

TORSTAI, 26. MAALISKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 10.00.)

2. Elintarvikkeiden jakelu vähävaraisimmille (yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen muuttaminen) (keskustelu)

Puhemies. – *(IT)* Esityslistalla on seuraavana Czesław Adam Siekierskin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö elintarvikkeiden jakelusta vähävaraisimmille (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)) (A6-0091/2009).

Czesław Adam Siekierski, esittelijä. – *(PL)* Arvoisat puhemies ja komission jäsen, käsittelemme tänään erittäin tärkeää aihetta: yhteisön vähävaraisimmille henkilöille suunnattua elintarvikkeiden jakeluohjelmaa. Se on tärkeä, koska se vaikuttaa miljooniin köyhydessä eläviin ja erityistukea tarvitseviin henkilöihin. Me tuemme komission ehdotuksia siitä, että määrärahoja lisätään kahdella kolmasosalla, 305 miljoonasta eurosta lähes 500 miljoonaan euroon vuodessa, ja että ohjelman piiriin kuuluvaa tuotevalikoimaa laajennetaan.

Ohjelmalla ei luonnollisesti ratkaista yhteisön kansalaisten aliravitsemusta ja köyhyyttä koskevia ongelmia, mutta sillä voidaan lieventää niitä. Vastustamme ehdotusta siitä, että kansallisista talousarvioista myönnetään välittömästi – korostan sanaa välittömästi – yhteisrahoitusta, koska tämä voi rajoittaa ja jopa estää tiettyjä valtioita osallistumasta ohjelmaan. Tämä koskee erityisesti niitä valtioita, joissa tulotaso asukasta kohden on alhainen ja jotka kärsivät budjettiongelmista. Tämä on entistäkin tärkeämpää, kun otetaan huomioon nykyinen talouskriisi. Uskon, että neuvosto saa aikaan kompromissin tästä kysymyksestä.

Tuemme myös sitä ehdotusta, että ohjelmassa jaettavaksi valittujen elintarvikkeiden olisi oltava peräisin Euroopan unionista. Niihin olisi sisällyttävä mahdollisimman paljon lähiseudulla tuotettuja tuoreita elintarvikkeita. Pyrimme näin tukemaan lähiseudun elintarviketuottajia kysyntää lisäämällä. Voimme siten myös varmistaa, että jaettujen elintarvikkeiden laatu on asianmukainen.

Tämän ohjelman oikeusperusta on ollut ristiriitainen. Tiedämme, että neuvoston oikeudellinen yksikkö on eri mieltä komission kannasta. Komission jäsen voi luottaa Euroopan parlamentin tukeen tässä asiassa. Olen samaa mieltä komission kanssa selkeiden tavoitteiden asettamisesta ja pitkän aikavälin suunnitelmien luomisesta. Ohjelman laajentaminen kolmeen vuoteen auttaa parantamaan käytettävissä olevien resurssien hyödyntämisen tehokkuutta.

Parlamentti antaa myönteisen viestin kansalaisillemme, kun se hyväksyy tämän mietinnön. EU myöntää tukea Afrikan vähävaraisimmille valtioille, mitä luonnollisesti tuemme. EU:n on kuitenkin muistettava myös omat kansalaisensa. EU:n elintarvikeohjelmat Euroopan unionin vähävaraisimmille, kuten hedelmien ja maidon jakelua kouluissa koskevat ohjelmat, muuttavat kansalaisten näkemyksiä EU:sta ja yhteisestä maatalouspolitiikasta, joita monet ovat arvostelleet voimakkaasti. Kansalaistemme olisi tiedettävä, että heidän saamansa elintarvikkeet ovat peräisin EU:n ohjelmista ja EU:n rahastoista.

Ohjelma osoittaa, että EU kantaa vastuun kaikkein vähävaraisimmista kansalaisistaan. Tähän ryhmään kuuluvat erityisesti kodittomat, vaikeuksissa olevat perheet, työttömät, yksinhuoltajat, maahanmuuttajat, turvapaikanhakijat ja vähävaraiset ikääntyneet ihmiset. Heihin kuuluu usein vammaisia tai jopa lapsia.

Olisi muistettava, että äskettäin Euroopan unioniin liittyneissä valtioissa toteutetut muutokset ovat kasvattaneet huomattavasti yhteiskunnan tuloeroja. On myös pantava merkille, että tulo- ja elintason erot kasvavat koko ajan joissain näissä valtioissa. Köyhyys vaikuttaa erityisesti pienissä kaupungeissa asuviin perheisiin ja kylien asukkaisiin. On yhä enemmän henkilöitä, joilla ei ole varaa välttämättömyystarvikkeisiin.

Asia on ajautunut umpikujaan neuvostossa, jossa jokainen odottaa Euroopan parlamentin kantaa. Uskon, että mietintöni hyväksyminen vakuuttaa tämänhetkisen neuvoston puheenjohtajavaltion Tšekin tasavallan siitä, että keskustelu käynnistetään uudelleen ja että neuvostossa päästään järkevään kompromissiin. Toivomme, että lainsäädäntötyö saadaan päätökseen tämän vuoden toukokuussa tai kesäkuussa. Haluaisin

rohkaista ohjelman ulkopuolella olevia jäsenvaltioita liittymään siihen. Lopuksi haluaisin kiittää tästä ohjelmasta hyötyvien miljoonien henkilöiden ja elintarvikkeita jakavien hyväntekeväisyysjärjestöjen puolesta sekä omasta puolestani kaikkia parlamentin jäseniä, en ainoastaan niitä jotka ovat tukeneet mietintöäni.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin käsittelen tämän ehdotuksen sisältöä, haluaisin kiittää esittelijää Czesław Adam Siekierskiä sekä maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunnan jäseniä työstään tämän mietinnön laadinnassa.

Haluaisin aloittaa asettamalla tämänpäiväisen keskustelun oikeaan asiayhteyteen, koska tässä ehdotuksessa ei ole kyse lain kohdista, poliittisesta vallasta tai lupauksista: kyseessä ovat ihmiset. Miljoonat eurooppalaiset kärsivät vaikeasta taloudellisesta tilanteesta ja havaitusta elintarvikkeiden hintojen nopeasta noususta vuodesta 2007 lähtien. On paljon luultua enemmän niitä henkilöitä, joille riittävä elintarvikkeiden saanti on jokapäiväinen huolenaihe: minusta on hätkähdyttävää, että 43 miljoonalla eurooppalaisella ei ole varaa syödä joka toinen päivä lihaa, kanaa tai kalaa.

Kaikkein vähävaraisimmille tarkoitettulla ohjelmalla pyritään vaikuttamaan yhteiskunnassa niihin, jotka ovat elintarvikeavun tarpeessa: ihmisiin jotka ovat huolestuneita, saavatko he seuraavana päivänä ruokaa lapsilleen; jotka eivät mieti, mitä he syövät illalliseksi vaan onko heillä mitään syötävää; ja jotka eivät käy ravintolassa vaan joutuvat turvautumaan *Resto du Cœurin* ruoka-apuun.

Ohjelmasta hyötyy 13 miljoonaa henkeä, siihen osallistuu 19 jäsenvaltiota ja järjestelmä on vakaa toimituspiste interventiovaraston tuotteille, joten tämä ohjelma on todella osoittanut arvonsa. Euroopan parlamentti tunnusti sen jo vuonna 2006, kun se kehotti neuvostoa ja komissiota asettamaan ohjelman pysyvästi toimintakykyiseksi tulevaisuutta varten sekä laajentamaan elintarvikkeiden jakelua ilman, että jakelu rajoitetaan interventiotuotteisiin.

Panen iloisena merkille, että Czesław Adam Siekierskin mietinnössä kannatetaan komission lähestymistapaa ja että siinä ollaan samaa mieltä siitä, että ohjelma olisi pidettävä osana yhteistä maatalouspolitiikkaa. Tämä on erityisen tärkeää nyt, kun eräät väittävät, että elintarvikkeiden tarjoamisella ei ole mitään tekemistä maatalouspolitiikkamme kanssa.

Ohjelmaa on rahoitettu tähän saakka yksinomaan yhteisön talousarviosta. Ehdotuksemme sisältyy nyt yhteisrahoitus. Tämä on huomattava muutos, mutta se on mielestäni olennainen järjestelmän parantamiseksi. Tätä toimea varten käytössä olevien varojen kokonaismäärä voidaan yhteisrahoituksen ansiosta saada vastaamaan todellisia tarpeita. Tämä kannustaa jäsenvaltioita ottamaan enemmän vastuuta ohjelman hallinnosta, ja se on keino vahvistaa koheesiota, sillä koheesiotukea saavilla valtioilla on pienempi yhteisrahoitusosuus.

Olen kuitenkin samaa mieltä kanssanne, että meidän ei pitäisi ottaa sitä riskiä, että jäsenvaltiot vetäytyvät järjestelmästä. Ehdotimme sen vuoksi asteittaista yhteisrahoituksen käyttöönottoa, jotta säilytetään tasapaino koheesiorahoitusta saavien jäsenvaltioiden ja muiden jäsenvaltioiden välillä.

Olen samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi tehdä enemmän jaettavien elintarvikkeiden ravitsemuksellisen laadun varmistamiseksi. Kuten esittelijä mainitsi, tähän voisi kuulua myös tuoretuotteet, joita useimmissa tapauksissa tuotetaan paikallisesti. Kuten ehdotitte mietinnössänne, ei ole kuitenkaan asianmukaista kieltää ulkomaisia tai Euroopan unionin ulkopuolelta peräisin olevia tuotteita. Tämä aiheuttaisi lisää vaikeasti toteutettavaa valvontaa. Sitä voitaisiin pitää merkinä EU:n protektionismista ja WTO:n kumppanimme voisivat jopa kyseenalaistaa sen. Näin ollen suurin osa jaettavista elintarvikkeista tuotetaan todellisuudessa Euroopan unionissa lähinnä interventiovarastoja hyödyntämällä ja kaikkein todennäköisimmin niiden tarjouspyyntöjen perusteella, joita parhaillaan laadimme erityisesti meijerialalle.

Järjestelmään osallistuu tiiviisti hyväntekeväisyysjärjestöjä, joten ehdotuksessamme annetaan mahdollisuus korvata kansalaisjärjestöille aiheutuneet liikennekulut ja hallinnolliset kustannukset. Te ehdotatte, että myös varastointikustannukset olisi korvattava. Kannatan pääasiallisesti tätä ajatusta, mutta en voi olla samaa mieltä siitä ehdotuksestanne, että jäsenvaltiot voivat vahvistaa korvausmäärät. Meidän on asetettava sama enimmäismäärä kaikissa osallistuvissa valtioissa erityisesti sen varmistamiseksi, että ohjelma pysyy tehokkaana ja että siinä keskitytään elintarvikkeiden jakamiseen.

Haluaisin lopuksi korostaa, että neuvosto odottaa tämänpäiväisen keskustelun tulosta ja äänestystä ennen kuin se jatkaa asian käsittelyä. Toivon, että ministerit ovat käyttäneet tämän odotusajan rakentavasti. Sen vuoksi tämänpäiväisen keskustelun pitäisi lähettää selkeä viesti: älkää unohtako soppajonossa olevia tai seuraavaa ruokapakkausta odottavia. Älkää odottako liian kauan! Meidän on asetettava tämä elintarvikeapujärjestelmä pysyväille perustalle tulevaisuutta varten.

Florencio Luque Aguilar, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (ES) Arvoisa puhemies, tämänhetkinen talouskriisi kaikkialla Euroopassa johtaa köyhyysrajan alapuolella olevien henkilöiden lukumäärän lisääntymiseen seuraavan parin vuoden aikana. Nyt on saavutettu jo 80 miljoonan hengen määrä, mikä merkitsee 16 prosenttia kokonaisväkiluvusta.

Tässä kriisitilanteessa on erittäin tärkeää varmistaa, että kaikkein vähävaraisimmat saavat jatkuvasti elintarvikkeita. Interventiovarastojen käyttö on tähän saakka ollut käytännöllinen väline, jonka avulla yhteisön vähävaraisimmille jaetaan elintarvikkeita ja Euroopan tuottajien saaman hinnan vakaus varmistetaan. Nämä varastot poistetaan kuitenkin asteittain käytöstä.

Olisi asianmukaista, että vähävaraisempien uudessa tukiohjelmassa käytetään yhteisössä valmistettuja tuotteita. Edistäisimme tällä tavalla sitä, että maanviljelijöillä on mahdollisuus pysyä maaseudulla.

Komission ehdotuksessa ei vaadita, että ohjelmaan kuuluvat elintarvikkeet olisi tuotettava pelkästään yhteisössä, koska tällainen toiminta olisi sen mukaan Maailman kauppajärjestön sääntöjen vastaista. Haluaisin kuitenkin muistuttaa komissiota siitä, että Yhdysvallat käyttää 67 prosenttia maatalouden talousarviostaan kaikista vähävaraisimpien elintarvikeohjelmiin. Tällä on myös se hyöty, että sillä autetaan etenkin maanviljelijöitä ja karjankasvattajia.

Tällainen prosenttiosuus eroaa hyvin paljon yhteisön uudessa ohjelmassa ehdotetusta osuudesta, joka on ainoastaan yksi prosentti yhteisen maatalouspolitiikan talousarviosta.

Agnes Schierhuber, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin myös kiittää vilpittömästi Czesław Adam Siekierskiä hänen mietinnöstään. Rohkenen todeta, että hän on tehnyt erinomaisen työn.

Euroopan unionilla on ollut jo yli kahden vuosikymmenen ajan käytössä ohjelma elintarvikkeiden jakamisesta kaikkein vähävaraisimmille henkilöille. Siten esimerkiksi vuonna 2006 tukea voitiin antaa eri avustushjelmista 13 miljoonalle henkilölle 15 jäsenvaltiossa. Tämä ohjelma, niin kuin komission jäsen ja esittelijä sanoivat, on tärkeässä asemassa, kun solidaarisuutta vahvistetaan ja ylläpidetään yhteisössä. Omasta mielestäni Euroopan unioni ei ole ainoastaan taloudellinen yhteismarkkina-alue vaan erityisesti arvojen ja solidaarisuuden yhteisö. Nykyaikaisessa sosiaali- ja ympäristönäkökohdat huomioon ottavassa markkinataloudessa on kolmena pilarina talous, ympäristö ja sosiaaliasiat, ja ne ovat kaikki yhtä tärkeitä jotta jokainen jäsenvaltio voi osallistua tähän ohjelmaan. Olen siten samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että yhteisön olisi rahoitettava tämä ohjelma sataprosenttisesti, kuten aikaisemminkin.

Haluaisin korostaa erityisesti sitä, että on tärkeää käyttää ensisijaisesti yhteisössä tuotettuja tuotteita, mutta käyttöä ei voida aina rajoittaa pelkästään näihin tuotteisiin.

Lopuksi haluaisin sanoa, että henkilökohtaisesti minusta on itsetänselvyyttä, että meidän on autettava kaikkein köyhimpiä parhaalla mahdollisella tavalla. Toivon todellakin, niin kuin komission jäsen totesi, että suuri enemmistö äänestää mietinnön puolesta, jotta voimme välittää selkeän viestin neuvostolle.

María Isabel Salinas García, *PSE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensiksi kiittää esittelijää, jonka kanssa olemme hyvin samaa mieltä tästä ohjelmasta ja toiseksi kiitän kaikkia asiaan osallistuneita, koska talouskriisin aikana on erityisen tärkeää pitää kiinni tällaisesta ohjelmasta, jolla on ilmeisen myönteisiä yhteiskunnallisia vaikutuksia.

Vaikka osallistumme ainoastaan kuulemismenettelyyn, Euroopan parlamentin on lähetettävä selkeä poliittinen viesti tänä taloudellisen epävakauden aikana. Meidän on lähetettävä viesti Brysselistä ja Strasbourgista, että emme ole ainoastaan huolestuneita rahoitusjärjestelmän elpymisestä, vaan olemme myös hyvin tietoisia tarpeesta kehittää sosiaalisen alan toimintalinjojamme, joilla autetaan erityisesti puutteenalaisimpia henkilöitä, Euroopan unionin vähävaraisimpia.

Me olemme samaa mieltä komission kanssa siitä, että tämän elintarvikkeiden jakeluohjelman olisi oltava edelleen osa yhteistä maatalouspolitiikkaa, koska siihen on useita syitä: koska Euroopan maataloudella on erittäin tärkeä yhteiskunnallinen ulottuvuus, koska tämä ohjelma on väline, joka toimii, koska tarvitsemme sitä entistä enemmän ja koska sen on jatkettava toimintaansa.

Euroopan parlamentin sosialistiryhmä vastustaa esittelijän kanssa sitä, että tämä ohjelma olisi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden yhteisrahoituksen piirissä, koska tällä syrjittäisiin joitain valtioita niiden varallisuuserojen vuoksi. Tämä voisi johtaa sellaiseen tilanteeseen, että ohjelmaa ei voida toteuttaa kaikkein heikoimmassa asemassa olevissa valtioissa.

On vaikea ymmärtää, miksi komissio haluaa säästää yhteisön varoja yhteisen maatalouspolitiikan kaikkein sosiaalisimmasta osasta ajankohtana, jolloin sitä tarvittaisiin eniten, kun otetaan huomioon vielä se, että maatalouden talousarvio on joka vuosi ylijäämäinen.

Meille on erittäin tärkeää, että rahoitus saadaan kokonaisuudessaan yhteisöltä. Meidän on varmistettava, että tämä ohjelma on kaikkien valtioiden ja erityisesti vähävaraisimpien käytössä. Tässä ohjelmassa on 43 miljoonaa mahdollista edunsaajaa, joten meidän on ponnisteltava asiassa voimakkaasti ja meidän ei pitäisi missään nimessä välttää määrärahojen käyttöä. Säästöjä on saatava aikaan, mutta ei köyhimpien kustannuksella.

Tämän ohjelmaan on kuuluttava elintarvikkeiden jakelun kaikki vaiheet, jotta varmistetaan, että ne ovat kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten ulottuvilla. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi sosialistiryhmä, jonka varjoesittelijä olen, on ehdottanut tarkistusta siitä, että kaikki jakelu- ja varastointikustannukset sekä hallinnolliset kustannukset katetaan yhteisön varoista.

Olemme samaa mieltä esittelijän kanssa myös siitä, että elintarvikkeiden olisi oltava laadukkaita ja että niiden olisi oltava mieluiten peräisin yhteisöstä. Tämä lähestymistapa on yhdenmukainen parlamentin muita äskettäin käsittelemiämme samankaltaisia ohjelmia koskevan kannan kanssa. Näihin ohjelmiin kuului suunnitelma hedelmien jakamisesta kouluissa.

Paljon kiitoksia, siinä kaikki. Toivomme, että komissio ottaa huomioon parlamentin kannan äänestyksessään ja ennen kaikkea toivomme, että se panee tämän ohjelman mahdollisimman pian täytäntöön Euroopan unionissa.

Willem Schuth, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensiksi tehdä selväksi, että elintarvikkeiden jakaminen vähävaraisimmille ei ole minulle ongelma Czesław Adam Siekierskin mietintöä koskevassa äänestyksessä erityisesti tänä taloudellisesti vaikeana ajankohtana. Haluaisin myös tehdä selväksi, että ryhmässämme ei ollut helppoa löytää yhteistä näkemystä. Sen vuoksi kunnioitan niiden ryhmän jäsenten henkilökohtaista päätöstä, jotka poikkeavat siitä ja päättävät olla tukematta aikomustamme hylätä mietintö.

Miksi en voi hyväksyä valiokunnan äänestystä tässä muodossa? Siihen on monia syitä, jotka eivät mitenkään liity vähävaraisten henkilöiden tukemiseen Euroopan unionissa näinä vaikeina taloudellisina aikoina. Pääinvastoin, Niels Buskin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta esittämillä tarkistuksilla, joita ei valitettavasti hyväksytty, pyrittiin varmistamaan olemassa olevalle järjestelmälle tulevaisuuteen suuntautunut perusta. Nykyinen järjestelmä on vanhentunut järjestely maatalouden liikatuotannon ajoilta, mikä on onneksi menneisyyttä. Onnistuneen suorien tukien irrottamisen vuoksi interventiovarastojen määrä on jatkuvasti vähentynyt viime vuosina, minkä vuoksi tällä hetkellä lähes 85 prosenttia elintarvikkeista on hankittava vapailta markkinoilta.

Tämä on kuitenkin muuttanut ohjelman perustavaa luonnetta ja poistanut sen maanviljelyä koskevan ulottuvuuden. Koska kyse on sosiaalisesta ohjelmasta, meidän on luotava sille asianmukainen oikeusperusta. Tämän vuoksi olemme samaa mieltä neuvoston oikeudellisen yksikön kanssa siitä, että EY:n perustamissopimuksen yhteistä maatalouspolitiikka koskevan 37 artiklan sijasta ainoa mahdollinen oikeusperusta olisi sen 308 artikla, koska muuten kajotaan jäsenvaltioiden kansalliseen toimivaltaan. Koska tarkistuksiamme ei otettu mukaan äänestykseen, ainoa vaihtoehto on se, että komissio laatii uuden ehdotusluonnoksen. Komission olisi sisällytettävä siihen myös yhteisrahoitusta koskeva periaate, koska sitä, ovatko kyseiset ohjelmat kaikkien mielestä tarkoituksenmukaisia, voidaan arvioida kunnollisesti ainoastaan paikallisella tasolla.

Andrzej Tomasz Zapalowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on tällä hetkellä kasvavan sosiaalisen eriarvoisuuden edessä. Miljoonat henkilöt elävät köyhyydessä ja heidän määränsä kasvaa jatkuvasti. Tämä tapahtuu siitä huolimatta, että sosialistit ovat olleet vallassa yhteisössä ja monissa jäsenvaltioissa vuosien ajan ja että heidän sanotaan ymmärtävän köyhyyttä ja eriarvoisuutta. EU:n piti olla yleisen hyvinvoinnin alue. Monet olivat herkkäuskoisia ja uskoivat tähän, mutta nyt on aika tarkastella uudelleen asiaa.

Meidän on autettava niitä ihmisiä Euroopassa, jotka eivät selviydy yksin köyhyydestä ja syrjäytymisestä. Heitä on paljon vanhoissa ja vielä paljon enemmän uusissa EU:n jäsenvaltioissa. Talouskriisin tuhoisan vaikutuksen lisäksi voimme nähdä vanhojen EU:n valtioiden kolonialistisen historian vaikutukset uusien jäsenvaltioiden yrityksiin ja pankkeihin. Työpaikkoja tuhoetaan edelleen ja esimerkiksi Puolan laivanrakennusteollisuus on tuhattu.

Czesław Adam Siekierskin erinomaisessa mietinnössä käsitellään, miten elintarvikkeita jaetaan puutteenalaisimmille. Olen täysin samaa mieltä hänen kanssaan siitä, että yhteisön pitäisi rahoittaa kokonaan vähävaraisimmille suunnattu apu ja että elintarvikkeiden pitäisi olla peräisin yksinomaan EU:n jäsenvaltioista. Tukea pitäisi myöntää orpokodeille, kodittomien keskuksille ja nälkäisille lapsille koulussa. Lähinnä paikallisten viranomaisten pitäisi jakaa tuki, koska heillä on parhaat tiedot siitä, mitä tarvitaan ja kuinka paljon tarvitaan.

Witold Tomczak, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, elintarvikeapuohjelma on erittäin tarpeellinen tällä hetkellä. Kuten esittelijä kertoi mietinnössään, vuonna 2006 pelkästään 25 jäsenvaltion Euroopan unionissa 43 miljoonaa henkeä uhkasi aliravitsemus ja 79 miljoonaa köyhyys. Tämä on yli 20 prosenttia EU:n kokonaisväestöstä. Ohjelmasta tuettiin joka kuudetta apua tarvitsevaa. Ongelma on siten vakava, ja köyhyysongelma on pahentunut EU:n äskettäisten laajentumisten vuoksi.

Tilastot osoittavat, että ohjelmalla ainoastaan lievennetään aliravitsemusongelmaa, mutta ei poisteta sitä. Kyseessä on ohjelma, jolla puututaan ongelman vaikutuksiin, mutta jolla ei poisteta sen syitä. Eikö ole ristiriitaista, että juuri maaseutualueiden asukkaita uhkaa köyhyys ja aliravitsemus? Elintarvikkeiden tuottajat tarvitsevat elintarvikeapua. Tämä ei ole heidän vikansa vaan se on toimintalinjan vaikutus. Tämä vaikutus aiheutuu vahingollisesta maatalouspolitiikasta, jonka vuoksi pienet perheviljelmät joutuvat konkurssiin ja elintarvikeapua tarvitsevien määrä lisääntyy.

Vuonna 1997 luotu kestävä Euroopan maatalouden toimintamalli on pelkkää mielipidemuokkausta. Pienten perheviljelmien piti olla mallissa tärkeässä asemassa, mutta todellisuudessa toimittiin päinvastaisesti. Nämä viljelmät jätettiin ulkopuolelle, vaikka niiden osuus on ainakin 95 prosenttia Euroopan unionin kaikista maataloista. Eikö ole ristiriitaista, että annamme maataloudessa eniten rahaa ympäristöä tuhoaville suurikokoisille karjatiloilta, joiden tuotanto on kalleinta, mutta alhaisin kustannuksin tuottavat saavat vain symbolista tukea? EU:n kauppapolitiikan vuoksi hinnat voivat nousta äkillisesti, ja kilpailupolitiikka on johtanut myyntimonopoliin ja ylihinnoitteluun. On korkea aika muuttaa näitä toimintalinjoja. Niiden vuoksi elintarvikkeista on tullut kalliita ja köyhien ja aliravittujen EU:n kansalaisten määrä lisääntyy.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, Lissabonin strategia on suuri menestys ainakin yhdellä alalla: Euroopan unionista on tullut yksi kaikkein kilpailukykyisimmistä alueista maailmassa ainakin köyhyiden luomisen kannalta. Olemme pystyneet saamaan aikaan sen, että meillä on 80 miljoonaa köyhää ja 43 miljoonaa nälkää näkevä eurooppalaista. Tähän määrään sisältyvät vanhukset, jotka voivat näin kuolla nopeammin, jolloin julkisten varojen käyttöä vähennetään ja Maastrichtin kriteerit voidaan täyttää tehokkaammin.

Pelkästään Ranskassa hyväntekeväisyysjärjestö *Restos du Cœur* jakaa joka vuosi 80 miljoonaa ateriaa. Jotta köyhät saavat ruokaa, meillä on vuodesta 1987 lähtien ollut elintarvikkeiden jakeluohjelma, jonka vuosibudjetti on 300 miljoonaa euroa. Näin ollen 300 miljoonaa euroa jaettuna 80:llä ja sen jälkeen 12:lla merkitsee 25 senttiä niitä elintarvikkeita varten, jotka jaetaan joka kuukausi 80 miljoonalle vähävaraiselle. Elintarvikkeet saatiin interventiovarastoista, mutta vuoden 1992 uudistuksen jälkeen nämä varastot on käytetty loppuun, kun voivuolet, maitojoet ja pullollaan täynnä olevat jääkapit joutuivat arvostelun kohteeksi.

WTO:n ja protektionismin torjumisen vuoksi ostamme vuosina 2010–2012 elintarvikkeita markkinoilta, joilla on tuotteita myös Euroopan ulkopuolelta. Vuodesta 1962 lähtien olemme ruokkineet karjaamme maahantuoduilla öljykasveilla ja vuodesta 2010 lähtien joudumme antamaan tuontituotteita myös vähävaraisten elintarvikkeiksi. Kaikkea tätä rahoitetaan yhteisesti yleismaailmallisuuden nimissä.

Ongelma on kuitenkin, arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, todellinen ongelma on, että köyhiä on edelleen 80 miljoonaa 22 vuotta elintarvikeohjelman perustamisen jälkeen.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, Czesław Adam Siekierski on tehnyt paljon työtä tämän mietinnön aikaansaamiseksi ja sen vuoksi haluaisin kiittää häntä vilpittömästi. Olen samaa mieltä hänen kanssaan siitä, että monia henkilöitä uhkaa köyhyys erityisesti nyt talouskriisin aikana. EU joutuisi todella epäedulliseen valoon, jos eurooppalaiset näkevät nälkää.

En ole kuitenkaan samaa mieltä siitä käsityksestä, että elintarvikkeet ovat kallistuneet. Tämä voi pitää paikkansa joissakin valtioissa, mutta ei ainakaan Saksassa. Euroopan tasolla tehdyt väärät päätökset ovat vaikuttaneet osittain siihen, että esimerkiksi maidon ja voin hinta on alhaisempi kuin aikoihin, ja se on saavuttanut tason, joka uhkaa monien tilojen olemassaoloa.

Minulla on edessäni tilastotietoja elintarvikkeiden hinnasta. Vuonna 1970 teollisuustyöntekijän oli tehtävä 243 minuuttia työtä voidakseen ostaa kilogramman porsaankyljyksiä, kilogramman häränlihaa, kilogramman hiivaleipää ja ruisleipää, kymmenen kananmunaa, 250 grammaa voita, kilogramman perunoita ja litran maitoa. Vuonna 2008 hänen oli tehtävä työtä ainoastaan 82 minuuttia. Tämä merkitsee, että hän tarvitsi ainoastaan kolmanneksen tästä ajasta voidakseen ostaa näitä elintarvikkeita.

Perusteluissa todetaan, että pelkästään Saksassa köyhyys uhkaa yhdeksää miljoonaa henkeä. Tätä tietoa on oikaistava. Saksassa jokainen kansalainen ja jokainen henkilö voi saada vähimmäistukea valtiolta, joten sen vuoksi kenenkään näistä yhdeksästä miljoonasta ei tarvitse nähdä nälkää.

Siksi on tärkeää, että elintarvikeapuun kohdennetut varat käytetään sellaisissa paikoissa Euroopassa, jossa ihmiset todella voivat joutua kärsimään nälästä. Olisi häpeällistä Euroopalle, jos emme korjaa tätä asiaa.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, osallistuisin mielelläni sellaiseen keskusteluun, jossa päätetään kaikki vähävaraisten tukitoimet sen vuoksi, että niitä ei enää tarvita.

Näin ei kuitenkaan valitettavasti ole tällä hetkellä Euroopan unionissa ja maailmassa. EU:ssa monilla työttömyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä kärsivillä perheillä ei ole enää riittävästi varoja tärkeimpiin perustarpeisiin, joten meidän on osoitettava heille solidaarisuuttamme.

Käsittävänä oleva komission ehdotus ansaitsee hyväksyntämme erityisesti siksi, että meidän on nyt, aivan kuin aikaisemminkin, löydettävä uusi keino päästä eroon ylituotannostamme. Tämä ei ole tämänpäiväisen käsittelyn aihe. On perusteltua, että tämän ohjelman rahoitusta lisätään.

Kiitän myös komissiota siitä ehdotuksesta, että tämä tuki olisi myönnettävä maatalousbudjetista. Mikään ryhmä ei osoita enemmän solidaarisuutta kuin maanviljelijät ja mikään yhteisö ei osallistu enemmän yhteiseen avunantoon kuin maatalousyhteisöt. Olen varma, että Euroopan maanviljelijät ovat erittäin ylpeitä, että he voivat jakaa osan maatalousbudjetista avunantoa eniten tarvitsevien kanssa.

Poliittinen ryhmäni torjuu sen vuoksi Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän ehdotukset, joissa tämän asetuksen oikeusperusta kyseenalaistetaan. Komission ehdotusta voidaan kuitenkin parantaa, ja siihen olisi pyrittävä.

Czesław Adam Siekierskin mietintö sekä Euroopan parlamentin sosialistiryhmän täysistunnossa esittämä tarkistus ovat hyviä toimia, joilla parannetaan ehdotusta erityisesti siten, että varastointikustannukset saadaan tukikelpoisiksi ja ohjelma rahoitetaan kokonaan yhteisön tuella.

Kehotan sen vuoksi täysistuntoa hyväksymään tämän mietinnön sekä komissiota hyväksymään parlamentin kannan.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta esittää mietinnön elintarvikkeiden jakelua yhteisön vähävaraisimmille koskevan neuvoston asetuksen muuttamisesta.

Haluaisin korostaa, että nykyisessä rahoitus- ja talouskriisissä avunanto yhteisön vähävaraisimmille asukkailla saa uuden, sosiaalipoliittisen, ulottuvuuden.

EU:n elintarvikeapu on erittäin tärkeä kriisitilanteessa, koska työttömien määrä lisääntyy ja toimeentulo heikentyy.

Liettuassa oli tämän vuoden helmikuussa 16 kertaa enemmän työttömiä kuin vapaana olevia työpaikkoja. Tällä hetkellä katsotaan, että noin 20 prosenttia Liettuan asukkaista elää köyhyydessä.

Euroopan unionissa annettiin 13 miljoonalle hengelle elintarvikeapua vuonna 2006. Ennusteiden mukaan 16 prosenttia tai 80 miljoonaa EU:n kansalaista elää köyhyysrajan alapuolella lähitulevaisuudessa.

Czesław Adam Siekierskin mietinnössä ehdotetaan, että elintarvikeapuohjelman tämänhetkiset rahoitusmenettelyt pidetään voimassa, tukea myönnetään ainoastaan EU:n talousarviosta ja siinä ei hyväksytä komission ehdotusta ohjelmien yhteisrahoituksesta EU:n ja jäsenvaltioiden talousarviosta.

Komission ehdotus ei ole taloudellisten tosiasioiden mukainen.

Monelle kriisin seurauksien kanssa kamppailevalle EU:n köyhälle valtiolle elintarvikeohjelman rahoittaminen tuottaisi hankaluuksia tällä hetkellä. EU:n talousarviosta rahoittaminen, mitä on sovellettu vuodesta 1987 lähtien, tukisi tehokkaasti köyhimpiä kansalaisia, ja tämä osoittaisi todellista solidaarisuutta.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vihdoin ihmiset ymmärtävät, että uuden maatalouspolitiikan vuoksi varastot ovat tyhjiä ja erityisesti, että tuet on siirretty suoriksi maksuiksi. Nyt joudumme käyttämään talousarviota ruoan jakamiseksi nälkäisille.

Jos olisimme soveltaneet tuen mukauttamista ja leikanneet hieman enemmän niiden hyvin piilossa pysyttelevien henkilöiden tukea, jotka saavat yli 300 000 euroa suoraa tukea vuodessa, meillä olisi ehkä enemmän varoja vähävaraisimmille kansalaisillemme. Jos päättäisimme ennen tuotteiden tuottamista, mitä varaamme vähävaraisille, tuhlaaisimme paljon vähemmän markkinoilla. Saisimme siten aikaan toimintalinjan, jolla tuetaan joitain kriisissä olevia markkinoita, kuten maitomarkkinoita. Jos voisimme käyttää tuotteita, jotka heitetään pois, koska ne ovat lähellä viimeistä käyttöpäivää tai jätetään myymättä markkinoilla, voisimme tappaa kaksi kärpää yhdellä iskulla.

En halua edes ajatella, että jalon ajatuksen takana suuria markkinoita rakennetaan tätä apua hyödyntämällä siten, että kajotaan Euroopan veronmaksajien rahoihin ja toimitaan nälkään kuolevien puutteenalaisten kustannuksella.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, ruoan tarjoaminen nälkää näkeville on perusperiaate. Me puhumme siitä monesti kolmansien maiden yhteydessä, mutta tuskin tunnustamme todellista nälkää Euroopassa. Kalvava nälkä ja vakava aliravitsemus, jopa ilman, että siihen liittyy nälännäköä, on todellisuutta jopa kaikkein rikkaimmissa jäsenvaltioissa.

Nälän näkeminen ylätäkyllisyyden keskellä on aina ollut skandaali ja sen vuoksi pyrimme tässä mietinnössä parantamaan suunnitelmia, jotta ongelmaan vastataan tehokkaammin. Köyhänä perheenäitinä minulla on syytä olla kiittollinen ilmaisesta maidosta, jota annettiin 1970-luvulla Irlannissa perheille, joissa oli nuoria lapsia, sekä huokeasta maidosta, jota lapseni saivat koulussa 1980-luvulla.

Haluaisin lisätä kuitenkin yhden ehdotuksen, ja se ei koske yhteistä maatalouspolitiikkaa. Joidenkin yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien toimintalinjojen vuoksi tuhansia tonneja syötäväksi kelpaavaa kalaa heitetään kalastusalusten laidan yli rannikoillamme. Meidän pitäisi lopettaa tällainen tuhlaaminen. Meidän pitäisi tuoda maihin tällaiset sivusaaliit ja jakaa kalat niille, jotka tarvitsevat niitä, mutta joilla ei ole varaa korkealaatuista proteiinia sisältävään ruokaan. On hyvin hankalaa löytää parempaa ja ravitsevampaa ravintoa. Komission jäsen, voisitteko puhua kalastuksesta vastaavalle komission jäsenelle tämän järjestelmän ulottamisesta kalastukseen?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tuen täysin Czesław Adam Siekierskin mietintöä maatalousmarkkinoiden yhtenäistämistä sekä erityisistä järjestelyistä elintarvikkeiden jakamiseksi yhteisön vähävaraisimmille. Tämä kysymys on erittäin tärkeä erityisesti Euroopan talouteen vaikuttavan rahoituskriisin vuoksi.

Euroopan parlamentti katsoo, että vähävaraisimpien elintarviketarpeeseen on vastattava kiireisesti, ja se on kehottanut komissiota ja neuvostoa tekemään Euroopan elintarvikeapuohjelmasta pysyvän järjestelmän. Lisäksi, hyvät kollegat, viime maaliskuussa, kun hyväksyimme päätöslauselman hintojen noususta EU:ssa ja kehityksmaissa, katsoimme, että oikeus terveelliseen ja aktiiviseen elämään sopivaan riittävään ja monipuoliseen ruokavalioon on perusoikeus, joka on pysyvästi turvattava kaikille.

Uskon, että vähävaraisimmille tarkoitettujen elintarvikkeiden jakeluohjelman olisi oltava edelleen tärkeä osa yhteistä maatalouspolitiikkaa erityisesti siksi, että yhteinen maatalouspolitiikka vakauttaa hintoja ja siten suojelee pienituloisia hintojen vaihteluilta.

En ole kuitenkaan samaa mieltä joissain tarkistuksissa esitetystä yhteisrahoituksen prosenttimääristä, koska tämä voi johtaa siihen, että joidenkin jäsenvaltioiden on rajoitettava osallistumistaan ohjelmaan. Sen vuoksi torjun tarkistukset, joilla pyritään muuttamaan oikeusperustaa. Korostan, että kokonaan Euroopan unionin myöntämä rahoitus elintarvikeapuohjelmalle on tarpeellista. Sen vuoksi kannatan, että tämä luonnos lainsäädäntöpäätöslauselmaksi hyväksytään.

Struan Stevenson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olette kuulleet tänä aamuna täällä parlamentissa erilaisia näkemyksiä tästä aiheesta. Kiitän luonnollisesti Czesław Adam Siekierskiä.

Tällä hetkellä lama syvenee ja kymmenet miljoonat henkilöt elävät köyhyydessä ja nälässä, joten Euroopan parlamentin on luonnollisesti löydettävä ratkaisuja auttaaksemme heitä ja tarjotaksemme heille elintarvikeapua. Tähän hankkeeseen osallistuu kuitenkin 19 jäsenvaltiota, kuten komission jäsen huomautti. Tämä merkitsee, että kahdeksan jäsenvaltiota ei osallistu siihen. Yksi niistä on Yhdistynyt kuningaskunta, ja

syy on se, että se myöntää oman sosiaalipolitiikkansa puitteissa tukea köyhille. Nämä valtiot vetäytyivät tästä järjestelmästä vuosia aikaisemmin.

Moni jäsenvaltio ja komissio kysyy, miksi yhteistä maatalouspolitiikkaa käytetään sosiaalipolitiikan rahoittamiseen? Tämä toimi hyvin, kun meillä oli ylijäämää – maitojärviä, voivuoja ja naudanlihavuoja – ja meidän piti jakaa nämä elintarvikkeet köyhille käyttämällä yhteisen maatalouspolitiikan talousarviota jakelun rahoittamiseen. Mutta nyt, kun interventiovarastoja on vähän ja kun kuulemme, että meidän on ostettava elintarvikkeita jopa EU:n ulkopuolelta ja käytettävä yhteisen maatalouspolitiikan budjettia näiden elintarvikkeiden varastoinniseksi ja jakelunneksi, tämä toimi voitaisiin järjestää paremmin jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikan puitteissa.

On otettava huomioon, että joissain jäsenvaltioissa, kuten Romaniassa, elää täydellisessä puutteessa monia henkilöitä, joista monet ovat pienviljelijöitä. Heitä voidaan pitää kaikkein köyhimpinä. Kuitenkin me mahdollisesti viemme heiltä pois varoja – yhteisen maatalouspolitiikan budjetin varoja, joilla heitä voitaisiin auttaa – ja jaamme elintarvikeapua siten, että pääasialliset edunsaajat ovat itse asiassa vanhat jäsenvaltiot, kuten Ranska, Italia ja Espanja. Avun jakamista ei ole siten toteutettu tasapuolisesti ja katson, että meidän pitäisi jatkossa pohtia tarkasti, miten etenemme tässä asiassa.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, minusta kysymys elintarvikkeiden jakamisesta vähävaraisimmille on erittäin ajankohtainen, mutta uskon myös, että komission ehdotuksessa ei vastata ongelmaan.

Olen huolestunut yhteisrahoitusta koskevasta kysymyksestä, ja minusta pikemminkin liberalismi on ohjannut yhteisen maatalouspolitiikan arviointia viime vuosina. Tämä olisi asetettava kyseenalaiseksi. Elintarvikemellakat ja nopeat muutokset elintarvikkeiden hinnassa muistuttavat jatkuvasti maatalousmarkkinoiden vapauttamisen rajoista. Tällainen vapauttaminen on aina toteutettu herkan väestönsä, herkkien tuottajien ja herkkien alueiden kustannuksella.

Pyydän sen vuoksi, että maatalouspolitiikka saa takaisin oikeutensa, että valvontaan ryhdytään jälleen Euroopan ja kansainvälisellä tasolla ja – määrällisestä ja laadullisesta näkökulmasta – että maatalouden ja elintarvikkeiden strateginen ala ei ole riippuvainen tiukoista markkinasäännöistä.

Kyseessä on luonnollisesti kiireellinen toimi, ja Czesław Adam Siekierskin mietinnössä vastataan tähän kiireeseen, joten olen tästä hyvilläni. Toivon kuitenkin, että yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta aloitettavissa keskusteluissa otetaan huomioon, että pääasiallinen tavoite on torjua rakenteellisesti nälkää ja köyhyyttä, jota esiintyy kaikkialla EU:ssa ja maailmassa. Maaseutualueet voivat vastata elintarviketarpeeseemme riittävillä määrillä korkealaatuisia tuotteita. Niille on annettava kuitenkin taloudellisia ja henkilöstöresursseja, jotta ne voivat kantaa tämän tärkeän vastuun.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, elintarvikkeet ja asumiskustannukset vievät noin 90 prosenttia monien kansalaisten henkilökohtaisista varoista. Elintarvikkeiden hintojen pitäminen mahdollisimman alhaisena on sosiaalisesta ja humanitaarisesta näkökulmasta tärkeää. Köyhyys ja aliravitseminen uhkasi 79 miljoonaa henkeä Euroopan unionissa vuonna 2006. Tämän kriisin vaikutuksen ja asukkaiden määrän lisääntymisen vuoksi ongelma on laajentunut huomattavasti, ja suoraa tukea tarvitsevien määrä ylittää varmasti 25 miljoonan hengen määrän vuonna 2009.

Avunanto on tärkeä osa yhteistä maatalouspolitiikkaa, koska voimme käyttää interventiovarastoja ja ylläpitää elintarvikkeiden kysyntää. Kannatan elintarvikkeiden rahoittamista erityisesti EU:n varoista. Rahoitukseen voidaan käyttää täydentävää tukea joissain valtioissa niiden mahdollisuuksista riippuen. Lisäksi on asetettava selkeät periaatteet avunannosta, lisättävä avustuksia ainakin 200 miljoonalla eurolla vuonna 2009, laajennettava luetteloa elintarviketuotteista ja otettava käyttöön elintarvikkeiden ostamista koskevat periaatteet. Avunannolla on tärkeä poliittinen merkitys, koska se osoittaa, että EU toimii yksimielisesti kansalaistensa puolesta. Onnittelen Czesław Adam Siekierskiä erinomaisesta mietinnöstä.

Christa Klafß (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen Fischer Boel, hyvät parlamentin jäsenet, yhteisön vähävaraisimmille suunnattu elintarvikkeiden jakeluohjelma on 22 vuoden ajan edistänyt yhteisen maatalouspolitiikan erittäin tärkeiden tavoitteiden toteuttamista. Kyse on markkinoiden vakauttamisesta interventiovarastoja vähentämällä ja yhteisön köyhimmän väestönsä tukemisesta elintarvikeavulla. Pelkästään vuonna 2006 13 miljoonaa henkilöä 15 jäsenvaltiosta sai tukea tästä ohjelmasta. Kyseessä on tärkeä apu, josta olisi pidettävä kiinni.

Nyt on kuitenkin olemassa perusteltuja huolenaiheita komission ehdotuksesta, joka poikkeaa vanhoista periaatteista ja jonka mukaan ohjelmassa halutaan käyttää interventiovarastojen lisäksi myös vapailta markkinoilta ostettuja elintarvikkeita. Hyvä komission jäsen, tässä on kyseessä sosiaalipolitiikka eikä maatalouspolitiikka. Pidän yliampuvana näkemystä siitä, että ainoastaan täydentävien elintarvikeostojen avulla voidaan tarjota elintarvikevalikoima, jolla varmistetaan monipuolinen ruokavalio.

Esittelijä Czesław Adam Siekierski ehdottaa nyt yhteisrahoituksesta luopumista. Tämä antaa kuitenkin jälleen kerran painoa sosiaalipoliittista vastuuta koskevalle näkökohdalle, minkä vuoksi itse kannattaisin yhteisrahoituksen käyttöä. Euroopan unionin on keskityttävä selkeästi kansalaisten hyvinvointiin. Nälkää ja ahdinkoa ei saisi esiintyä: kaikki tänä aamuna puheenvuoron esittäneet korostivat tätä jälleen selkeästi. Meidän on kuitenkin varmistettava vastuun selkeä jako. Kyse ei ole siitä, että maatalouspolitiikalla pyritään estämään avunanto ja tuki vähävaraisille. Oikeudenmukaisen ja kunnollisen toimien ja tuen jakamisen ansiosta koordinoinnin ja optimoinnin mahdollisuudet ovat myös hyvät.

Euroopan maatalouspolitiikka on tällä hetkellä ja tulevaisuudessa suurten haasteiden edessä. Sen sisältöön tehtävät muutokset on nähtävä aina yleisessä asiayhteydessä. Pyydän sen vuoksi, että komissio ja neuvosto soveltavat asianmukaisia päätöksiä ja koordinointia sosiaali- ja maatalouspolitiikkaan.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi onnitella Czesław Adam Siekierskiä mietinnöstä, jota pidän erinomaisena ja joka on saanut paljon tukea maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa.

Kuten kaikki tiedämme, yhteisön interventiovarastoja on käytetty elintarvikeavun tarjoamiseen vähävaraisimmille jo yli 20 vuoden ajan. Ongelma on se, Struan Stevenson, että yhteisen maatalouspolitiikan peräkkäiset uudistukset ovat suuresti vähentäneet näitä varastoja.

Haluaisin myös tässä yhteydessä todeta, että tämän ohjelman lakkauttaminen tai sen lakkauttamispyrkimykset antaisivat erittäin huonon viestin tänä herkkänä ajankohtana, kun monilla eurooppalaisilla ei ole riittävästi ruokaa. On ilmiselvää, että meidän on ostettava tuotteet avoimilta markkinoilta, kun varastot tyhjentyvät, ja olen jo sanonut, että ne vähitellen pienenevät.

Pidin mietinnössä hyvin myönteisenä sitä, että markkinoilta ostamiseen liittyy velvollisuus siitä, että tuotteiden olisi oltava EU:ssa paikallisesti tuotettuja ja tuoreita. Minusta vaikuttaisi myös asianmukaiselta, että EU rahoittaa sataprosenttisesti tätä järjestelmää, sillä minusta tämän avun ei pitäisi olla nykyisessä tilanteessa riippuvainen jokaisen jäsenvaltion mahdollisuuksista, elleimme halua tarkastella kyseisiä mahdollisuuksia yksityiskohtaisesti. Hyvältä ajatukselta vaikuttaisi myös ohjelman keston laajentaminen kolmeen vuoteen.

Lopuksi haluaisin huomauttaa, että komissiolla on vielä aikaa käyttää interventiovarastoja siellä, missä se on tarpeellista tai mahdollista ja että useampi kuin yksi maataloustuotannon ala arvostaisi sitä. Minulla on mielestäni erityisesti oman alueeni Galician maidontuottajat, koska tällainen interventiovarasto auttaisi ratkaisemaan heidän vaikean tilanteensa ja samalla autettaisiin vähävaraisia saamaan elintarvikkeita.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionissa elää köyhyydessä noin 80 miljoonaa henkeä, mikä on 16 prosenttia EU:n asukasmäärästä. Talouskriisin vuoksi tämän ryhmän lukumäärä uhkaa nousta. Näen Varsovassa ihmisiä jonottamassa kuhlollista soppaa joka päivä. Sen vuoksi on tärkeää säilyttää yhteisön ohjelma elintarvikkeiden jakamisesta vähävaraisimmille. Tuotteiden suoralla toimituksella varmistetaan monipuolinen ruokavalio.

Komission ehdotukseen sisältyy kuitenkin ehto yhteisrahoittamisesta, joka voi johtaa köyhimpien jäsenvaltioiden vetäytymiseen ohjelmasta. Tämä olisi ristiriitaista, kun otetaan huomioon ohjelman käyttöönottoa koskeva syy ja erityisesti alueiden taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden vähentäminen, ja tällä toimella tuhottaisiin solidaarisuusperiaate. Toivon, että tarkistuksien 17, 18 ja 19 avulla tämä puute korjataan. Pyydän komissiota laatimaan ohjelman, jolla poistetaan köyhyyden rakenteelliset syyt eikä ainoastaan sen vaikutukset ja jolla valvotaan, mikä osuus tuesta saavuttaa vähävaraisimmat ja kuinka paljon välittäjät pidättävät siitä. Kiitän esittelijää.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, elintarvikkeiden jakaminen vähävaraisimmille on erittäin tärkeä EU:n toiminnan ala. Haluaisin sen vuoksi kiittää komissiota tästä asiasta koskevasta ehdotuksesta ja kiittää myös Czesław Adam Siekierskiä tänään käsiteltävänä olevasta mietinnöstä.

Jäsenvaltiot ovat huomattavasti edistäneet kansalaistensa elämänlaatua. Köyhyys on kuitenkin yhä yksi vakavammista ongelmista nykyisessä Euroopassa. On arvioitu, että 43 miljoonaa EU:n kansalaista uhkaa aliravitsemus, ja tämä on järkyttävä lukumäärä. Jakeluohjelma auttaa monia näitä eurooppalaisia. Tiedän,

että kaikki eivät pidä ohjelmasta. Ymmärrän, että asiasta voi olla oikeudellisia, taloudellisia tai poliittisia epäilyjä, mutta haluaisin tietää, mikä vaihtoehto ohjelmalle olisi, erityisesti sen vuoksi, että elintarvikkeiden jakeluohjelmalla on myönteinen vaikutus maatalousmarkkinoihin, sillä ne ovat vakaammat ohjelman ansiosta.

EU:n on maailman tärkein avunantaja maailman köyhimmille. On vaikea kuvitella, että EU samalla lakkaisi auttamasta suuressa hädässä olevia omia kansalaisiaan, ja sen vuoksi toivon, että neuvosto pääsee sovintoon tästä asiasta.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Haluaisin kiittää komissiota ja esittelijä Czesław Adam Siekierskiä tästä erinomaisesta aloitteesta, joka on selvä osoitus Euroopan unionin ja komission sosiaalisesta myötätunnosta.

Haluaisin kysyä kahta asiaa komissiolta. Ensimmäinen koskee yhteisrahoitusta: olen samaa mieltä mietinnön sanamuodosta, mutta pyytäisin komission jäsentä Fischer Boelia harkitsemaan uudelleen sitä, että hän pyytää yhteisrahoitusta köyhimmiltä jäsenvaltioilta, joilla on tiukimmat budjetit ja joissa elintarvikkeiden tarve on suurin.

Toinen pyyntöni on seuraava: kuljetuskustannuksia ei pitäisi asettaa 4,5 prosenttiin, vaan niiden olisi perustuttava toissijaisuusperiaatteen, eli jäsenvaltioiden pitäisi päättää niistä, koska kuljetuskustannuksien kattamiseen voi riittää alempi määrä.

Tuotemerkintöihin pitäisi edelleenkin painattaa EU:n logo, sillä EU tarjoaa tuotteet. Lopuksi, koska en usko, että esitän enää puheenvuoroja, haluaisin kiittää komission jäsentä Fischer Boelia koko viiden vuoden ajan jatkuneista ponnisteluistaan. Hän on jättänyt jälkensä Euroopan maatalouden historiaan.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Romanianlaisena Euroopan parlamentin jäsenenä tuen kollegoideni tavoin esittelijän ehdotuksia, ja äänestämme niiden puolesta.

Pienten kaupunkien ja maaseutualueiden perheet kärsivät eniten köyhyydestä. Elintarvikeohjelman laajentaminen ja sen rahoittaminen yhteisön talousarviosta on nykyisessä talouskriisissä täysin perusteltua.

Me kaikki tiedämme, että vuonna 2008 toteutetut toimet ja niihin myönnetty varat olivat riittämättömät. Maataloudellisten ja yhteiskunnallisten näkökohtien vuoksi ohjelman säilyttäminen osana yhteistä maatalouspolitiikkaa on perusteltua.

Ohjelman hallinnoimista on tietenkin parannettava uusissa jäsenvaltioissa, kuten Romaniassa. Tuotteiden varastointi- ja hallintokustannuksia on hallinnoitava tehokkaasti, jotta ne eivät muodosta yli 20–25 prosenttia markkinahinnoista.

Haluaisin lopuksi kiittää Czesław Adam Siekierskiä tekemistään ehdotuksista.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aivan ensiksi tämä – sekä esittelijän että komission laatima – ehdotus on tärkeä sopimus, jolla lievennetään tuenkäytön avulla elintarvikkeiden huimaa hinnannousua yhteisössä, joka aiheuttaa vaikeuksia yhä useammille ihmisille sekä tekee elintarvikeavun tarjoamisesta kalliimpaa.

Tuen tätä uutta järjestelyä, jonka avulla ohjelmasta saadaan tehokkaampi ja ajanmukaisempi sekä maatalouspolitiikan että sosiaalisesta näkökulmasta. Lisäksi olen samaa mieltä siitä, että aloite olisi säilytettävä yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa, mitä komissio ehdottaa.

Kuten tiedämme, yhteisestä maatalouspolitiikasta tarjotaan elintarvikeapua epätoivoisissa olosuhteissa eläville väestöryhmille. Toimista, joita aiomme toteuttaa, on aina oltu hyvin yksimielisiä, jopa siinä määrin, että vuonna 2006 13 miljoonaa henkeä ja vuonna 2008 15 valtiota, oikeastaan 19 valtiota, uskon, että tästä näkökulmasta... (Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoiset puhemies ja komission jäsenet, haluan kiinnittää tässä keskustelussa huomionne kolmeen kysymykseen. Ensiksi haluaisin muistuttaa teitä siitä, että yksi yhteisen maatalouspolitiikan pääasiallisista tavoitteista on varmistaa Euroopan unionin kansalaisille

elintarvikkeiden saatavuus kohtuulliseen hintaan ja että matalatuloisille tai täysin varattomille on annettava ilmaisia elintarvikkeita.

Toiseksi EU:n jäsenvaltioiden ja erityisesti uusien jäsenvaltioiden tulotaso jättää paljon toivomisen varaa. Niiden asukkaiden osuus, joiden tulotaso on alle 40 prosenttia EU:n keskiarvosta, on kaikissa uusissa jäsenvaltioissa jopa 50 prosenttia, joten näiden valtioiden asukkaista lähes puolella on näin alhainen tulotaso. Nämä tiedot ovat peräisin kriisiä edeltävältä ajalta. Kriisin seurauksena tilanne huonontuu seuraavan parin vuoden aikana.

Tuen sen vuoksi sitä, että ohjelmaa ilmaisten elintarvikkeiden jakamisesta vähäosaisimmille jatketaan. EU on varannut siihen lähes 500 miljoonaa euroa vuodelle 2009, ja siihen sisältyy noin 100 miljoonaa euroa kotimaalleni Puolalle. Toivon, että puheenjohtajavaltio Tšekki saa aikaan yksimielisyyden ohjelman lopullisesta muodosta neuvostossa... (*Puhemies keskeytti puhujan.*)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Sillä aikaa, kun olemme pyrkineet poistamaan nälänhädän Afrikassa ja muissa köyhyissä valtioissa, nälkä ja köyhyys uhkaavat meitä kotona, omalla takapihallamme.

Näin on käynyt myös omassa kotimaassani Sloveniassa, jossa solidaarisen tuen tarve on valitettavasti lisääntynyt korkeasta elintasosta huolimatta. Tiedotusvälineiden antamien tietojen mukaan humanitaaristen järjestöjen elintarvikevarastot on käytetty melkein loppuun.

Koska useimmissa EU:n jäsenvaltioissa on edelleen runsaasti elintarvikkeita, olisi todella epäinhimillistä, jos kansalaistemme pitäisi kärsiä tai jopa menehtyä nälän vuoksi. Kansalaistemme selviytymisen on oltava muita investointeja tärkeämpää, koska muut investoinnit voivat odottaa parempia aikoja.

Jos jäsenvaltiot eivät voi taata uutta tukea elintarvikevarastoille, kaikkein asianmukaisinta olisi luultavasti, että ne avaavat hätävarastot. Tuen tätä ohjelmaa, mutta samalla haluaisin vedota meihin kaikkiin ja kansalaisiimme, että he ottavat huomioon muiden henkilöiden hädän.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin kiittää Czesław Adam Siekierskiä hänen mietinnöstään, joka koskee yhteisön ohjelmaa elintarvikkeiden jakamisesta vähävaraisimmille. Se on merkittävä väline markkinoiden sääntelemiseksi, ja sen pitäisi siten pysyä yhteisen maatalouspolitiikan osana.

Vaikka Euroopan unionin keskimääräinen elintaso on yksi korkeimmista maailmassa, eräät kansalaiset eivät voi hankkia tarpeeksi elintarvikkeita. On arvioitu, että 43 miljoonaa henkilöä uhkaa EU:ssa elintarvikepula, ja tämä luku on kasvanut jatkuvasti viime vuosina.

Monien tuotteiden hinnat ovat nousseet jo jonkin aikaa, joten elintarvikeavun tarjoaminen on kalliimpaa. Sen vuoksi EU:n ohjelmasta saatava tuki on erityisen tärkeä.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää teitä kaikkia kommentteistanne. Kuulin yleisesti ottaen hyvin myönteisiä kantoja vähävaraisimpia koskevasta ehdotuksesta.

Arvoisa puhemies, haluaisin keskittyä tiettyihin täällä tänään esitettyihin kommentteihin. Ensinnäkin minusta on pidettävä mielessä, että köyhyys ei rajoitu jäsenvaltioiden tiettyihin alueisiin. Kyse on valitettavasti asiasta, jonka kanssa kaikki jäsenvaltiot joutuvat ponnistelemaan. On totta, että ongelman laajuus ja käytettävissä olevat parannuskeinot eivät ole kaikissa yhteisön jäsenvaltioissa samat. Varojen myöntämisessä jäsenvaltioille ja koheesiorahoitusta saavien maiden sekä niiden valtioiden, jotka eivät saa koheesiorahoitusta, eriytetyissä yhteisrahoitusosuuksissa otetaan tietenkin huomioon jokaisen valtion maksukyky. Tämä merkitsee viime kädessä, että rahaa on käytössä nykyistä enemmän niin sanotuille uusille jäsenvaltioille.

Haluaisin muistuttaa teitä talousarviosta, että me olemme itse asiassa lisänneet vähävaraisimpia koskevan ohjelman varoja kahdella kolmasosalla, lähes puolella miljardilla eurolla. Uskon, että tällä, yhdessä uudelleen esitetyn yhteisrahoituksen kanssa, voidaan lieventää joitain ongelmia. Minusta meidän on pidettävä myös mielessä, että tämä on vapaaehtoinen järjestelmä. Jäsenvaltiot, joilla on omassa maassaan käytössä erityinen sosiaalijärjestelmä, eivät tarvitse tätä järjestelmää. Emme pyri korvaamaan jäsenvaltioissa sovellettavaa sosiaalipolitiikka, jota hallinnoivat jossain määrin myös kansalaisjärjestöt. Tarkoituksemme on tukea niitä elintarvikkeiden jakelulla, jota pidän edelleen maatalouspolitiikan keskeisenä tavoitteena.

Uskon, että ehdottamamme muutokset ovat oikeansuuntaisia. Säännökset ovat minusta perusteltuja ja tasapainoisia. Ohjelmalla voidaan vastata tulevaisuuden haasteisiin, ja toivon, että se hyväksytään myös parlamentin äänestyksessä. Tätä ohjelmaa on vaikeaa vastustaa tilanteessa, jossa työttömyys lisääntyy rajusti

kaikkialla Euroopassa, minkä vuoksi myös työttömyysuhan alla olevien määrä lisääntyy voimakkaasti. Odotan sen vuoksi innokkaana tämän erittäin vastuullisen parlamentin äänestystä.

Czesław Adam Siekierski, esittelijä. – (PL) Haluaisin vastata tiettyihin esitettyihin ongelmiin. Ensinnäkin totesin vastustavani yhteisrahoitusta, mutta myös korostin, että me olemme nyt talouskriisissä, jolloin köyhien ja työttömien henkilöiden lukumäärä kasvaa. Me tarkastelemme ohjelmaa uudelleen vuonna 2011 tai 2012 ja harkitsemme, jatkammeko eteenpäin yhteisrahoitusta soveltamalla. Meidän pitäisi antaa itsellemme aikaa eikä toteuttaa näitä toimia kriisin aikana.

Toiseksi olen samaa mieltä komission jäsenen kanssa siitä, että on vaikeaa jakaa ainoastaan EU:ssa tuotettuja elintarvikkeita, koska se aiheuttaa korkeampia kustannuksia ja paisuttaa ohjelman hallinnollista puolta. Kolmanneksi olisi noudatettava Yhdysvaltojen esimerkkiä. Farm Bill -maatalouslain nojalla on varattu maatalouden tueksi huomattavasti varoja, joilla rahoitetaan ilmaisia EBT-kortteja (electronic benefit transfer -kortteja). Neljänneksi kehoitan ohjelman ulkopuolella olevia jäsenvaltioita liittymään siihen. Ohjelma on avoin. Viidenneksi tähän ohjelmaan myönnettyillä varoilla ei rajoiteta maanviljelijöiden mahdollisuutta hyötyä yhteisestä maatalouspolitiikasta, koska meillä on YMP:ssä säästöjä.

Haluaisin lopuksi palata alkulähteille. Kuten tiedämme, YMP:n tavoitteet määriteltiin Rooman sopimusten mukaisesti. Niissä käsitellään tarvetta varmistaa, että yhteiskunta saa kohtuuhintaisia elintarvikkeita ja että maanviljelijöiden tulotaso on riittävä. Voimme todeta, että nämä ovat ensisijaisesti tuotantoa koskevia tavoitteita, joilla määritellään tarvittava tuotantomäärä. Toiseksi on olemassa sosiaalisia tavoitteita, koska puhumme asianmukaisista hinnoista, jotta kuluttajilla on varaa ostaa elintarviketuotteita. Siten Rooman sopimuksessa määritellään tietyt sosiaaliset tavoitteet. Kolmanneksi on myös taloudellisia tavoitteita, joilla pyritään varmistamaan, että maanviljelijöillä on asianmukaiset tulot.

Kun puhumme kohtuullisista hinnoista vähävaraisille kuluttajille, jotka ovat usein työttömiä, elintarvikkeet olisi voitava saada huomattavasti edullisempaan hintaan tai ilmaiseksi, mutta luonnollisesti erityisohjelmien ja erityisehtojen mukaisesti. Yhteenvetona voidaan sanoa, että yhteiseen maatalouspolitiikkaan sisältyy tiettyjä sosiaalipolitiikan näkökohtia.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Czesław Adam Siekierskin mietinnössä elintarvikkeiden jakelusta vähävaraisimmille tuodaan esiin asioita, joita käsitellään neuvoston niissä asetuksissa, jotka koskevat yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta sekä asiaan liittyviä erityissäännöksiä. Tämä tilanne osoittaa, että Euroopan unionissa on myös suuria alueita, joissa esiintyy köyhyyttä ja puutetta. Niistä kärsivät asuvat usein kylissä ja pienissä kaupungeissa, ja heihin kuuluu monia lapsia. Virallisten tilastojen mukaan noin 80 miljoonaa eurooppalaista elää köyhyysrajan alapuolella. On vaara, että nykyinen kriisi ja kasvava työttömyys lisää tätä huolestuttavaa määrää.

Myönteinen merkki on se, että EU:n vähävaraisimpia koskevasta elintarvikeapuohjelmasta myönnettävä summa nousee 305 miljoonasta eurosta 500 miljoonaan euroon. Uskon kuitenkin, että jäsenvaltioiden järjestelmiin on tehtävä muutoksia, jotta tämä häpeällinen tilanne saadaan päätettyä tai ainakin huomattavasti rajoitettua. Köyhyyden tärkein syy on työttömyys ja elintarvikkeiden kohtuuttomat hinnat (voimme verrata maanviljelijöiden saamaa hintaa kauppojen vähittäishintoihin). Sosiaaliturvajärjestelmämme eivät ole myöskään täydellisiä.

Haluaisin lopuksi korostaa erittäin selvästi, että on välttämätöntä, että avustushjelmaa varten käytettävien elintarvikkeiden on oltava laadukkaita. Niiden pitäisi olla mieluiten tuoreita sekä peräisin paikallisilta maatiloilta.

3. – Kollektiiviset oikeussuojakeinot (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma kollektiivisista oikeussuojakeinoista.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, oikeussuojakeinot ovat olleet ensisijaisten tavoitteideni kärkipäässä toimikauteni alusta saakka. Uskon, että aineelliset oikeudet osoittavat tehonsa ainoastaan silloin, kuin niitä vahvistetaan valvonnalla ja tehokkailla kuluttajien oikeussuojakeinoilla. Monille

kuluttajille aiheutuu yhä useammin menetyksiä elinkeinonharjoittajien samanlaisista tai samankaltaisista laittomista käytännöistä, ja he eivät voi käyttää oikeussuojakeinoja.

Komissio on tarkastellut ongelmaa, johon kuluttajat joutuvat pyrkiessään saamaan korvauksia joukkovaateista. Olemme teettäneet tutkimuksia, keskustelleet asiasta sidosryhmien kanssa, tehneet selvityksiä ja internet-kuulemisen, ja julkistimme äskettäin vihreän kirjan, johon olemme saaneet yli 170 vastausta.

Vaikka kuuleminen päättyi virallisesti 1. maaliskuuta 2009, kannanottoja saapuu edelleen. Voin kertoa, että mitä enemmän näyttöä keräämme, sitä enemmän vahvistuu uskomme ongelman esiintymisestä. Meidän on siten löydettävä oikeudenmukaisuuden ja Euroopan talouden terveyden vuoksi ratkaisu asiaan.

Vihreässä kirjassa kuluttajan kollektiivisista oikeussuojakeinoista esitettiin useita keinoja tämän ongelman torjumiseksi. Alustava katsaus saatuihin vastauksiin osoittaa, että sidosryhmät panevat merkille kollektiivisten oikeussuojakeinojen epätydyttävän tilanteen jäsenvaltioissa. Yksimielisyys vallitsee siitä, että tarvitaan täydentäviä toimia, joilla toteutetaan tehokkaat kuluttajien oikeussuojakeinot ja joilla palautetaan heidän luottamuksensa markkinoihin.

Kuluttajajärjestöt suosivat sitovia toimia kollektiivisiksi oikeussuojamekanismeiksi kaikissa jäsenvaltioissa yhdessä muiden vaihtoehtojen kanssa, joihin kuuluu esimerkiksi olemassa olevien vaihtoehtojen riitojenratkaisumenetelmien ulottaminen joukkovaateisiin. Liike-elämä suosisi vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenetelmiä.

Muutaman viikon kuluttua, kun olemme analysoineet tarkasti kaikki vastaukset, voimme julkaista nämä vastaukset yhdessä saamastamme palautteesta annettavan lausunnon kanssa. Me esittelemme ennen kesää eri tapoja vastata joukkovaateita koskevaan ongelmaan. Emme aio pelkästään toistaa vihreän kirjan neljää vaihtoehtoa. Ajattelutapamme kehittyi edelleen vihreästä kirjasta toteutettuun kuulemiseen saadun palautteen perusteella. Kuulemisen tuloksen perusteella komissio tarkastelee huolellisesti taloudellisia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia sidosryhmiin mukaan lukien mahdollisten vaihtoehtojen aiheuttamia kustannuksia ja niistä saatavaa etua. Järjestämme sidosryhmien kanssa 29. toukokuuta kuulemistilaisuuden, jossa jaamme alustavat päätelmämme.

Haluaisin korostaa, että emme toimi Yhdysvaltojen kokemuksen mukaisesti, mihin toimiin ryhdymmekään. Noudatamme sen sijaan Euroopan oikeudellista kulttuuria ja otamme huomioon jäsenvaltioiden kokemukset asiasta. Kun vaihtoehdot ovat selvät, niin Euroopan parlamentti, jäsenvaltiot ja sidosryhmät ovat vakuuttuneita siitä – niin kuin minäkin – että ongelma on olemassa, mutta että Euroopan tasolla pitää saada aikaan ja voidaan saada aikaan todellinen ratkaisu asiaan.

Miksi hyvämaineisten yritysten pitäisi kärsiä sellaisten epärehellisten kilpailijoiden vuoksi, jotka hyötyvät, kun kuluttajat eivät saa korvauksia? Korostan sanaa ”korvauksia”. Juuri tällaiseen oikeussuojaan pyrimme. Miksi kuluttajien pitäisi luopua heidän oikeutetuista korvauksista koskevista toiveistaan ja miksi yhteiskunnan pitäisi sallia tällainen hyvinvoinnin ja oikeudenmukaisuuden välinen kiulu?

Olen varma, että löydämme ratkaisun, jolla luodaan oikea tasapaino kuluttajien oikeussuojakeinojen käyttömahdollisuuden parantamisen ja perusteettomien vaateiden välttämisen välille. Tehokas oikeussuojakeinojen käyttö lisää kuluttajien luottamusta sisämarkkinoihin ja siihen, mitä Eurooppa voi heidän puolestaan tehdä. Tämä on erityisen tärkeää nykyisen talous- ja rahoituskriisin kovassa todellisuudessa. Kuten tiedätte, tulevina kuukausina toimielimissä tapahtuu paljon muutoksia, ja tämä saattaa vaikuttaa ajoitukseen sekä kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevan työomme toteutukseen.

Yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskevan komission aloitteen osalta voin vakuuttaa teille, että komissio jakaa parlamentin näkemyksen siitä, että näiden kahden kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevan aloitteen olisi oltava yhdenmukaisia. Yhdenmukaisuus ei tarkoita sitä, että näissä eri toimintalinjoissa pitäisi käyttää samoja välineitä samojen tavoitteiden saavuttamiseksi. Voin myös vakuuttaa teille, että olen henkilökohtaisesti sitoutunut tähän asiaan ja jatkan tätä työtä aivan toimikauteni loppuun saakka yhtä energisesti ja innokkaasti kuin tähän saakka sekä luonnollisesti Euroopan parlamentin ystävällisellä avulla ja tuella.

Malcolm Harbour, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on ilo toivottaa komission jäsen Kuneva jälleen kerran tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin. Hyvä komission jäsen, voin käyttää omia sanojanne ja puhua energiastanne ja innostanne kuluttajien edun suojelemiseksi, jota ainakin meidän ryhmämme ja kaikki valiokunnan jäsenet ovat ihailleet. Kannustamme teitä jatkamaan tätä työtä.

Kun tarkastelemme kollektiivisia oikeussuojakeinoja, voin todeta, että menettelette aivan oikein tässä asiassa. Olemme jatkuvasti todenneet, että kyseessä on hyvin monimutkainen kysymys. Siihen sisältyy Euroopan tason toimien lisäksi erittäin hankalia kysymyksiä siitä, miten kansallinen ja alueellinen lainsäädäntö otetaan huomioon, ja kuten mainitsitte, kuluttajan on oltava tämän asian ytimessä.

Olette todella johdonmukaisesti todenneet, että kuluttajien luottamus sisämarkkinoihin ja rajatylittävään kaupankäyntiin on yksi perustavanlaatuisista kysymyksistä, joita meidän on otettava esille. Muussa tapauksessa kuluttajilla ei ole mahdollisuutta käyttää oikeussuojakeinoja eivätkä he voi hyödyntää yli rajojen ulottuvaa valinnanmahdollisuuttaan. Minusta tämä on tämänpäiväisen puheenvuoronne ydinkysymys.

Mielestäni ennen kaikkea ajoitus ja ratkaisujen monipuolisuus on tärkeää, koska mainitsitte monia erilaisia ratkaisumalleja. On selvää, että ne ratkaisut, jotka sisältävät joitain uusia Euroopan tason oikeudellisia menettelyitä, vievät enemmän aikaa ja ovat mahdollisesti kiistanalaisempia kuin se, että valitsemme tietyt vaihtoehtoiset riitojenratkaisumenettelyt tai sovellamme käytössä olevia kuluttajia koskevia yhteistyömenettelyjä. Luulen, että kaikki tässä valiokunnassa muistavat, että kuluttajayhteistyön tehostaminen oli näkökohta, jonka esitimme valiokunnassamme edellisellä parlamenttikaudella. Haluaisimme nähdä, että siitä on tullut tehokkaampaa. Uskon, että tässä asiassa on kysymys välineestä, jota voidaan käyttää haluamamme oikeussuojakeinojen tarjoamiseen kuluttajille, eikä pelkästään joukkovaateisiin, vaan myös siihen, että kuluttajat voivat itse esittää tehokkaammin rajatylittäviä vaateita. Jos pystymme tällaiseen priorisointiin, ajoitukseen ja vauhtiin parhaiden ratkaisujen aikaansaamiseksi nopeasti, niin suosittelen, että pyritte etenemään tällä tavalla tässä asiassa.

Evelyne Gebhardt, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän teitä, että otitte vastaan tämän Euroopan parlamentin sosialistiryhmän aloitteen ja keskitytte tähän asiaan, koska se on tärkeä kansalaisille.

Minulla on tässä matkapuhelimeni. Olen kuullut monilta nuorilta, että heillä on ollut paljon ongelmia, koska he ovat täysin tietämättään joutuneet sellaisen sopimuksen piiriin, jossa esimerkiksi soittoonästä laskutetaan joka kuukausi maksu viiden, kuuden, seitsemän tai kahdeksan kuukauden ajanjakson ajan. Kukaan ei nosta kannetta viiden euron vuoksi, mutta jos miljoona henkeä joutuu samaan tilanteeseen ja tietty yritys kerää perusteettomasti viisi miljoonaa euroa, niin kyse on epärealistisesta kilpailusta verrattuna niihin Euroopan unionissa oleviin kilpailijoihin, jotka toimivat korrektisti. Siksi on erittäin tärkeää, että käsittelemme tätä asiaa.

Lisäksi on tärkeää, että tällaiseen tilanteeseen joutuville kansalaisille, nuorille ja vanhemmille annetaan oikeudellisia välineitä, joiden avulla heidän puolustautumismahdollisuuttaan vahvistetaan. Euroopan yhdentymisen aikakaudella, kun ihmiset tekevät ostoksia internetissä, on tärkeää, että otamme käyttö rajatylittäviä välineitä, jotta niitä voidaan soveltaa asianmukaisesti. Ryhmäni mielestä tällaisten välineiden mahdollistamaa kollektiivista toimintaa on selkeästi tarkasteltava, jotta varmistetaan, voidaanko sitä soveltaa Euroopan unionissa. Meidän on kuitenkin, kuten totesitte arvoisa komission jäsen, luotava nämä välineet siten, että estetään esimerkiksi Yhdysvalloissa havaittavien äärimmäisten toimien toteuttaminen ja että ne kehitetään omaan oikeusjärjestelmäämme sopiviksi. Meidän on edelleen tehtävä työtä asiassa ja jatkamme sen käsittelyä tulevien kuukausien aikana.

Arvoisa komission jäsen, tiedätte, että olemme puolellanne tässä asiassa. Me sosiaalidemokraatit osallistumme aina kansalaisten oikeuksien lujittamista koskeviin pyrkimyksiin.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, kiitän mahdollisuudesta osallistua tähän keskusteluun. Olen tyytyväinen, arvoisa komission jäsen Kuneva, että olette Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän pyynnöstä hyvin aktiivisesti edistäneet sitä, että kilpailun pääosaston kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevaa ehdotusta, jota aluksi suunniteltiin sovellettavan tämän kysymyksen sääntelemiseen Yhdysvaltojen mallin mukaisesti, on kehitetty monialaisen lähestymistavan perusteella. Siten Euroopan unionissa kohdellaan tasapuolisesti kaikkia toimijoita: pieniä ja keskiuuria yrityksiä, kuluttajia, työntekijöitä ja yrittäjiä. Tämä on erittäin tärkeä edistysaskel, ja haluamme tukea sitä hyvin rakentavalla ja myönteisellä tavalla.

Olemme toki tietoisia, että monissa tapauksissa ryhmäkanteet kollektiivisten oikeuksien toteuttamisesta vaikuttavat olevan tuloksetta kuin yksittäiset toimet. Olemme kuitenkin edelleen vakuuttuneita, että kuluttajia parhaiten suojelevat toimet, summittaisten vaateiden heikentäminen, eivät perustu kollektiivisiin oikeussuojakeinoihin vaan kanteiden julkisoikeudelliseen täytäntöönpanoon. Tämä on kyseessä esimerkiksi silloin, kun esitetään kanne Saksan epäoikeudenmukaista kilpailua koskevan lainsäädännön mukaisesti. Yksittäisten kuluttajien on harkittava erittäin tarkasti, ryhtyvätkö he asianajan kanssa kollektiivisiin toimiin.

pelkästään 4,99 euron vuoksi vai olisiko parempi esimerkiksi se, että oikeusasiamies valvoo näitä kanteita jatkuvasti julkisen sektorin tasolla ja että niistä päätetään asianmukaisella tavalla. Kun tarkastelemme, miten voisimme yhdistää nämä kaksi asiaa, minusta on harkittava tarkasti, miten voimme auttaa kuluttajia kaikkein tehokkaimmalla tavalla, koska kuluttajilla ei ole usein aikaa käydä asianajan luona vaan he haluavat apua nopeasti ja helposti.

Toinen tärkeänä pitämäni seikka – ja pääosaston on tehnyt myös tässä asiassa hyvää työtä – on se, että Baijerin alueen Brysselin edustustossa käydyssä erittäin mielenkiintoisessa keskustelussa kysymyksestä, voimmeko Euroopan unionin oikeudellisten keinojen käytön osalta olla ottamatta huomioon Yhdysvaltojen soveltamaa kollektiivisten oikeussuojakeinojen mallia, pääosaston edustaja totesi selkeästi, että ”ei, emme voi”. Tämä merkitsee meidän mielestämme, että emme voi täysin olla ottamatta huomioon tätä mallia. Meidän on jatkettava keskustelua siitä, mutta sitä on käytävä huolellisesti ja otettava jäsenvaltiot ja niiden oikeudelliset vaihtoehdot mukaan keskusteluun, jotta voimme saada aikaan sen, mitä kaikki haluamme: todellisen eurooppalaisen mallin, joka on erityisesti kuluttajille hyödyllinen ja jolla suojellaan pieniä ja keskusuuria yrityksiä.

Arlene McCarthy (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tiedän komission jäsenen olevan tietoinen siitä, että huomenna 4 000 kuluttajaa saattaa asiansa korkeimman oikeuden käsiteltäväksi. He vaativat korvauksia vakavista allergisista reaktioista, sairaalahoidosta ja kuolemantapauksista, jotka aiheutuivat kemikaalien käytöstä sohvilla ja taloustavaroissa. EU on nyt kieltänyt nämä kemikaalit. Ranskassa, Ruotsissa ja Puolassa on ilmoitettu samanlaisista tapauksista ja vammoista. Ympäri Eurooppaa on mahdollisesti kymmeniä tuhansia kuluttajia, jotka ovat saaneet vakavia vammoja tämän myrkyllisen kemikaalin vuoksi.

Uskon kansalaisten tukevan EU:n väliintuloa, kun nähdään, että se antaa todellista apua kuluttajille todellisiin ongelmiin puuttumiseksi. Todellinen apu tällaisissa tapauksissa merkitsee oikeutta kollektiivisiin toimiin kaikkialla, missä he ostavat tuotteita tai palveluita. Valiokuntamme on käynnistänyt internetissä kuulemisen kuluttajien oikeuksia koskevasta komission ehdotuksesta. Olemme saaneet paljon vastauksia ja monissa yrittäjiltä ja kuluttajilta saaduissa vastauksissa korostettiin, että rajatylittäviä oikeussuoja- ja muutoksenhakekeinoja on voitava tehokkaasti käyttää.

Mielestäni on liikaa myrkyllisiä aineita sisältävien sohvien kaltaisia tapauksia, joissa on tarpeeksi vakuuttavaa näyttöä siitä, että erilaisia kollektiivisten oikeussuojakeinojen vaihtoehtoja tarvitaan. Tarkoitus on parantaa oikeussuojan saatavuutta sekä myös torjua laittomia tai epäoikeudenmukaisia kaupallisia menettelyjä. Valiokuntamme haluaa tietenkin, että kuluttajamme voivat käyttää kohtuuhintaisia keinoja, kuten vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenetelmiä, mutta minusta tämänpäiväisessä keskustelussa on ensisijaisesti tunnistettava käytännöllisiä tapoja auttaa kuluttajiamme ja kansalaisiamme. Siten varmistetaan, että heitä kohdellaan oikeudenmukaisesti ja että heillä on todelliset oikeussuoja- ja muutoksenhakekeinot.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aluksi todeta, että mekin olemme periaatteessa tyytyväisiä komission ehdotukseen ja vihreään kirjaan.

Kuten edelliset puhujat ovat todenneet, ei ole epäilystäkään, että kyse on merkittävästä ”massailmiöstä”, jossa suuri määrä ihmisiä kokee suhteellisen pieniä tappioita. Yksittäiset menetykset ovat vähäisiä, mutta niiden kokonaismäärä on suuri. Tarvitsemme keinon tämän ongelman ratkaisemiseksi. Mielestäni on oikein harkita tällaisia toimia.

Myönteisistä asioista jatkaakseni, olen myös erittäin tyytyväinen, että terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto on vihreässä kirjassaan asettanut selväksi painopisteeksi kysymyksen vaihtoehtoisista riitojenratkaisumenettelyistä. Tässä on suuri ero kilpailun pääosaston valkoiseen kirjaan, jota käsiteltiin parlamentissa eilen ja jossa ei ole tähän mennessä otettu ollenkaan huomioon mahdollisuutta tuomioistuimien ulkopuolisista riitojenratkaisumenettelyistä. Minusta terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto on edennyt pidemmälle vihreässä kirjassaan kuin kilpailun pääosasto.

Haluaisin kuitenkin tehdä kaksi asiaa täysin selväksi, ja niitä olisi mielestäni pidettävä kriittisinä huomautuksina. Parlamentti hyväksyy muutaman minuutin kuluttua klo 12.00 mietintöni kilpailun pääosaston valkoisesta kirjasta. Parlamentti pyytää suurella ääntenenemmistöllä, että komissio soveltaa tähän asiaan monialaista lähestymistapaa.

Emme saa päätyä sellaisiin alakohtaisiin välineisiin, joista yksi on tarkoitettu kuluttajansuojeluun ja toinen kilpailuoikeuden alalle tai pääomamarkkinoille, ympäristökysymyksille taikka sosiaaliskysymyksille ja jotka ovat kaikki keskenään ristiriitaisia. Ne kaikki kaventavat jäsenvaltioiden oikeudellisia järjestelmiä sekä johtavat lopulta oikeudelliseen sekaannukseen, jota ei pysty selvittämään mikään toimija. Olemme aikaisemmin

nähneet usein tällaisia esimerkkejä. Mielessäni on keskustelu ammatillisen pätevyyden tunnustamista koskevasta direktiivistä, jonka me myöhemmin yhdistimme yhdeksi välineeksi, koska tällaista hajanaista kokonaisuutta ei voitu enää hallita. Komissio ei saisi tehdä samaa virhettä tässä tapauksessa. Sen olisi kannatettava monialaista lähestymistapaa heti alusta alkaen. Tämä on parlamentin selkeä kanta, ja se käy ilmi muutaman minuutin kuluttua.

Vielä yksi huomautus: olen erittäin tyytyväinen, että emme halua Yhdysvaltojen malliin perustuvia kanteita koskevia menettelytapoja, joiden liikevaihto on 240 miljardia Yhdysvaltojen dollaria vuodessa. Siitä hyötyisivät lopulta ainoastaan asianajajat, ja kuluttajat eivät saisi yhtään mitään. Haluamme todellisen oikeusvaltion Euroopassa ja haluamme pitää perinteisen järjestelmämme sekä oikeuskäsitksemme.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin kaltaisilla rajattomilla markkinoilla on tärkeää, että terveen kilpailun varmistamisen lisäksi suojellemme tarmokkaasti kuluttajia.

Koko edellisen puolen vuosisadan aikana on poistettu tuotteille asetettuja kaupan esteitä, mutta kuluttajille nämä esteet ovat suurelta osin vielä voimassa.

Kuluttajat eivät usein ilmoita sopimattomista kaupallisista menettelyistä, eivätkä kuluttajajärjestöt puutu niihin, koska ne ovat yleisesti tietoisia vaikeudesta saada korvauksia.

Kollektiivisilla oikeussuojakeinoilla säästetään vaivaa, kun on kyse monesta henkilöstä, ja sillä tarjotaan paljon parempi mahdollisuus saada aikaan sopimus korvauksista. Euroopan unionissa liiketoimet suuntautuvat suureksi osaksi rajojen yli, joten tätä kollektiivisen toiminnan oikeutta ei voida rajoittaa kansallisten rajojen perusteella.

Tarvitsemme koko Euroopan kattavan todellisen aloitteen, jonka perusteella voimme yhdenmukaistaa jonkin verran tai yhteensovittaa olemassa olevia kansallisia järjestelmiä, jotta ne olisivat tehokkaita. Valitulla mallilla on pyrittävä tarjoamaan kuluttajille helppo mahdollisuus osallistua järjestelmään. On myös vältettävä liiallisia kustannuksia ja byrokratiaa.

Sen vuoksi katson, että meidän on asetettava ensisijaiseksi vaihtoehtoiset riitojenratkaisumenetelmät, koska niillä tarjotaan enemmän joustavuutta sekä varmistetaan yksinkertaisemmat ja huokeammat oikeustoimet.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, parlamentissa ollaan pitkälti samaa mieltä siitä, että meidän on tarjottava kuluttajille parempi suoja erityisesti silloin, kun kyse on yksityisten henkilöiden pienistä tappioista, joiden suuri määrä aiheuttaa ongelman, sillä asianosaiset eivät pidä yksittäistä vaadetta järkevänä mahdollisuutena. Herää kysymys, miten kuluttajansuojelu ja sen parantaminen pitäisi järjestää? Mielestäni olisi erittäin tärkeää – ja olen hyvin kiitollinen komissiolle tästä – että meidän olisi suoraan todettava, että me haluamme tarkastella kaikkia vaihtoehtoja ja kaikkia näkökohtia, jotka liittyvät tähän monimutkaiseen kysymykseen, ja vasta huolellisen harkinnan jälkeen päättää ratkaisuista.

Haluaisin ottaa esille yhden näkökohdan, jota ei ole vielä mainittu. Olemme jo saaneet tietää – ja tulevaisuudessa näin voi tapahtua useamminkin – että kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestämisen mahdollisuus on monelle kansalaisjärjestölle ja kuluttajansuojajärjestölle mainostuskeino. Meidän olisi käsiteltävä tarkkaan tätä vaaraa, jotta emme auta niitä, jotka eivät tarvitse apua ja jotta emme jätä pulaan niitä, jotka sitä tarvitsevat.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää teitä kaikkia arvokkaista mielipiteistänne. Olen tietyllä tavalla tietoinen suurimmasta osasta niitä, koska olemme keskustelleet kohta kohdalta kollektiivisten oikeussuojakeinojen käyttöönottoa koskevista tärkeimmistä huolenaiheistanne ja toiveistanne.

Haluaisin jälleen kerran todeta, että olen täysin samaa mieltä kanssanne siitä, että emme halua ottaa Euroopassa käyttöön Yhdysvaltojen ryhmävaateita koskevaa mallia. Tiedän, että tämä on yksi tärkeimmistä huolenaiheistanne. Kuten Arlene McCarthy jo mainitsi, kyse on vahingonkorvauksista. Näin toimitaan jo Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mutta tämä ei liity mitenkään siihen, mistä keskustelemme ja mitä ehdotan tuleviksi toimiksi.

Haluaisin korostaa siksi seuraavaa. Onko tarkistettava, tarvitsemmeko todella kollektiivista oikeussuojaa? Kyllä, me teemme niin nyt ja edelleen vihreän kirjan julkaisemisen jälkeen. Onko kunnioitettava perustuslaillisia rajoituksia? Kyllä. Onko vältettävä Yhdysvaltojen mallin mukaista ryhmävaadetta? Kyllä. Onko varmistettava, että vahingot korvataan, mukaan lukien kaikki kuluttajalle aiheutuvat kulut, mutta jätettävä samalla kaikenlaiset rankaisevat vahingonkorvaukset ulkopuolelle? Kyllä, tämä on aikomuksemme.

Onko estettävä vääränlaiset vaateet, mihin Reinhard Rack viittasi? Kyllä. Onko edistettävä vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyitä? Tietenkin, koska ne vievät vähemmän aikaa, ne ovat edullisempia ja helpompia kuluttajille ja yrityksille ja koska niissä kunnioitetaan toissijaisuusperiaatetta.

Näillä sanoilla haluaisin todeta, että olemme täysin tietoisia haasteista ja olemme valmiita vastaamaan niihin ja tekemään hyvän ehdotuksen sekä askel askeleelta rakentamaan yhteistyötä ja yhteistä näkemystä kanssanne.

Arvostan todella tänään, että kaikki tunnustavat ongelman olemassaolon ja sen, että meidän on ratkaistava se. Tämä on siten erittäin hyvä lähtökohta keskustelujen seuraavalle vaiheelle. Koska edessämme on haaste, haluaisin erityisesti korostaa, mihin Klaus-Heiner Lehne viittasi, yhteistä lähtökohtaa, monialaista lähestymistapaa komission jäsenen Kroesin kanssa. Komission jäsen Kroes, minä itse sekä yksikkömme ovat hyvin tiiviissä yhteistyössä, jotta varmistetaan, että aloitteemme ovat johdonmukaisia ja luovat synergiaetua.

Johdonmukaisuuden periaate ei välttämättä sulje pois erityistilanteita, joihin edellytetään erityisiä ratkaisuja. Kummassakin aloitteessa on selkeä painopiste. Kuluttajia koskevassa vihreässä kirjassa käsitellään oikeussuojakeinoja kuluttajansuojalainsäädännön rikkomuksista kun taas kilpailua koskevassa valkoisessa kirjassa on kyse ainoastaan kilpailulainsäädännön rikkomisesta. Toinen merkittävä ero näiden kahden aloitteen välillä on se, että vihreä kirja koskee ainoastaan kuluttajien oikeussuojakeinoja, mutta valkoisessa kirjassa ehdotettu oikeussuojamenetelmä on luotu kuluttajien ja yritysten hyväksi.

Haasteenani on saada aikaan tehokkaita oikeussuojakeinoja kuluttajille ja siten palauttaa heidän luottamuksensa markkinoihin. Edellisistä keskusteluista tiedän, että Euroopan parlamentti tukee ponnistelujamme tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Haluaisin jälleen kerran korostaa, että Euroopan parlamentti, yhdessä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa, on vakuuttunut ongelman olemassaolon lisäksi siitä, että on löydettävä tehokas ja tasapainoinen ratkaisu Euroopan tasolla ja että se on mahdollista löytää.

Haluaisin kiittää teitä kaikkia tästä tuottoisasta keskustelusta sekä arvokkaista mielipiteistänne ja odotan, että saan työskennellä tässä asiassa kansanne tulevien kuukausien aikana.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluaisin kiittää komissiota pyrkimyksistään parantaa menettelyitä, joihin kuluttajat voivat turvautua oikeuksiensa käyttämiseksi kaikkialla Euroopassa. Vihreässä kirjassa esitetyistä vaihtoehtoista on keskusteltava yksityiskohtaisesti. Yksi asia on kuitenkin varma. Vaihtoehto 4, jonka mukaan otetaan käyttöön kuluttajan automaattiseen osallistumiseen perustuvat (opt-out) toimet, joilla kuluttajajärjestöille annettaisiin osa vahingonkorvauksista, ei ole kestävä (toteuttamiskelpoinen).

Jos haluamme lisätä kuluttajien luottamusta sisämarkkinoihin, meidän on harkittava vaihtoehtojen 2 ja 3 yhdistämistä. Toisin sanoen, meidän on luotava eurooppalainen kansallisten täytäntöönpanoviranomaisten verkko, jolla on enemmän valtaa puuttua tehokkaasti kansainvälisiin vaateisiin (ulkomailla). Meidän on lisäksi tarkasteltava vaihtoehtoisia menettelyjä olemassa olevien riitojen ratkaisemiseksi sekä tarvittaessa otettava käyttöön uusi menettely, jonka avulla kuluttajaoikeuksia voidaan soveltaa (käyttää) tehokkaammin myös tuomioistuimien ulkopuolella.

Haluaisin lopuksi korostaa, että meidän on varmistettava, että sovellamme monialaista lähestymistapaa kollektiiviseen oikeussuojamenetelmään, jotta vältämme kansallisen lainsäädännön pirstoutumisen ja luomme yhden yhteisen välineen kaikille jäsenvaltioille.

(Istunto keskeytettiin klo 11.35 ja sitä jatkettiin klo 12.05.)

Puhetta johti

varapuhemies Gérard ONESTA

4. Äänestykset

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja).

*
* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, esitän vain pienen huomion, koska kollegat juuri istuutuvat.

Muutimme työjärjestystä, koska liian paljon aikaa käytettiin tuloksettomiin keskusteluihin ja päätimme, että emme käy keskustelua Margrete Aukenin mietinnöstä. Kulutimme turhaan puoli tuntia, jonka olisimme voineet käyttää paljon paremmin keskustelemalla kansalaisille erittäin tärkeästä tekstistä.

Puhemies. – (FR) Huomautuksenne välitetään eteenpäin asiasta vastaaville yksiköille.

*
* *

4.1. Yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskeva valkoinen kirja (A6-0123/2009, Klaus-Heiner Lehne) (äänestys)

4.2. Elintarvikkeiden jakelu vähävaraisimmille (yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen muuttaminen) (A6-0091/2009, Czesław Adam Siekierski) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Czesław Adam Siekierski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, kun hyväksymme tänään mietinnön elintarvikkeiden jakelusta yhteisön vähävaraisimmille, lähetämme myönteisen viestin kansalaisillemme siitä, että Euroopan unioni antaa yhteisön puutteenalaisimpien ja vähävaraisimpien kansalaisten tueksi ilmaisia elintarvikkeita. Elintarvikkeiden jakelua koskeva ohjelma, kuten hedelmien ja maidon tarjoamista koulussa koskevat toimet, muuttavat käsitystä Euroopan unionista. Tämän vuoksi kaksi tärkeää yhteiskuntaryhmää, vähävaraiset ja nuoret, saavat unionista ystävällisemmän ja läheisemmän kuvan. Pyydän sen vuoksi teitä äänestämään tämän mietinnön puolesta. Siten osoitamme, että Euroopan parlamentti on lähellä kansalaisiaan ja heidän ongelmiaan.

(Suosionosoituksia)

4.3. EU:n ja Intian vapaakauppasopimus (A6-0131/2009, Sajjad Karim) (äänestys)

4.4. Tuotantoketjujen alihankintayritysten sosiaalinen vastuu (A6-0065/2009, Lasse Lehtinen) (äänestys)

4.5. Elintarvikkeiden hinnat Euroopassa (A6-0094/2009, Katerina Batzeli) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Katerina Batzeli, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, olisi kiinnostavaa, jos voisimme vertailla maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan äänestystä mietinnöstä ja 40 jäsenen sekä Euroopan liberaalidemokraattien liiton tekemää vaihtoehtoista päätöslauselmaesitystä. Vertailuun sisältyy seuraavaa:

– ensinnäkin 15 ehdotusta on tarkistettu ilman, että siitä on ilmoitettu;

– toiseksi laatua koskevan kysymyksen lisäksi kyse on poliittisesta kysymyksestä, ja vaihtoehtoisesta esityksestä on poistettu kaikki viittaukset suurten kaupallisten tukku- ja vähittäismyyntiketjujen tehtävään ja vastuuseen;

– kolmanneksi kokonaan poistetaan Euroopan parlamentin antama kirjallinen kannanotto, jonka on allekirjoittanut 439 jäsentä, jotka haluavat, että näitä aloja valvotaan ja että niiden on toimittava kunnollisesti;

– neljänneksi jokainen epäoikeudenmukainen kaupankäynnin toimintalinja on poistettu tai sitä on kaunisteltu, ja ehdotuksessa kieltäydytään suosituksista luoda kaikkien kansalaisten ja kuluttajien käytettäväksi koko Euroopan kattava tietokanta tuottaja- ja kuluttajahinnoista.

Maatalousvaliokunnan ja korkean tason ryhmän tavoite on tarkastella kilpailua koskevia käytäntöjä sekä elintarvikealan sisämarkkinoiden avoimuutta. Tällä hetkelle meitä kaikkia arvioidaan.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, tällainen toteamus on hämmästyttävä.

Haluaisin todeta kollegoilleni, että olen yksi vaihtoehtoisen päätöslauselmaesityksen allekirjoittajista. Olemme Euroopan unionissa emmekä Neuvostoliitossa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (FR) Olen varma, hyvä Astrid Lulling, että tämä asia ei ole jäänyt parlamentin jäseniltä huomaamatta, mutta annoin puheenvuoron esittelijälle, koska hänellä ei ollut mahdollisuutta puhua keskustelun aikana. Kuten tiedätte, hänellä on oikeus kahteen minuuttiin, joten esittelijällä on täysi vapaus ilmaista itseään kahden minuutin ajan. Tätä on kunnioitettu.

4.6. Espanjan laajan kaupungistamisen vaikutus Euroopan kansalaisten oikeuksiin, ympäristöön sekä EU:n lainsäädännön soveltamiseen, saatuihin vetoomuksiin perustuen (A6-0082/2009, Margrete Auken) (äänestys)

- Ennen äänestystä

Michael Cashman (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmoittaa parlamentille, että periaatteellisista syistä haluaisin vetää pois nimeni sosialistiryhmän vaihtoehtoista päätöslauselmaesityksestä Margrete Aukenin mietintöön. Olen tehnyt viiden vuoden ajan työtä tästä asiasta, ja haluan ilmoittaa parlamentin jäsenille, että äänestän kumpaakin vaihtoehtoista päätöslauselmaesitystä vastaan ja Aukenin mietinnön puolesta.

(Suosionosoituksia)

Margrete Auken, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet sekä EU:n kansalaiset, tämä mietintö on vetoomusvaliokunnan pitkän työn tulos, ja siihen on osallistunut kaikkien poliittisten ryhmien jäseniä. Haluaisin kiittää valiokunnan puheenjohtajaa ja varjoesittelijöitä arvokkaasta työstään. Valiokunnan lausunnon valmistelijana olen henkilökohtaisesti sitoutunut täysin tähän asiaan. Sillä on tietenkin huomattava vaikutus kymmenien tuhansien Espanjassa asuvien EU:n kansalaisten elämään, ja se vaikuttaa Espanjan maaseutuun ja talouteen. Valiokunta hyväksyi mietinnön kahden kolmasosan enemmistöllä. Kyseessä on kokonaisvaltainen asiakirja, jossa otetaan huomioon erot Espanjan kaupunkirakentamisen monien eri näkökohtien välillä.

Ongelmana ovat Euroopan kansalaisten perusoikeudet, joihin sisältyy oikeus laillisesti hankittuun omaisuuteen. Euroopan parlamentti on jo sitoutunut kunnioittamaan näitä oikeuksia, ja kaikki jäsenvaltiot ovat sitoutuneet noudattamaan niitä. Ongelma on myös laajamittaisen kaupungistumisen tuhoisa vaikutus ympäristöön ja erityisesti rannikkoalueisiin ja Espanjan saariin, mutta myös muihin alueisiin, kuten Madridiin. Kolmas ongelma on se, että Espanjan rannikkoalueita koskevaa vuoden 1988 lainsäädäntöä noudatetaan nyt jälleen, ja sen nojalla monilta ihmisiltä evätään oikeus elää kodissaan. Joissain tapauksissa se on jopa johtanut siihen, että nämä kodit puretaan. Neljäs ongelma on se, että tuhannet rakennukset on rakennettu kuntien luvalla oletettavasti lainvastaisesti. Ne on luokiteltu myöhemmin laittomiksi, minkä vuoksi viattomat ostajat joutuvat korruptoituneen kaupunkirakentamisen uhreiksi. Lopuksi esiintyy ongelma oikeudellisesta epävarmuudesta ja kiinteistöskandaalien uhrien asianmukaisesta hyvittämisestä.

Minulla ei ole mitään epäilystä, kuka on vastuussa näistä merkittävistä rikkomuksista, ja olen pahoillani, että nämä kunnallisten ja alueellisten viranomaisten suorittamat rikkomukset ovat heikentäneet monien muiden tahojen kestäväää kehitystä koskevia tavoitteita, joissa terve talous kulkee käsi kädessä ympäristön ja kulttuuriperinnön kunnioittamisen kanssa. Tämä mietintö ansaitsee kunnollisen keskustelun, jossa voidaan kuulla kaikki mielipiteet. Ei ole hyväksyttävää, että uusilla säännöillämme tämä estetään. Niitä on muutettava mahdollisimman pian varsinkin, kun käsitellään mietintöjä Euroopan kansalaisten esittämistä valituksista. Pyydän teitä hylkäämään kaksi vaihtoehtoista päätöslauselmaesitystä. Vaikka ne perustuvat mietintööni, ne eivät ole tasapuolisia. Niissä ei vastata yksityiskohtaisiin ja tosiasioihin perustuviin arvioihin, joista valiokunta on äänestänyt.

4.7. Transatlanttisten suhteiden tila Yhdysvaltain vaalien jälkeen (A6-0114/2009, Francisco José Millán Mon) (äänestys)

4.8. Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa (äänestys)

- Ennen äänestystä

Daniel Caspary, PPE-DE ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pyydän työjärjestyksen 170 artiklan 4 kohdan mukaisesti Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta, että lopullinen äänestys päätöslauselmasta ja mietinnöstä lykätään seuraavaan täysistuntoon.

Eilisessä keskustelussa kävi selväksi, että parlamentin enemmistö voisi hyväksyä, vaikkakin tuskallisesti, väliaikaisen sopimuksen allekirjoittamisen. Monet parlamentin jäsenet toivovat, että sopimus antaa vuosien umpikujan jälkeen mahdollisuuden uudelle laadukkaalle vuoropuhelulle Euroopan unionin ja Turkmenistanin välillä. Jäsenten enemmistölle on kuitenkin tärkeää, että emme anna komissiolle ja neuvostolle täysin vapaita käsiä. Parlamentti tarvitsee komissiolta ja neuvostolta takeita, että jos ihmisoikeustilanne heikentyy uudestaan, parlamentti voi esittää pyynnön, jotta harkitaan vakavasti, keskeytetäänkö sopimus. Eilen komissio valitettavasti hyväksyi tämän pyynnön ainoastaan ehdollisesti ja neuvosto ei hyväksynyt sitä ollenkaan. Pyydän sen vuoksi ryhmäni puolesta, että kumpaakin lopullista äänestystä lykätään, kunnes neuvosto ja komissio sitoutuvat asiaan.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (FR) Työjärjestyksen 170 artiklan 4 kohdan mukaisesti puheenvuoron käytti juuri poliittinen ryhmä. Työjärjestyksen mukaan on tiedusteltava, haluaako joku puhua puolesta vai vastaan.

Jan Marinus Wiersma, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen täysin samaa mieltä kollegamme Daniel Casparyn kanssa, että meidän pitäisi lykätä tämän päätöslauselman äänestämisen lisäksi äänestystä hänen mietinnöstään – mietintöä sopimuksen hyväksymisestä – koska eilisestä keskustelusta kävi selkeästi ilmi, että erityisesti neuvosto ei ollut valmis antamaan Euroopan parlamentille riittävää mahdollisuutta valvoa tilannetta Turkmenistanissa ja vaikuttaa siellä vallitsevaan tilanteeseen kyseisellä sopimuksella. Koska emme saaneet riittäviä takeita, me tuemme myös Daniel Casparyn ehdotusta näiden äänestysten lykkäämisestä.

Puhemies. – (FR) Toimitamme nyt äänestyksen lykkäämistä koskevasta pyynnöstä.

(Parlamentti päätti lykätä äänestystä)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyysimme ainoastaan, että lopullista äänestystä lykätään, ei äänestystä tarkistuksista.

Puhemies. – (FR) Emme saaneet istuntopalvelusta tällaista tietoa. Tässä tapauksessa ainoastaan lopullista äänestystä lykätään. Haluaisin huomauttaa, että äänestämme ensin tarkistuksista.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyyntöni koski sitä, että ainoastaan kaksi loppuäänestystä siirretään myöhemmäksi ja että äänestämme tarkistuksista, jotta meidän tarvitsisi myöhemmässä täysistunnossa toimittaa ainoastaan lopulliset äänestykset.

Puhemies. – (FR) Istuntopalvelu ei ymmärtänyt asiaa itse asiassa ollenkaan tällä tavalla, mutta seuraamme luonnollisesti esittelijämme kantaa.

Siten, jos olen ymmärtänyt asian oikein, äänestämme Turkmenistania koskevan mietinnön tarkistuksista, mutta emme äänestä mietinnöstämme. Päätämme äänestämisen ennen mietintöä koskevaa lopullista äänestystä.

- Ennen tarkistuksesta 2 toimitettua äänestystä

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Ryhmäni esittämää loistavaa tarkistusta, jonka avulla meidän on mahdollista antaa todellista painoarvoa ihmisoikeuksien alalle, parannetaan entisestään jos korvaamme käsitteen ”väliaikaisen sopimuksen allekirjoittaminen” käsitteellä ”väliaikaisen sopimuksen ratifiointia koskevan prosessin loppuun saattaminen”, mikä on asianmukainen sanamuoto.

Puhemies. – (FR) Kyseessä on lainsäädännöllinen täsmennys.

Voivatko sitä vastustavat jäsenet nousta ylös?

En näe 40 jäsentä seisomassa. Sen vuoksi voimme sisällyttää Hélène Flautren esityksen, ja kirjaan nyt, että tätä kohtaa on tarkistettu suullisesti.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin)

4.9. Väliaikainen kauppasopimus Turkmenistanin kanssa (A6-0085/2006, Daniel Caspary) (äänestys)

- Tarkistuksesta 1 toimitetun äänestyksen jälkeen

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, minulla on käsitys, että toimititte äänestyksen Casparyn mietinnöstä, ja ryhmäni esittämä tarkistus on hylätty. Itse äänestin vastaan, koska olin edellisen mietinnön äänestyslistalla. Minusta meidän pitäisi äänestää uudestaan Casparyn mietinnöstä, johon esitettiin ainoastaan yksi tarkistus, ja sen jälkeen jätämme toimittamatta lopullisen äänestyksen.

(Parlamentti hyväksyi Robert Goebbelsin pyynnön toimittaa äänestys uudestaan)

4.10. Turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistaminen internetissä (A6-0103/2009, Stavros Lambrinidis) (äänestys)

- Ennen äänestystä

Stavros Lambrinidis, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen kaikille heidän tuestaan. Ainoastaan yksi kohta aiheuttaa minulle ongelman. Suullinen äänestys on äänestyslistalla, mutta kukaan ei tukenut sitä. Tarkoittaako tämä, että se raukesi ja että siitä ei äänestetty ollenkaan? Pitääkö tämä paikkansa?

Puhemies. – (FR) Voin vahvistaa, että jos suullinen tarkistus hyväksytään, se on esitettävä suullisesti, mitä ei tehty pyynnöstäni huolimatta. Ymmärsitte asian siis täysin oikein.

4.11. Turvallinen ja ympäristön kannalta järkevä alusten kierrätys (äänestys)

Puhemies. – (FR) Äänestys on päättynyt.

5. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

- Mietintö: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Elintarvikkeiden jakelua vähävaraisimmille yhteisön alueella koskeva ohjelma on 22 vuoden olemassaolonsa aikana edistänyt yhteisen maatalouspolitiikan kahden päätavoitteen toteuttamista. Sillä edistetään markkinoiden vakauttamista, koska interventiovarastoja vähennetään ja sillä turvataan tarvittavat elintarviketoimitukset EU:n vähävaraisimmille asukkailla. Äänestin sen vuoksi Czesław Adam Siekierskin kuulemismenettelyn piiriin kuuluvan mietinnön puolesta. Se koskee uutta komission ehdottamaa ohjelmaa elintarvikkeiden jakamisesta vähävaraisimmille.

Tähän järjestelyyn olisi vuonna 2009 sisällyttävä 500 miljoonan euron summa, ja siihen voidaan käyttää jäsenvaltioiden täydentäviä varoja yhteisrahoitusta varten. Arvoisa puhemies, oma äitinne ja isänne ovat seuranneet äänestystä tänään. Meillä on myös vieraita Slovakian Prešov ja Nitran alueilta ja haluaisin toivottaa heidät tervetulleiksi tänne Euroopan parlamentin istuntosaliin.

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin elintarvikkeiden jakamista vähävaraisimmalle yhteisön alueella koskevan Czesław Siekierskin mietinnön ja päätöslauselmamme puolesta.

Mietinnöllä ja päätöslauselmalla on suuri merkitys talouskriisin ja talouden taantuman yhteydessä. Köyhyyden lisääntyminen EU:ssa, jossa noin 20 prosenttia väestöstä on vähävaraisia, osoittaa selvästi, että elintarvikeavun tarve on suuri. Tämänhetkisessä tilanteessa kannatan täysin Euroopan parlamentin kantaa siitä, että yhteisön pitäisi rahoittaa kokonaan EU:n elintarvikkeiden jakeluohjelma, josta käytetään lähes puoli miljardia euroa

vuosittain aliravitsemuksen ja köyhyyden vähentämiseen EU:ssa. Haluaisin erityisesti korostaa komission ehdotuksen merkitystä ohjelmasta jaettavien tuotteiden valintaa koskevan rakenteen parantamiseksi. Jäsenvaltioiden viranomaisten pitäisi valita elintarvikkeet ja ne pitäisi jakaa yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan toimijoiden kanssa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, ruoan tarjoaminen nälkäisille on välttämätön tehtävä ja meidän on varmistettava, että kukaan henkilö, erityisesti lapsi, ei joudu menemään nukkumaan nälkäisenä.

Äänestin kuitenkin tyhjää tästä mietinnöstä, koska muutokset tässä järjestelmässä eivät ole minusta järkeviä. Ei ole yksinkertaisesti mitään järkeä, että meillä on yhteinen maatalouspolitiikka, mutta ostamme elintarvikkeita kolmansista maista, joiden kansalaiset näkevät nälkää, elintarvikkeiden tarjoamiseksi omille vähävaraisimmillemme. Lisäksi muilla yhteisen maatalouspolitiikan toimintalinjoilla estetään maanviljelijöitä tuottamasta tarpeeksi elintarvikkeita Euroopan nälkää näkevien tarpeisiin. Vähävaraisille on tarjottava ruokaa erityisesti tässä talouskriisissä, ja minä aion kannattaa muutoksia järjestelmään, jolla tämä saadaan toteutettua.

- Mietintö: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin kolmea vaihtoehtoista päätöslauselmaesitystä vastaan, koska olen sillä kannalla, että väärennetyt tuotteet ovat merkittävä ongelma ja meidän on pyrittävä suojelemaan kaikin keinoin Euroopan kansalaisia kyseisten tuotteiden tuonnilta. Väärennetyjen tuotteiden taloudelliset vaikutukset ovat lisäksi huomattavat. Euroopan tullitarkastajilla on oltava oikeus valvoa Intian satamista Euroopan unioniin suuntaavia laivoja. Tarkoitan tällä, että valvonta on suoritettava Intian satamissa.

Minusta on myös valitettavaa, että kun parlamentissa puhutaan tapahtuneista vakavista terrori-iskuista, käytetään käsitettä ”poliittiset ryhmät”, vaikka kaikki tietävät, että kyseiset ryhmät ovat islamilaisten ryhmiä.

Puhemies. – (FR) Luulen, että Charles Tannock on pyytänyt puheenvuoroa. Haluaisin muistuttaa teitä määräyksistä. Kyseessä ei ole sama määräys, jota sovelletaan ”catch the eye” -menettelyssä. Teidän on esitettävä puheenvuoroa koskeva pyyntö ennen äänestysselektiospuheenvuorojen alkua, mutta voin nyt joustaa.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, en tiennyt asiasta, luulin, että voin vain näyttää merkin sopivalla hetkellä.

Tässä oli alun perin kyseessä merkittävä mietintö. Laadin siihen ulkoasiainvaliokunnan lausunnon. Intia on maailman suurin demokratia, ja se pyrkii nyt maailmanlaajuiseen vapaakauppaan vuosikymmeniä jatkuneen protektionismin jälkeen. Se selviää melko hyvin maailmanlaajuisesta talouskriisistä. Olisi ollut erittäin myönteistä saada aikaan kattava vapaakauppasopimus Intian ja Euroopan unionin – joka sekun on erittäin suuri demokraattinen hallintojärjestelmä – välille, ja se olisi ollut isku niille, jotka sanovat, että protektionismi on kansainvälisen kaupan tulevaisuus.

Olen siksi erittäin pahoillani, että sosialistit tarkistivat mietintöä niin paljon, että siitä tuli sopimaton ja vapaakaupan tukijoiden kannalta täysin mahdoton hyväksyä. Intia pahoittelee myös asiaa syvästi. Intian hallitus oli panostanut hyvin paljon poliittisesti siihen, että tämä sopimus hyväksyttäisiin sekä Intiaa että Eurooppaa tyydyttävällä tavalla. Pelkään pahoin, että meidän oli sen vuoksi äänestettävä mietintöä vastaan.

- Mietintö: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Jean Marie Beaupuy, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, toivotan teidän tänään tällä läsnä olevat vanhempanne hyvin lämpimästi tervetulleiksi. Olisin mielelläni kutsunut omatkin vanhempani, mutta se ei ole enää mahdollista.

Hyväksyimme juuri Lasse Lehtisen mietinnön. Tämä on ratkaisevan tärkeä askel lainsäädäntötyömme järjestelyssä, ja toivon vilpittömästi, että komissio kuuntelee tässä asiassa parlamenttia. Olemme hyvin tietoisia, että tekniikan ja järjestöjen kehitys johtaa kaikkialla maailmassa alihankkijoiden käytön kasvuun. Liiketoimintamme työntekijöitä on suojeltava paremmin, ja alihankintayrityksiä on kohdeltava tasa-arvoisesti, jotta taloutemme toimii luonnollisen tasapainoisesti.

Sen vuoksi, arvoisa puhemies ja hyvät kollegat, toivon vilpittömästi, että komissio ja jokaisen jäsenvaltion toimivaltaiset yksiköt panevat valiokunta-aloitteisen mietinnön täytäntöön mahdollisimman nopeasti. Toistan vielä, että siten edistetään työntekijöiden tilannetta ja tasapainoa alihankkijayritysten välillä.

Elisabeth Schroedter, VERTS/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olen myös tyytyväinen, että olemme vaihtoehtoisen päätöslauselmaesityksen ansiosta voineet antaa komissiolle toimeksiannon laatia

direktiivi pääurakoitsijoiden vastuusta kaikkialla Euroopassa. Tämän päätöslauselman perustana oli Lasse Lehtisen mietintö, joten valiokunnassa ja ryhmissä, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmässä, Euroopan parlamentin sosialistiryhmässä ja omassa Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmässämme, on tehty paljon työtä tästä päätöksestä. Se, miten merkittävää tämä on, voidaan nähdä siitä, että kaikkialla Euroopassa on halpaa työvoimaa rakennustyömailla, mikä jopa vaarantaa turvallisuuden, kuten Suomen ydinvoimalahankkeessa, jossa alihankkijat eivät noudattaneet turvallisuusvaatimuksia.

Me tarvitsemme siitä syystä kiireellisesti EU:n direktiivin, koska kahdeksassa EU:n jäsenvaltiossa on käytössä tehokas pääurakoitsijoiden vastuuta koskeva lainsäädäntö, mutta se ei ulotu kansallisten rajojen yli. Jos nykyinen komissio ei laadi tällaista direktiiviä, me vihreät olemme vakaasti päättäneet tehdä tästä periaatekysymyksen, kun uusi komissio astuu virkaan, koska haluamme turvallisuutta kansalaisille ja vähimmäisvaatimukset työntekijöille. Tämä on mahdollista ainoastaan Euroopan tason oikeudellisella sääntelyllä, pääurakoitsijoita koskevalla vastuujärjestelmällä. Toivon, että komissio noudattaa pyyntöämme ja esittää direktiivin. Muussa tapauksessa on arvioitava, onko se tehtävänsä tasalla.

- **Mietintö: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)**

Christa Klauß (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minä äänestin Katerina Batzelin mietintöä vastaan. Mielestäni siinä asetetaan kyseenalaiseksi talousjärjestelmämme kulmakivet, kuten vapaa kilpailu ja sosiaalisen markkinatalouden perusperiaatteet.

On selvää, että kestävän maataloustuotannon varmistamiseksi tarvitaan elintarvikkeiden hinnan vakauttamista koskevia asianmukaisia toimia. Kilpailua vääristävät menettelyt on lopetettava. EU:n laajuinen tietokanta, johon sisältyisivät tuotteiden viitehinnat ja tuotantopanokset, aiheuttaisi lisää byrokratiaa ja ilmoitusvelvollisuutta, ja tästä aiheutuvat kustannukset siirrettäisiin kauppiaalta tuottajille tai kuluttajille. Tämän seurauksena loppu- ja kuluttajahinnat olisivat korkeammat ja tuottajahinnat matalammat.

Liikeyritysten kustannuksiin vaikuttavien tekijöiden, kuten palkkojen, energiakustannusten, osto- ja myyntihintojen ja voittomarginaalien, täydellinen avoimuus johtaisi valvontaan ja valtion silmälläpitoon. Nämä eivät ole sosiaalisen ja vapaan Euroopan tavoitteita. Maanviljelijöiden asemaa elintarvikkeiden toimitusketjussa voidaan vahvistaa ainoastaan yhteistyöllä ja jaetun vastuun sisällyttämisellä.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä tätä mietintöä, koska se on supermarketiketjuihin kohdistuva varoituslaukaus. Esimerkiksi Tesco-ketju ilmoitti äskettäin 2,8 miljardin punnan liikevoitosta, mutta vaalipiirini elintarviketuottajat joutuvat kamppailemaan elantonsa ansaitsemiseksi. Isot supermarketit käyttävät väärin ostovoimaansa ja painavat toimittajien hinnat kestävämmälle tasolle. Lisäksi on sanottava, että ne esittävät sopimuksien voimassapidon edellytykseksi epäoikeudenmukaisia ja yksipuolisia vaatimuksia.

Pitkällä aikavälillä, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan kilpailuviranomainen on huomauttanut, tämä vahingoittaa yhtä paljon kuluttajia, koska valinnanmahdollisuus, saatavuus ja laatu häviävät markkinoilta. Sen vuoksi tuen kehotusta tutkia tuotanto- ja jakeluketjun voittomarginaalin osuutta. Joku pärjää jossain oikein hyvin, mutta se ei ole todellakaan tuottaja.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, äänestin Katerina Batzelin mietinnöstä tyhjää, mutta kyseessä on mielestäni erittäin tarpeellinen toimi täydentävässä elintarvikkeiden hintoja koskevassa työssä. Vähittäishinnat ovat hyvin erilaisia tuottajahintoihin verrattuna. Vähittäismyynnillä, joka on kuluttajien kannalta kaikkein näkyvin, on erittäin vähän yhteyksiä maanviljelijöihin, ja kun etsimme parempia tapoja elintarvikkeiden hintojen vakauttamiseksi, meidän on tarkasteltava kaikkia kustannuksia tuottajista kuluttajiin asti. Ehdotettu neuvottelujärjestelmä on epärealistinen monen markkinatoimijan mielestä, ja se rajoittaa kilpailua.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin Katerina Batzelin esittelemää Euroopan elintarvikehintoja koskevaa mietintöä vastaan. Mietintö perustuu ajatukseen, että elintarvikemarkkinoiden hintojen vapaa asettaminen on huono ratkaisu, ja siinä kehoitetaan ottamaan täällä talouden alalla käyttöön hintasääntely. Tämä ajatus on vastoin tervettä järkeä ja kaikkien kommunismin jälkeisten valtioiden, kuten Tšekin tasavallan, historiallista kokemusta. Me olemme kokeneet sataprosenttisen hintasääntelyn ja muistamme hyvin, miten epäonnistunut se oli. Vapaa hintojen määrittely on vapauden ja demokratian perusta, ja kaikki pyrkimykset rajoittaa sitä johtavat totalitarismiin. Elintarvikealan vapaa hintojen määrittely on viime vuosina johtanut erinomaisiin tuloksiin, sillä elintarvikkeiden hinnat ovat suhteellisesti huokeammat kaikkialla EU:ssa. Se on myös edistänyt laajamittaista uudenaikaistamista, minkä avulla kuluttajille on tarjottu edullisemmin korkealaatuisempia tuotteita. Tähän mietintöön sisältyvät

sääntelytoimet pysäyttäisivät myönteisen kehityksen kokonaan ja ainoastaan nostaisivat elintarvikkeiden hintoja. Kuluttajien kannalta on erinomaista, että tällä alalla on kova kilpailu. Niiden, joilla on markkinahintoja korkeammat kustannukset, on mukauduttava tai poistuttava markkinoilta. Olisi järjetöntä kattaa niiden tappiot asiakkaiden maksamista verovaroista. Näistä syistä äänestin mietintöä vastaan.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan todeta äänestäneeni Batzelin mietintöä vastaan. Sitä lukiessani mietin, että olemmeko me Euroopan unionissa vaiko Neuvostoliitossa, ja minun mielestäni me olemme Euroopan unionissa. Lähtökohta on silloin se, että me emme voi rakentaa tämän tyyppistä ruoan hinnan sääntelyä Euroopan laajuisesti.

On syytä muistaa, että meidän pitää kantaa huolta laadukkaasta, turvallisesta, hyvästä ruoasta. Lähiruokaperiaate on tärkeä, ja näin ollen kansallisella tasolla näitä asioita voidaan tarkastella lähemmin.

Olen huolissani siitä, että tuotantopanosten hinnat ovat nousseet. Lannoitteiden ja rehun hinnat ovat nousseet. Kaupan porras ottaa osansa, ja näin ollen kun esimerkiksi ruisleipä tulee markkinoille, se maksaa kolme euroa, ja siitä alkutuottajalle, viljelijälle, jää vain noin kuusi senttiä.

Tämä ei ole oikea suunta, ja sen vuoksi meidän pitää kansallisesti pohtia näitä asioita ja ennen muuta rakentaa sellainen järjestelmä, jossa myös maanviljelijät, ruoan tuottajat, voivat elää ja jossa kansalaiset voivat hankkia kohtuuhintaan laadukasta ja terveellistä ruokaa. Terveellinen ruoka on se, mikä tässä pitää nostaa keskiöön.

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, tämä elintarvikkeiden hintoja koskeva mietintö ei tietenkään kuvaa todellista tilannetta: elintarvikkeiden hinnat EU:ssa pidetään keinotekoisen korkealla EU:n liiallisen byrokratian ja nyttemmin kuuluisan yhteisen maatalouspolitiikan räikeällä yhdistelmällä. Tilatuilla varmistetaan, että tehottomille maanviljelijöille myönnetään varoja Euroopan veronmaksajan kustannuksella ja samalla tietenkin varmistetaan, että kuluttajien kaupoissa ja supermarketeissa maataloustuotteista maksamat hinnat ovat edelleen kohtuuttoman korkeat.

Yksi asia, jonka komissio voisi tehdä suhteettoman korkeisiin elintarvikkeiden hintoihin puuttumiseksi, on ilmoittaa huomenna, että puramme yhteisen maatalouspolitiikan. Se ei luonnollisesti ryhdy tähän, koska tietyt jäsenvaltiot, etenkin Ranska, hyötyvät suhteettomasti siitä, että valtava määrä veronmaksajien rahaa kaadetaan tehottomaan ja räikeästi epäsuhtaiseen maatalousalaan. Tämä olisi yksi asia, johon komission olisi ryhdyttävä, mutta se ei tietenkään siihen ryhdy.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, Fidel Castro makaa sairaivuoteella helteisellä Karibianmeren saarellaan ja kuihtuu hiljalleen pois, eikä yhtään liian aikaisin. Kun hän lopulta kuolee, maailmassa on enää kaksi marxilaista maatalousjärjestelmää: Pohjois-Korean kollektiivitalat ja EU:n yhteinen maatalouspolitiikka. Tämä politiikka perustuu hintojen asettamiseen, varastointiin ja sellaisten elintarvikevarastojen tuhoamiseen, joilla ei ole markkinoita. Lisäksi sillä siirretään mielivaltaisesti kustannuksia ja aiheutetaan tarpeetonta kärsimystä kolmannelle maailmalle, jolta riistetään sen luonnolliset markkinat.

Meitä rangaistaan kaksinkertaisesti kuluttajina ja veronmaksajina korkeilla hinnoilla ja korkeilla veroilla. Silti myös maanviljelijöitämme rangaistaan. Omalla Kaakkois-Englannin alueellani maatalous on häviämässä talouden merkityksellisenä osana. Meidän sinikellomme, kastanjalehtomme ja humalapeltomme väistyvät vähitellen betonin tieltä. Kuluttajamme ja viljelijämme on murskattu 50 vuoden ajan, jotta tämä byrokratia voidaan maksaa. Nyt saa riittää.

Jean-Claude Martinez (NI). - (FR) Arvoisa puhemies, olemme kaikki harmistuneita elintarvikkeiden hinnoista sekä tavasta, millä ne muodostetaan. Tuotannon arvoksi annetaan yksi, se nousee supermarketeissa arvoon kuusi. Merianturan arvo Afrikassa on yksi ja se nousee neljääntoista ranskalaisissa liikkeissä, jonka seurauksena klo 20.00... supermarketit sulkeutuvat, ja eurooppalaiset joutuvat etsimään elintarvikkeita jätelaatikoista.

Tämä tilanne ei rikastuta maanviljelijöitä kummassakaan tuotantoketjun päässä, ja sen vuoksi kuluttajien on vaikeaa saada elintarvikkeita. Avoimuutta koskevat kehotukset tai oligopolien jakelun tuomitseminen eivät siksi riitä.

Genevessä spekuloidaan riisin hinnasta, Chicagossa maissin hinnasta, talousrikokset ovat merkittävät, ja on olemassa kansainvälinen rikostuomioistuin. Kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivaltaa olisi laajennettava merkittäviin talousrikoksiin G20-kokouksessa, ja elintarvikkeilla keinottelu on huomattavan suuri talousrikos, joka on rinnastettavissa Bashirin suorittamaan rikokseen Darfurissa.

Tämä on todellinen viesti, joka meidän on lähetettävä.

Puhemies. – (FR) En halunnut keskeyttää runollista pohdintaanne.

- Mietintö: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen voimakkaasti mietinnön esittelijää ja kiitän häntä erinomaisesta työstään kaikkien niiden EU:n kansalaisten puolesta, jotka ovat joutuneet pöyristyttävän kiinteistökeinottelun uhreiksi Espanjassa.

Oikeus omistaa ja nauttia yksityisomaisuudesta on perusoikeus, joka tunnustetaan eurooppalaisessa yleissopimuksessa. Kuitenkin monet vaalipiirini asukkaat, jotka ovat käyttäneet säästönsä kodin ostamiseksi Espanjasta, ovat nyt joutuneet sellaisen lainsäädännön käytön ja vaatimusten kohteeksi, jonka vuoksi heidän omaisuutensa riistetään tai heidän on maksettava valtavia summia saadakseen pitää sen. Vaikuttaa siltä, että Espanjan kunnallisviranomaiset ovat yhteistyössä ahneiden ja häikäilemättömien rakennuttajien kanssa olleet uhka henkilöille, jotka luulivat ostavansa laillisesti kiinteistöjä ja omaisuutta. Jos tämä mietintö voi edistää tämän asian ratkaisemista, niin se voi olla vain hyvä.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, äänestin luonnollisesti Margrete Aukenin mietintöä vastaan, ja haluaisin todeta, että hyväksytty mietintö on lainsäädännön vastainen. Se ei ole millään tavalla Euroopan unionin julistamien periaatteiden mukainen, ja on todella järkyttävää, että Euroopan parlamentti on hyväksynyt tämän asiakirjan. Oikeudellinen yksikkö on kuitenkin todennut, että se ei ole lainsäädännön mukainen ja että se on täynnä lainvastaisia näkökohtia.

Mietinnössä ehdotetaan kaikkien rakennushankkeiden keskeyttämistä, aivan kuin tämä ratkaisisi ongelmat. Euroopan parlamentin sosialistiryhmä on kannattanut tätä usean vuoden ajan. Tällä asiakirjalla ei ratkaista kansalaisten todellisia ongelmia. Ne on ratkaistu jo suurimmaksi osaksi lainsäädäntöä muuttamalla sekä Espanjan viranomaisten toteuttamilla toimilla, joilla korjataan selvästi tehtyjä virheitä.

Yhteenvetona voidaan todeta, että valtaosa näistä kiinteistöistä joudutaan tuhoamaan Zapateron sosialistihallituksen rannikkolainsäädännön epäasianmukaisen täytäntöönpanon vuoksi. Tämä hallitus toimii mielivaltaisesti ja takavarikoi umpimähkään kiinteistöjä vain yhdellä alueella Espanjassa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Margrete Aukenin mietinnön puolesta, koska uskon, että Euroopan kaikilla kansalaisilla on oikeus lainsäädännön asianmukaiseen täytäntöönpanoon ja että kaikkien jäsenvaltioiden hallitusten on suojeltava jokaisen Euroopan unionin kansalaisen yksityisomaisuutta.

Monet henkilöt ovat joutuneet epäilyttävien päätösten uhreiksi Espanjassa, ja moni on ottanut mielestäni oikeutetusti niistä yhteyttä vetoamusvaliokuntaan. Minulla on kuitenkin ristiriitaisia tunteita, koska minusta meidän on oltava varovaisia, että emme ota käyttöön lainsäädäntöä, jonka vuoksi Euroopan unioni sekaantuu vielä enemmän asiaan jäsenvaltioiden kustannuksella. Tästä esimerkkinä ovat Brysselin flaamilaiset esikaupungit. Euroopan unioni pyrkii sekaantumaan asuntopolitiikkaan, jonka tavoite on, että nuoret flaamilaiset perheet voivat edelleen asua omalla alueellaan.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen myös Margrete Aukenin mietintöä. Tuin sitä siksi, että monet Koillis-Englannin vaalipiirini asukkaat ovat esittäneet vetoamuksia Euroopan parlamentille Espanjan hallituksen ja paikallisviranomaisten häpeilemättömästi ja räikeästi hyväksikäyttämästä omistusoikeudesta. ITV North East teki äskettäin tästä tv-dokumentin, jossa Koillis-Englannin yleisölle esiteltiin näitä sydäntä särkeviä tapauksia.

Toivon, että vielä tässä myöhäisemmässäkin vaiheessa espanjalaiset Euroopan parlamentin jäsenet oikaisevat joitain aiheutettuja vääryyksiä, jotta nämä henkilöt saavat korvauksia, koska heidän omaisuutensa on viety laittomasti, ja jotta tunnustetaan, että tässä on itse asiassa kyse skandaalista. Kyse on korruptioskandaalista. Monet kiinteistöyriyten ja Espanjan paikallishallinnon sopimukset ovat rehellisesti sanoen korruption tulos. Emme auta ketään, jos emme tunnusta tätä tärkeää seikkaa. Espanjan hallituksen on toimittava. Olen kauhistunut joidenkin espanjalaisten Euroopan parlamentin jäsenten epäasianmukaisista pyrkimyksistä, joiden tarkoitus on peitellä näitä toimia.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin myös tämän mietinnön puolesta, koska tämä ongelma on vaikuttanut huomattavasti moniin vaalipiirini asukkaisiin. Näin on käynyt kaikkialla Euroopan unionissa. Oikeusvarmuutta koskeva edellytys on välttämätön, kun kiinteistöjä hankitaan. Tämä käy ilmi tästä mietinnöstä, jonka tavoitteena on sellaisten vakuuksien käyttöönotto, jotka ovat tarpeellisia muutoksen aikaansaamiseksi. Siinä käsitellään myös erityistä kysymystä valituksista, jotka koskevat paikallisten rakentajien ja tiettyjen paikallisviranomaisten laittomia käytäntöjä.

Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska uskon, että sen perusteella on mahdollista varmistaa virallinen menettely. Siinä tähdennetään jotain, jota itse pidin aikaisemmin pelkästään halventavana ilmaisuna, eli "espanjalaisia käytäntöjä". Haluaisin varmistaa, että tämä ilmaisu ei enää koskaan esiinny uudestaan ja haluaisin nähdä, että komissio, neuvosto ja Espanjan hallitus puuttuvat tähän asiaan ja toimivat erittäin päättäväisesti, jotta taloudellisia menetyksiä kärsineet saavat korvauksia ja alueella oleskelevat voivat kokea olonsa turvalliseksi.

- Mietintö: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin aloitan, haluaisin sanoa olevani tyytyväinen, että vanhempanne ovat läsnä parlamentissa, enkä vain siksi, että on mukavaa saada yleisöä, vaan että he voivat nähdä, kuinka oikeudenmukaisesti hoidatte istunnoissa puheenjohtajan tehtävää. Tämän vuoksi teitä kunnioitetaan kaikkialla parlamentissa mukaan lukien Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivien keskuudessa.

"On niin totta, kuinka huvittavalta vaikuttaakin", että vain muutaman päivän kuluttua presidentti Obama vierailee Strasbourgissa. Kun hän katsoo pystytettävien barrikadien läpi, hän voi ajatella, jos hän yleensä lainkaan ajattelee Euroopan parlamenttia, että sen kahden toimipaikan politiikka on täysin hullua ja täydellistä rahan tuhlausta. Hän ajattelee seuraavaa:

"Se kiertää ja kiertää ympyrää,

ja tiedättehän,

että tulimme tänne tämän pelin vuoksi.

Se kiertää ja kiertää ympyrää."

Pian hän kuitenkin lähtee ja katsoo toivotonta "yksi koko sopii kaikille" -säätelystä, joka lamauttaa EU:n yrityksiä ja epäilemättä hän ajattelee, että hän ei voi pelastaa tilannetta.

Ja

"koska hänellä ei ole teille muuta tarjottavaa,

ja vain siksi, että se on helpompaa kuin totuus,

jos ei ole kerran mitään muuta, mitä hän voisi tehdä"

Hän lentää pois "lentää puolestanne" pois tästä paikasta, koska hän on tuntenut, että teidän pitäisi "aina luottaa sisimpääänne". "Onni jätti hänet suoraan seisomaan."

Ja kunnia taivaalle, Spandau Ballet on uudelleen muodostettu!

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, transatlanttiset suhteet ovat sydäntäni lähellä, ja olen pääasiassa samaa mieltä Francisco José Millán Monin mietinnön keskeisistä näkökohdista. Äänestin kuitenkin mietintöä vastaan, koska siinä on useita merkittäviä puutteita. Siinä esimerkiksi ennakoidaan nimenomaisesti Lissabonin sopimuksen voimaantulo – tämä on jälleen kerran pantava merkille – vaikka kyseistä sopimusta ei ole vielä hyväksytty. Irlantilaisia äänestäjiä olisi kunnioitettava.

Mietinnössä käsitellään palestiinalaisten ongelmia, mutta ei mainita Israelin turvallisuutta. Lopuksi siinä kehoitetaan uudestaan jäsenvaltioita ottamaan vastaan joitakin Guantánamon vankeja, jotka ovat oletettuja terroristeja. Minusta tätä on täysin mahdotonta hyväksyä. Ei ole myöskään hyväksyttävää, että mietinnössä ei todeta selkeästi, että Yhdysvallat ei voi häiritä EU:n laajentumisperitiikkaa ja että sen vuoksi Turkilla ei ole sijaa Euroopan unionissa.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, transatlanttiset suhteet ovat erittäin tärkeitä meille eurooppalaisille. On aina muistettava se, että Yhdysvallat maailman johtavana valtiona jakaa samat arvot kuin Euroopan unionin jäsenvaltiot: demokratian, ihmisoikeudet, mielipiteenvapauden, ja uskon, että nämä ovat niitä arvoja, jotka meitä yhdistävät ja joiden toivon vahvistavan meidän suhteitamme myös tulevaisuudessa.

Nyt kun Yhdysvalloissa on uusi, presidentti Obaman johtama hallinto, siihen on kiinnitetty paljon huomiota ja sen varaan on laskettu paljon odotuksia, mutta täytyy muistaa, että Obama ja hänen hallintonsakaan eivät

voi koko maailmaa muuttaa. Varmasti he pyrkivät tekemään parhaansa, mutta suuria haasteita on kuitenkin edessä, ja sen vuoksi odotuksien pitää olla realistisia.

Meidän on kuitenkin Euroopassa tarjottava kättä Yhdysvalloille, koska meillä on yhteisiä uhkia. Yhteiset uhat liittyvät kansainväliseen terrorismiin, islamilaiseen fundamentalismiin, joka nostaa päätään. Sen lisäksi meillä on yhteisiä haasteita myös ympäristökysymyksissä, ja transatlanttisten suhteiden kautta me voimme yhdessä kohdata ne haasteet ja ongelmat, jotka tällä hetkellä ovat akuutteja koko maailmalla.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää tätä mahdollisuutta ja osoittaa kunnioitukseni oikeudenmukaiselle ja puolueettomalle tavalle, jolla olette aina johtaneet parlamentin istuntoa. On sääli, että puhemies Hans-Gert Pöttering ei noudata esimerkkiänne tässä asiassa.

Mietintö koskee Yhdysvaltoja ja Yhdysvaltojen ja EU:n välisiä suhteita. Yhdysvallat on tietenkin edelleen erittäin tärkeä Euroopan turvallisuudelle ja hyvinvoinnille. Parlamentissa esiintyy valitettavasti monia esimerkkejä amerikkalaisvastaisesta suhtautumisesta. Meidän kaikkien EU:ssa pitäisi olla syvästi kiitollisia Yhdysvaltojen toimista maailmalla ja erityisesti sen roolista lähihistoriassamme. Naurattaa joskus, kun kuulen, että EU olisi vastuussa 60 rauhan vuodesta Euroopassa. Kaikki näyttävät unohtavat Yhdysvaltojen ja tietenkin Naton toimet rauhan edistämiseksi Euroopassa. Yhdysvallat ei saisi olla EU:n kilpailija. Sen pitäisi olla kumppani ja ystävä, ja meidän pitäisi rakentaa tiiviimpiä transatlanttisia suhteita.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, brittikonservatiivit ovat ylpeitä maamme erityissuhteesta Yhdysvaltoihin sekä siitä, että se on silta Yhdysvaltojen ja Euroopan välillä. Me tuemme presidentti Obaman sitoutumista monenkeskiseen toimintaan Euroopan unionin kanssa.

Tässä mietinnössä mainitaan kuitenkin Lissabonin sopimuksen täytäntöönpano, mitä vastustamme tiukasti. Siinä kehoitetaan Yhdysvaltoja poistamaan kuolemanrangaistus, joka on meille henkilökohtaisen omantunnon kysymys. Koska brittiläiset konservatiivit vastustavat tällä hetkellä kansainvälistä rikostuomioistuinta, me tunnustamme myös Yhdysvaltojen oikeuden olla allekirjoittamatta Rooman perussääntöä. Emme myöskään halua joutua vastaanottamaan Guantánamo Bayn pidätykskeskuksen vaarallisia terroristeja.

Tässä mietinnössä muistutetaan aivan oikein, että Nato on transatlanttisen turvallisuuden kulmakivi ja siinä ehdotetaan uutta transatlanttista parlamentaarista yleiskokousta, joka vahvistaa keskinäistä sitoutumista yhteisiin demokratiaan, vapautta ja ihmisoikeuksia koskeviin arvoihimme. Brittiläiset konservatiivit äänestivät sen vuoksi Francisco José Millán Monin mietinnön puolesta.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen tähän mietintöön ja olen samaa mieltä joistain juuri esitetyistä näkökohdista, mutta ehkä meidän olisi onniteltava aluksi virallisesti Barack Obamaa siitä, että hänestä on tullut presidentti. En usko, että olemme kaikki tehneet sitä täällä tänään, mutta uudet tuulet puhaltavat toivoaksemme hyvin myönteiseksi kehittyvissä suhteissa Yhdysvaltojen kanssa.

Voimme helposti todeta, että tämä suhde voi toimia omasta näkökulmastamme, mutta emme puhu aivan niin usein siitä, mitä meidän pitäisi tehdä suhteen vahvistamiseksi ja siinä toimiaksemme. Keskinäinen kauppamme on OECD:n mukaan merkittävintä, mitä kahdella kaupparyhmittymällä on missään maailmassa. On totta, että meidän pitäisi sen vuoksi pohtia tarkkaan sääntelyä ja valvontaa. Kaikki keskinäiset taloudelliset ja poliittiset päätöksemme ovat tärkeitä muulle maailmalle ja niiden perusteella usein asetetaan maailmanlaajuiset standardit.

Suhteista Yhdysvaltoihin vastaavan valiokunnan jäsenenä, joka työskentelee transatlanttisen talousneuvoston parissa, toivon, että voimme edistää tässä neuvostossa tehtyä työtä ja saattaa se todelliseksi toimiksi parlamentissa sen sijaan, että toteutetaan joitain typeriä pyrkimyksiä esimerkiksi kanoja koskevassa kysymyksessä, joilla vahingoitetaan tätä erityissuhdetta.

- Mietintö: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, on hyvä, että tarkistus 5 hylättiin. Tällä tarkistuksella pyrittiin poistamaan yksi mietinnön keskeisistä osista. Se oli keskeinen osa, koska siinä kannatettiin sananvapautta. Yksi demokratian perusperiaatteista on, että rangaistusta ei saa langettaa kiistanalaisten poliittisten mielipiteiden ilmaisemisen vuoksi. Sananvapauden on oltava rajoittamaton, ja siihen on sisällyttävä poliittiset näkemykset jopa kiistanalaisista kysymyksistä, kuten maahanmuutosta ja islaminuskosta.

Pidän mietintöä muilta osin hyvin tasapainoisena, ja siinä luodaan oikea tasapaino oikeuksien ja vapauksien välillä sekä otetaan kantaa sensuuria vastaan. Siksi kannatan tätä mietintöä hyvin vakuuttuneesti.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, tämä Lambrinidisin mietintö turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta internetissä on hyvin tärkeä ja ajankohtainen aihe. Jaan sen mielipiteen, että on tärkeää, että mielipiteenvapaus säilytetään. Se on yksi meidän perusoikeuksistamme, perusvapauksistamme. Meidän on kuitenkin aina muistettava se, että kun me puhumme mielipiteenvapaudesta, se sisältää myös vastuun. Vastuullisuus on tässä asiassa tärkein kysymys.

Kun katsomme tänä päivänä internet-sivustoja, meidän on valitettavasti todettava, että siellä on hyvin paljon sen tyyppistä aineistoa, joka ei ole hyväksi ihmiskunnalle, ihmisen kehitykselle. Ylipäätään kannan erityisesti huolta lapsista ja nuorista, jotka ovat meidän arvokkain pääomamme, meidän tulevaisuutemme arvokkain pääoma. Heistä on huolehdittava juuri nyt, ja meidän on toimittava sillä tavalla, että he voisivat saada parhaat mahdolliset tiedot ja taidot ja asenteet, ja internet on heidän kannaltaan yksi keskeinen informaation lähde.

Sen vuoksi toivon, että me voisimme lisätä lasten turvallisuutta lisäämällä internetiin sellaista aineistoa, joka voisi rohkaista, kasvattaa ja kehittää, eikä niin kuin asian laita on tänä päivänä, että siellä on valitettavan paljon aineistoa, joka on vahingoksi nuorten kokonaispersoonallisuuden eheälle kasvulle.

Kirjalliset äänestyselitykset

- Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A6-0123/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, EU:n ja jäsenvaltioiden on toteutettava yhteisiä toimia, jotta kilpailusäännöksen rikkomisesta kärsineille henkilöille varmistetaan todellinen oikeussuoja. Valkoisessa kirjassa esitetään joukko suosituksia, joilla pyritään varmistamaan, että niillä henkilöillä, joihin tällaiset rikkomukset vaikuttavat, on mahdollisuus turvautua todella tehokkaisiin menettelyihin, joiden perusteella he voivat hakea täyttä korvausta kärsimästään vahingosta.

Tällä hetkellä useimmissa jäsenvaltioissa on huomattavia esteitä, joiden vuoksi kuluttajat ja yritykset eivät vaadi kilpailuoikeuden rikkomisesta kärsimänsä vahingon vuoksi tuomioistuimessa korvauksia yksityisesti. Vaikka joissain jäsenvaltioissa on viime aikana ollut merkkejä tilanteen kohentumisesta, viime vuosikymmenten aikana on esitetty hyvin vähän kanteita. Vaikuttaa siltä, että perinteiset siviilioikeudellista vastuuta koskevat lait ja menettelyt ovat riittämättömiä useimmissa jäsenvaltioissa.

Olen tyytyväinen laadittuun valkoiseen kirjaan, jossa ehdotetaan yhteisön tason ratkaisua korvauksenhakijoiden oikeussuojan saatavuuden varmistamista koskevaan ongelmaan. Siten noudatetaan yleisiä toiminnallisia tavoitteita (oikeuden saatavuus varmistetaan laajemmin kilpailupolitiikkaa toteuttamalla ja yritysten lainvastaisia käytäntöjä estämällä) ja samalla estetään epäasianmukainen ja opportunistinen riita-asioiden käsittely.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aion äänestää tyhjää Klaus-Heiner Lehnen yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskevaa valkoista kirjaa koskevasta mietinnöstä.

Olen samaa mieltä joistain, mutta en kaikista, näkökohdista, joita mietinnössä korostetaan, ja tästä syystä olen päättänyt olla äänestämättä mietinnöstä tällaisessa muodossa.

- Mietintö: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Czesław Adam Siekierskin (PPE-DE, Puola) mietinnön puolesta, koska siinä ehdotetaan Euroopan elintarvikeapuohjelman ulottamista kaikkein vähävaraisimpiin.

Bukarestin viidennen kaupunginosan entisenä kaupunginjohtajana sydäntäni lähellä on avun tarjoaminen köyhille ja erityisesti etnisesti romaniperäiselle väestölle.

Koko Euroopan unionin alueella 80 miljoonaa henkeä (16 prosenttia väestöstä) elää köyhyysrajan alapuolella, ja heidän määränsä lisääntyy talouskriisin vuoksi. Joissain äskettäin EU:hun liittyneissä valtioissa köyhiä on noin 20 prosenttia väestöstä.

Elintarvikeapuohjelmat on rahoitettava kokonaan EU:n talousarviosta, koska tietyt jäsenvaltiot eivät voi osallistua järjestelmään silloin, kun yhteisrahoitusta sovelletaan.

Meidän on vähennettävä sellaisten jäsenvaltioiden taakkaa, joiden tulot asukasta kohti ovat vähäiset, mukaan lukien Romania.

Interventiovarastoista saatavien tai markkinoilta hankittavien tuotteiden on oltava peräisin yhteisöstä, ja etusija on annettava paikallisesti tuotetuille tuoreille elintarvikkeille, kuten niille romanialaisille tuotteille, jotka ostetaan EU:n varoilla ja jaetaan Romanian vähävaraisille.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Kannatin äänestyksessä mietintöä elintarvikkeiden jakamisesta vähävaraisimmille (yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta sekä yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen muuttaminen). Esitettyjen tietojen mukaan tästä ohjelmasta hyötyi jäsenvaltioissa noin 13 miljoonaa henkeä vuonna 2006. Tämä on hyvä asia, mutta avunantoa EU:n vähävaraisimmille olisi tehostettava huomattavasti.

Aluksi pitäisi leikata komission jäsenten palkat puoleen tai kolmasosaan. Eurooppalainen asiantuntijaryhmä on arvioinut, että komission jäsenet ansaitsevat eläkejärjestelmät mukaan lukien keskimäärin 2,5 miljoonaa euroa viidessä vuodessa, mikä on suorastaan häpeällistä. Puolet tästä summasta pitäisi käyttää pikemminkin köyhyyden vähentämiseen. Ehkä tämä on keino saada aikaan sovinto Euroopan kansalaisten ja virallisen ”Euroopan” välillä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin elintarvikkeiden jakelua vähävaraisimmalle koskevan asetusehdotuksen puolesta. Köyhyys on yksi Euroopan unionia vakavimmin uhkaavista ongelmista. Köyhyys uhkasi vuonna 2006 lähes 79 miljoonaa henkeä, mikä osoittaa selvästi elintarvikeapuohjelmien tarpeen.

Komission ehdotuksella pyritään jakamaan elintarvikkeita vähävaraisimmille ja parantamaan suunnittelua siten, että varoja käytetään tehokkaammin. Lisäksi on otettava huomioon, että ohjelman alusta, vuodesta 1987, lähtien elintarvikeohjelmasta on hyötynyt jo yli 13 miljoonaa henkeä. Tämän vuoksi minusta ohjelman jatkaminen on tarpeellista ja myönteistä.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Mielestämme ohjelman alkuperäinen tarkoitus, interventiovarastojen jakaminen kaikkein vähävaraisimmille, muotoiltiin oudosti heti alusta alkaen. Maatalouspolitiikan yhdistäminen sosiaalipolitiikkaan voi olla suositeltavaa, mutta siitä tulee monimutkaista. Hiljattain niiden tuotteiden osuus, jotka eivät ole peräisin interventiovarastoista, on jatkuvasti lisääntynyt. Viimeisten laskelmien mukaan noin 85 prosenttia elintarvikkeista ostettiin avoimilta markkinoilta.

Meidän mielestämme elintarvikkeiden jakaminen yhteisön vähävaraisimmille pitäisi lopettaa. Kaikkein vähävaraisimpien elinoloihin pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden tai kuntien toimilla. Näillä poliittisilla vastuutasoilla olisi varmistettava sosiaalipolitiikan avulla, että kaikki kansalaiset ovat oikeutettuja vähimmäistoimentuloon. Se, toteutetaanko tämä sosiaaliturvaetuuksilla, elintarvikkeiden jakamisella tai muilla keinoilla, pitäisi jättää niiden päätettäväksi.

Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta ehdottaa, että EU:n pitäisi vastata kokonaan elintarvikeavun rahoituksesta. Tämän valiokunnan esittämät näkemykset maataloustuotteiden saamisesta markkinoille ovat tyrmistyttäviä.

Tapansa mukaan Junilistan huomauttaa, että tässä tilanteessa on onni, ettei Euroopan parlamentilla ole EU:n maatalouspolitiikka koskevia yhteispäätösvaltuuksia. Muutoin EU sortuisi protektionismiin ja joutuisi tukemaan suurilla summilla erilaisia maatalousalan ryhmiä.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders and Jan Mulder (ALDE), kirjallinen. – (NL) Alankomaiden VVD-puolueen (kansanpuolue vapauden ja demokratian puolesta) valtuuskunta Euroopan parlamentissa äänesti Czesław Adam Siekierskin mietinnön puolesta, sillä kannatamme elintarvikkeiden jakelua EU:n vähävaraisimmille väestöryhmille. VVD-puolueen Euroopan parlamentin jäsenet eivät kuitenkaan ole samaa mieltä niistä mietinnön kohdista, joissa todetaan, että elintarvikkeiden jakeluohjelmat on rahoitettava yksinomaan EU:n talousarviosta.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska elintarvikeohjelma, jonka laajentamista harkitaan, on keskeinen väline nykyisestä talouskriisistä kärsivien vähävaraisten auttamiseksi ja heidän perustarpeisiinsa vastaamiseksi. Se on lisäksi järkevä toimi EU:n elintarvikevarojen käyttämiseksi tehokkaasti, koska sen avulla jaetaan käyttämättömiä elintarvikkeita niitä tarvitseville sekä tehostetaan EU:n elintarvikemarkkinoiden kysyntää.

Kannatan sitä, että tällainen elintarvikeapuohjelma rahoitetaan täysin EU:n talousarviosta, sillä yhteisrahoitus estäisi edistymisen ja vaikeuttaisi toimien joutuisaa täytäntöönpanoa sekä tuloksien nopeaa aikaansaamista.

Minusta kuitenkin kansallisille viranomaisille olisi annettava enemmän päätösvaltaa avun hallinnoimiseksi paikan päällä, koska ne ovat paremmin selvillä paikallisen tason tilanteesta ja väestön erityistarpeista.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE), kirjallinen. – (DA) Tanskan liberaalipuolueen Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät komission elintarvikkeiden jakelua vähävaraisimmille koskevaa ehdotusta vastaan, koska ehdotuksen oikeusperustana oli maatalouspolitiikka, vaikka kyseessä ei ole maatalouspolitiikan väline. Maatalouden talousarviota ei pitäisi käyttää sosiaalipolitiikan soveltamiseen. Se on jäsenvaltioiden vastuulla.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin Czesław Adam Siekierskin elintarvikkeiden jakelua yhteisön vähävaraisimmille koskevan mietinnön puolesta.

Minusta köyhyyttä koskeva ongelma on erittäin tärkeä. Jopa rikkaassa Euroopassa yli 80 miljoonaa henkeä uhkaa köyhyys, ja suurin osa heistä elää valtioissa, jotka liittyivät EU:hun vuonna 2004 ja 2007. Sen vuoksi olen samaa mieltä esittelijän kanssa tarpeesta laajentaa tästä elintarvikeapuohjelmasta jaettavaa tuotevalikoimaa sekä siitä, että ensisijaisena hankintalähteenä olisi oltava maatalousmarkkinoiden interventiovarastot. Tämä on siten yhteisen maatalouspolitiikan tärkeä näkökohta.

Pidän myönteisenä myös esittelijän kehotusta siitä, että EU rahoittaa kokonaan elintarvikeapuohjelmaa. Komission yhteisrahoitusta koskeva ehdotus voisi johtaa siihen, että jäsenvaltiot rajoittavat osallistumistaan ohjelmaan erityisesti talouskriisissä, johon monet valtiot ovat nyt joutuneet.

- Mietintö: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

David Martin (PSE), kirjallinen. – EU on Intian tärkeimpiä ulkomaisia investoijia ja sen suurin kauppakumppani. Talouskumppanuuden rakentaminen on siksi kummallekin erittäin tärkeää. Kannatan tätä mietintöä, koska siinä korostetaan, että sopimuksella olisi varmistettava se, että kahdenvälinen kauppa hyödyttää mahdollisimman monta henkilöä ja edistää vuosituhanneen kehitystavoitteita, kuten ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä. Pahoittelen kuitenkin, että PPE-DE-ryhmän teksti korvasi yleisemmän tekstin, joka oli edistysmielisempi.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Intia oli Euroopan unionin 17. tärkein kauppakumppani vuonna 2000 ja 9. tärkein vuonna 2007. EU:n tavarakauppa lisääntyi Intian kanssa noin 80 prosentilla vuosien 2000 ja 2006 välillä.

Olen sosiaalidemokraattina hyvin tyytyväinen, että Intia on edistynyt huomattavasti yleisen peruskoulutuksen, köyhyden vähentämisen ja puhtaan juomaveden tarjonnan lisäämisen aloilla. Huomaatan kuitenkin, että Intiassa ei ole vielä edistytty useimmissa vuosituhanneen kehitystavoitteissa, jotka koskevat esimerkiksi lapsikuolleisuutta, äitien terveyttä, lasten aliravitsemusta sekä malarian, tuberkuloosin ja hiv/aidsin torjuntaa.

Äänestin tämän mietinnön puolesta, jotta EU:n ja Intian välinen vapaakauppasopimus voidaan hyväksyä. Uskon, että vapaakauppasopimus tarjoaa tulevaisuudessa mahdollisuuksia sopimukseen perustuvien investointien sekä kaupankäynnin ja liiketoiminnan mahdollisuuksien lisäämiseksi, mistä molemmat osapuolet voivat hyötyä.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Intian kanssa tehty vapaakauppasopimus on Euroopan ja Intian toteuttama uusi toimi maailmantalouden avaamiseksi ja sen aikaansaaman hyödyn lisäämiseksi. Se on myös erityisen merkittävä viesti nykyisessä tilanteessa. Olen sen vuoksi tyytyväinen tämän sopimuksen tekemiseen. Tarkasteltuani sitä minun on kuitenkin esitettävä muutamia kriittisiä näkökohtia.

Jotta vapaakauppa toimisi kunnolla, on noudatettava sääntöjä, joilla estetään väärentäminen ja kohdemaissa kiellettyjen tuotteiden käyttö. Alkuperämerkintöjen on myös oltava selkeitä. Lyhyesti sanottuna, tietoja on oltava käytettävissä, niiden on oltava avoimia ja kansainvälisiä sopimuksia on kunnioitettava.

Toinen tärkeä näkökohta on ajatus siitä, että vapaakaupan edut hyödyttävät kumpaakin. Rajojen avaaminen ei merkitse siten ainoastaan kehittyneiden valtioiden markkinoiden avaamista kolmansien maiden tuotteille. Vapaakaupan hyviin puoliin kuuluu molempien osapuolten mahdollisuus käydä tavarakauppaa ja avata markkinat. Nämä hyvät puolet on ulotettava kehittyviin valtioihin tai valtioihin, joiden kasvu on nopeaa. Tämä onnistuu vain, jos näissä valtioissa vähennetään kaupankäynnille ja investoinneille asetettuja esteitä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin Sajjad Karimin EU:n ja Intian vapaakauppasopimusta koskevaa mietintöä vastaan.

Mielestäni tällaisten sopimusten tekeminen edellyttää, että perusihmisoikeuksia ja demokratiaa kunnioitetaan. Näin ei kuitenkaan toimita nykyisessä valtiossa. Ihmisoikeus- ja demokratialausekkeen sisällyttäminen ei riitä selvästi sen varmistamiseksi, että kyseisiä perusedellytyksiä kunnioitetaan. Siihen ei myöskään riitä lupaus tehostaa neuvotteluita Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvostossa. Valitettavasti

kansainvälinen lehdistö tiedottaa edelleen uskonnollisten vähemmistöjen ja ihmisoikeuksien puolustajien vainosta. Mielestäni on siksi suoraan sanottuna mahdotonta allekirjoittaa tällaisia kauppasopimuksia.

- Mietintö: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä mietinnössä esitetään, että on tärkeää, että työntekijät ovat tietoisia oikeuksistaan ja että heillä on hyvät tiedot työlainsäädännöstä ja työehtosopimuksista. Esittelijä panee merkille myös, että työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä on noudatettava sekä korostaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita. Nämä ovat kaikki toivottavia vaatimuksia.

Jotkut mietinnössä käytetyt sanamuodot menevät kuitenkin liian pitkälle. Emme voi tukea sanamuotoa, jossa kannatetaan sellaisen yhteisön tason oikeudellisen välineen käyttöönottoa, johon sisältyvät palkat, sosiaaliturvamaksut, verot ja työtapaturmakorvaukset. Nämä kysymykset ovat liian tärkeitä, jotta voisimme tukea tällaista sanamuotoa tai edellytystä.

Olemme päättäneet tukea Euroopan parlamentin sosialistiryhmän, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän sekä Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän esittämää vaihtoehtoista päätöslauselmaa, sillä siinä rajoitetaan yhteisön oikeudellisen välineen sanamuotoa. Koko mietintöä koskevassa lopullisessa äänestyksessä äänestämme tyhjää, sillä vaikka teksti on osittain myönteinen, yhteisön oikeudellista välinettä koskevat sanamuodot ovat liian kauaskantoisia.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, jossa vaaditaan vastuullisia ja selkeitä alihankintaan Euroopassa sovellettavia sääntöjä. Tällä mietinnöllä suojellaan alihankintayritysten työntekijöitä, koska siinä kehoitetaan komissiota luomaan selkeä yhteisön lainsäädäntöväline, jolla otetaan käyttöön yhteinen solidaarinen vastuu EU:n tasolla.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin Lasse Lehtisen tuotantoketjujen alihankintayritysten sosiaalista vastuuta koskevan mietinnön puolesta.

Olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että alihankinnan osuus on noussut hyvin korkealle tasolle Euroopan unionissa ja että se on aiheuttanut useita ongelmia, kuten työnantajiin ja työntekijöihin kohdistuvia oikeudellisia vaikutuksia sekä verotukseen ja sosiaaliturvaan liittyvän vastuun noudattamista koskevia ongelmia.

Olen siten samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että olisi suositeltavaa ottaa käyttöön ”yhteisvastuuta” koskeva järjestelmä Euroopan tasolla. Sen mukaisesti päätoimeksiantajaa kannustetaan tarkistamaan, että alihankkijat noudattavat asianmukaista lainsäädäntöä. Näin torjuttaisiin myös harmaata taloutta ja estettäisiin sellaisten osapuolten epäoikeudenmukainen kilpailu, jotka maksavat työntekijöilleen minimipalkkaa alhaisempia palkkoja.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Dublinin säätöön tutkimuksen mukaan töiden ulkoistaminen alihankkijoille on yksi tehokkaimmista keinoista heikentää sosiaalilainsäädäntöä. Alihankkijoita käytetään monilla aloilla, joista parhaiten tunnetaan rakennusala. Tässä mietinnössä kehoitetaan komissiota hyväksymään täsmällinen lainsäädäntö alihankintayritysten sosiaalisesta vastuusta koko tuotantoketjussa.

Asiakkaat siirtävät aivan liian usein vastuuta alihankkijoille, jotka itse ulkoistavat työtä. Tämän vuoksi työlainsäädännön soveltamista ei enää valvota. Alihankkijalle työskentelevät ovat tuotantoketjunsä alapäässä, ja he eivät aina toimi asianmukaisissa työoloissa, minkä vuoksi perusvaatimuksia rikotaan ja perustavanlaatuisia työoikeutta ei kunnioiteta. Sosiaalilainsäädännön valvonnasta vastaavilla on vaikeuksia valvoa tätä seikkaa, sillä aina ei ole selkeää, mikä osapuoli on kullakin hetkellä vastuussa. Tämän vuoksi alihankkijoista voi olla houkuttelevaa suhtautua vähemmän tunnollisesti sosiaaliturvamaksuihin tai lakisääteiden tariffien ja lepoaikojen noudattamiseen.

Joissain jäsenvaltioissa asiakkaiden on jo pakko ottaa täysi sosiaalinen vastuu kaikista alihankkijoistaan. Rajatylittävä työ lisääntyy huomattavasti tällä hetkellä, joten EU:n direktiivi on tarpeellinen. Tuen siksi tätä mietintöä varauksettomasti.

- Mietintö: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Elintarvikkeiden hinnat nousivat Italiassa tammikuussa 2009 yli 40 prosenttia Euroopan unionin ensimmäisen 15 valtion keskiarvoa korkeammalle. Elintarvikkeiden toimitus ”pellolta pöytään” on siten vakavasti vääristynyt.

Italian kansallisen tilastokeskuksen ISTATin tietojen mukaan elintarvikkeiden hinnat nousivat Italiassa tammikuussa 2009 3,7 prosenttia verrattuna Ranskan 2,3 prosenttiin, Espanjan 1,9 prosenttiin, Saksan yhteen prosenttiin ja koko Euroopan unionin 2,6 prosenttiin. ISTATin tutkimus osoitti myös, että Italian ja muiden yhteisön jäsenvaltioiden välinen pääasiallinen ero koski leipää, pastaa ja viljaa, joiden raaka-aine on vehnä. Sen hinta määritellään maailmanlaajuisesti ja se ei vaihtelee eri valtioiden välillä. Tuotanto- ja kulutushinnan välisen eron kasvaminen vahvistaa, että elintarvikkeiden toimitus ”pellolta pöytään” on vakavasti vääristynyttä.

Vaikutukset ovat tuntuneet eniten pienituloisissa perheissä, joille elintarvikkeet ovat suurin menoerä. Pienet ja keskikokoiset elintarvikeyritykset ovat myös kärsineet vakavia seurauksia. Tuotanto- ja kulutushinnan välinen ero on nyt saavuttanut sellaisen tason, että Euroopan unionin toimielinten välittömät toimet ovat tarpeellisia.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Katerina Batzelin (Kreikka) laatiman mietinnön puolesta, koska EU:n pitäisi mielestäni tukea tuottajia ja kuluttajia.

Euroopan kuluttajien maksamat hinnat ovat keskimäärin viisi kertaa tuottajahintoja korkeammat suurten vähittäismyyntiketjujen hallitsevaan markkina-asemaan liittyvien väärinkäytösten vuoksi. Maanviljelijät saavat yleensä noin kahdeksan prosenttia lopullisesta vähittäismyyntihinnasta.

Me kehotamme ottamaan käyttöön sellaisia EU:n toimintalinjoja, joilla helpotetaan tuottajien ja kuluttajien välisiä suoria yhteyksiä. EU:n on tuettava uuden tekniikan ja internetin käyttöä, jotta kuluttajille tarjotaan yksityiskohtaisempaa tietoa tuotteista ja samalla helpotetaan tuottajien pääsyä markkinoille.

Lisäksi tarvitaan toimenpiteitä, joilla annetaan suurempaa painoarvoa käsitteelle ”paikalliset tuotteet” ja tarjotaan tehokkaampaa tukea perinteisille elintarvikemarkkinoille tai muulle perinteiselle kaupankäynnille.

Perinteisiä romanialaisia tuotteita on tuettava EU:n markkinoilla.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (PSE), kirjallinen – (DA) Tanskan sosiaalidemokraattiseen puolueeseen kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen ja Ole Christensen äänestivät Euroopan elintarvikkeiden hintoja koskevan mietinnön puolesta. Valtuuskunnan mielestä supermarkettien keskittyminen ja kilpailun puute merkitsevät, että EU:n kuluttajat ja maanviljelijät kärsivät tappiota. Valtuuskunta ei ole kuitenkaan samaa mieltä mietinnön 6 kohdassa esitetystä näkökohdasta, että yhteisön tukitoimien poistaminen on pahoiteltavaa. Niiden poistaminen on tarpeen, jotta Euroopan maatalous olisi kannattavaa.

Esther De Lange (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Haluaisin antaa äänestys selityksen Katerina Batzelin mietintöön Alankomaiden kristillisdemokraattisen puolueen CDA:n valtuuskunnan puolesta. Kyseessä ei ole mielestämme ollenkaan selväpiirteinen mietintö. Monen kohdan sanamuoto on mutkikas tai niissä esiintyy toistoa. Epäilemme myös tiettyjä vaatimuksia, jotka kallistuvat liian paljon sosialistisen mallin mukaiseen valtion asioihin puuttumiseen ja joissa esitetään, että omakustannushintaa halvemmallalla myyminen pitäisi kieltää kokonaan. Tämä voi kuulostaa hienolta ajatukselta, mutta sitä on mahdotonta toteuttaa. Pidämme kuitenkin tätä tärkeänä toimenpiteenä maatalouden alalla. Kun kyseessä on polkumyynti, kilpailuviranomaisen olisi luonnollisesti puututtava asiaan.

Olemme näistä näkökohdista huolimatta äänestäneet Katerina Batzelin mietinnön puolesta, koska siihen sisältyy monia tärkeitä seikkoja, joita vaihtoehtoisella päätöslauselmalla pyritään itse asiassa poistamaan. Viitataan erityisesti tutkimukseen voittomarginaalien jakautumisesta elintarviketuotantoketjussa sekä komissiolle esitettyyn kehoitukseen tarkastella supermarkettien vaikutusvaltaa kilpailun alalla, mitä Euroopan parlamentti on pyytänyt jo monta kertaa. Olemme saaneet komissiolta sen käsityksen, että voittomarginaalia koskeva tutkimus voidaan tehdä osittain komission käytössä olevan aineiston perusteella, joten oletamme, että tämä tutkimus ei lisää merkittävästi hallinnollisia kustannuksia.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin elintarvikkeiden hintoja Euroopassa koskevan mietinnön puolesta, koska poliittinen toiminta on mielestäni tarpeellista maatalous- ja elintarviketuotteiden hinnannousuun sekä tuottajahinnan ja kuluttajahinnan väliseen eroon puuttumiseksi. Kuluttajan maksama hinta on Euroopassa keskimäärin viisi kertaa suurempi kuin tuottajahinta. Tämä tilanne vaikuttaa kielteisesti pienituloisiin kotitalouksiin, joissa elintarvikkeet muodostavat perheen budjetin suurimman menoerän.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Kuten tavallista, tämä maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunnan kuulemismenettelyä koskeva mietintö sisältää ehdotuksia, jotka aiheuttavat EU:n talousarvioon lisää kustannuksia.

Emme kannata mietinnön tärkeimpiä näkökohtia, koska niissä muun muassa pahoitellaan maatalousmarkkinoita koskevien tukitoimien asteittaista poistamista. Emme myöskään kannata valiokunnan ehdotusta markkinoiden ohjausvälineistä.

Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunnan on myös muistettava, että hintatilanne on erilainen eri jäsenvaltioissa. Valiokunnan ehdotus luoda kansalaisten saataville koko Euroopan kattava tietokanta, johon sisältyvät tuotteiden ja tuotantopanosten vertailuhinnat sekä energiaan, palkkoihin, vuokriin, veroihin ja maksuihin liittyvät kustannukset kaikkialla Euroopassa, on mielestämme menettänyt kosketuksen todellisuuteen. Jäsenvaltioiden välisen vertailun edellytyksiä ei yksinkertaisesti ole olemassa lukuisista eri syistä.

Ehdotus eurooppalaisten maataloustuotteiden erityisestä merkinnästä on mielestämme myös outo. Mikä on motiivi tässä asiassa? Pyritäänkö kannustamaan protektionismia?

Tapansa mukaan Junilistan huomauttaa, että tässä tilanteessa on onni, ettei Euroopan parlamentilla ole EU:n maatalouspolitiikka koskevia yhteispäätösvaltuuksia. Muutoin EU sortuisi protektionismiin ja joutuisi tukemaan suurilla summilla erilaisia maatalousalan ryhmiä.

Äänestimme tätä elintarvikkeiden hintoja Euroopassa koskevaa mietintöä vastaan.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kukaan ei kiistä tämän tuotantohintojen ja kuluttajahintojen eroa koskevan mietinnön tavoitetta. Markkinoiden avoimuuden lisääminen on tarpeen sen varmistamiseksi, että tuottajat saavat riittävät tulot ja että kuluttajien maksama hinta on perusteltu.

Valiokunnassa hyväksyttyyn tekstiin sisältyy valitettavasti ehdotuksia, jotka eivät ole sosiaalisen markkinatalouden mukaisia. Nämä erittäin autoritaariset ehdotukset hintavalvonnasta, voittomarginaalista ja markkinoista ainoastaan palauttavat mieliin liian monia malleja, jotka eivät ole toimineet ja joiden luulimme jääneen lopullisesti menneisyyteen.

Pahoittelen, että mietinnössä keskitytään yksinomaan jakelijoihin sen sijaan, että siinä otettaisiin huomioon koko tuotantoketju. Monesti suuret jalostusyrietykset ostavat tuotteita maanviljelijöiltä ja määräävää markkina-asemaansa käyttäen ne myyvät tuotteitaan jakelijoille kohtuuttomaan hintaan.

Lisäksi eurooppalaisen tietokannan luominen kaikenlaisista kustannuksista ja voittomarginaaleista, mitä mietinnössä ehdotetaan, aiheuttaisi huomattavia hallinnollisia kustannuksia yrityksille, ja ne siirtäisivät ne vähittäishintoihin.

Olen esittänyt vaihtoehtoisen päätöslauselman tällaisten huonojen käytäntöjen ehkäisemiseksi, ja 40 jäsentä on allekirjoittanut sen sekä tukee sitä.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) EU:n tason sääntely suurten jakeluketjujen tuottajiin soveltamista epäreiluista käytännöistä on erittäin tärkeää Romanianille. Myös Romaniassa kysymys supermarketketjujen harjoittamista väärinkäytöksistä on huolenaihe tuottajille ja kuluttajille. Tuotteiden pakollisten ”piilomaksujen”, jotka tuottajat maksavat, kertymisen lisäksi supermarketit kieltävät tuottajia myymästä tuotteitaan halvemmalla muissa myymälöissä. Näiden ohjeiden vuoksi tuotteet ovat jopa 30 prosenttia kalliimpia. Kuluttaja joutuu lopulta maksamaan tuotteen ylihinnan.

Katerina Batzelin mietinnössä ehdotetuilla toimilla pyritään vähentämään supermarketien harjoittamaa painostusta sekä edistämään kuluttajien ja tuottajien välistä suhdetta. Äänestin sen vuoksi sen hyväksymisen puolesta.

Mietinnössä ehdotetun voittomarginaalien jakautumista koskevan tutkimuksen ansiosta voimme tehdä johtopäätöksiä oikeista toimenpiteistä, joilla varmistetaan hintojen avoimuus tuottajan, jalostajan ja vähittäismyyjän välisessä ketjussa ja joilla rangaistaan väärinkäytöksistä.

Toimittajien ja vähittäismyyjien välisessä hintaneuvottelussa on voitava käyttää tapauskohtaisesti eri hintoja, ja siten voidaan varmistaa terve kilpailuympäristö.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Mietinnössä esitetään toistuvasti yleisesti tunnettuja havaintoja elintarvikkeiden jalostusta ja markkinointia koskevasta monopoliasemasta. Siinä ei kuitenkaan

todeta, että tämä tilanne on EU:n ja jäsenvaltioiden tietoinen valinta Lissabonin strategian ja yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa.

Markkinoiden vapauttaminen, fuusioihin ja yrityskauppoihin myönnettävät kannustimet sekä elintarviketeollisuuden liikevoittoa ja kilpailukykyä koskevat pyrkimykset ovat johtaneet monikansallisten yritysten ylivaltaan, korkeampiin kuluttajahintoihin, matalampiin tuottajahintoihin ja suurempiin pääomavoittoihin.

Yhteisessä maatalouspolitiikassa edistettiin tätä kehitystä ratkaisevasti, kun taatut vähimmäishinnat poistettiin ja pienten ja keskisuurten tilojen viljelijät myytiin Maailman kauppajärjestölle, jotta monikansalliset yritykset voisivat saada raaka-aineensa pilkkahintaan ja vainota osuuskuntia tai supistaa niiden toimintaa. Nämä ovat joka tapauksessa yksipuolisesti EU:ta tukevien osapuolten tekopyhiä lausuntoja.

Yksi esimerkki on meijerituotanto Kreikassa. Maitoalan kartelli ajaa tuottajahintoja alas ja pitää kuluttajahinnat pilvissä, minkä vuoksi se saa valtavaa voittoa. Nykyään se edistää sellaisten tuotteiden kulutusta, joiden ravintoarvo on alhaisempi ja jättää pulaan tuhannet maanviljelijät, jotka eivät pysty myymään tuotteitaan maassa, joka tuottaa 50 prosenttia tarpeistaan.

Kamppailu kohtuuhintaisista ja turvallisista elintarvikkeista sekä köyhien maanviljelijöiden selviytymisestä edellyttää vahvaa liittoa työntekijöiden, maanviljelijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien välillä sekä myös ruohonjuuritason valtaa ja taloutta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Elintarvikkeiden hinnannousu Euroopassa on selkeästi kaikkien nähtävissä. Kyseessä on vakava ongelma, joka edellyttää Euroopan unionilta välittömiä toimenpiteitä. Äänestin sen vuoksi Katerina Batzerlin mietinnön puolesta. Hän on mielestäni käsitellyt asiaa kokonaisvaltaisesti ja ehdottanut erittäin hyödyllisiä toimia asiaan vastaamiseksi.

On välttämätöntä, että pyrimme kaventamaan nykyistä tuottaja- ja kuluttajahintojen välistä kuilua, jonka on aiheuttanut vääristynyt hinnanmuodostusmekanismi. Siihen sisältyy elintarvikkeilla keinottelu sekä välikäsien tiiviimpi osallistuminen. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että elintarvikkeiden myynti ja jakelu on edistänyt huomattavasti kuluttajahintojen kasvua tuottajahintoihin verrattuna.

Katerina Batzerlin ehdottamia toimia tarvitaan kiireellisesti. Niihin sisältyy hinnoittelurakenteen ja voittomarginaalien avoimuuden lisääminen kansallisten kilpailuviranomaisten koordinoidulla toiminnalla, jotta Euroopan elintarvikkeiden hintakehitystä ja markkinoita säännellään paremmin ja jotta kuluttajia kannustetaan valitsemaan paikallisesti tuotettuja elintarvikkeita. Näillä toimilla autetaan lyhentämään jakeluketjua ja edistämään perinteisiä elintarvikemarkkinoita, jotka ovat tällä hetkellä huomattavissa vaikeuksissa.

- Mietintö: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Michael Cashman (PSE), kirjallinen. – Päätin yhdessä Euroopan parlamentin työväenpuolueen kollegoideni kanssa kannattaa alkuperäistä mietintöä, jossa tarjotaan tyydyttävän vastaus niiden satojen Euroopan kansalaisten esittämiin vetoomuksiin, jotka ovat Espanjan kaupunkirakentamisen, liikarakentamisen ja rannikkoalueiden hävittämisen uhreja.

Mietintöä muutettaisiin huomattavasti ehdotetuilla vaihtoehtoisilla päätöslauselmaesityksillä, mitkä eivät ole meillä jo viisi vuotta asiasta olleen johdonmukaisen kannan mukaisia.

Derek Roland Clark (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö on pelkkä kosmeettinen toimenpide, jonka tarkoituksena on pitää yllä satojen vetoomusten esittäjien turhia toiveita Euroopan parlamentin vaalien alla. Siinä väitetään, että toimenpiteitä toteutetaan, mutta EU ei ole asiassa toimivaltainen, minkä myös oikeudellisten asioiden valiokunta panee merkille. Siten edes Margrete Aukenin uhkaukset seuraavan EU:n talousarvion torjumisesta eivät voi auttaa niitä henkilöitä, jotka ostivat kiinteistöjä Espanjasta ja myöhemmin menettivät ne. Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue ei aio osallistua tähän huijaukseen.

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin tätä mietintöä, joka laadittiin kaikkialla Euroopassa uhreiksi joutuneiden ja huolestuneiden kansalaisten parlamentille lähettämän valtavan vetoomusmäärän vuoksi. Tämä mietintö osoittaa, että laaja kaupunkirakentaminen usealla Espanjan alueella on toteutettu tavalla, jolla rikotaan omistusoikeutta, tuhoaan ympäristöä, heikennetään veden tarjontaa ja laatua sekä jätetään uhrit, jotka ovat voineet menettää elinikäiset säästönsä, ilman mitään mahdollisuutta muutoksenhakuun tai korvauksiin.

Toivon, että lukuisat asiasta kärsineet vaalipiirini asukkaat ja kansalaiset eri puolilta Eurooppaa saavat tästä mietinnöstä apua asioidensa oikeuskäsittelyyn.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestän tyhjää eturistiriidan vuoksi.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Ymmärrämme, että Espanjan rakennusallalla voi olla huomattavia ongelmia ja että voi käydä niin, että pahaa-aavistamattomat kansalaiset ostavat hyvässä uskossa kiinteistöjä, joista paljastuu myöhemmin, että rakennusalan yrityksellä ei ollut laillista oikeutta rakentaa niitä. Nämä ovat kuitenkin ongelmia, joita voidaan ja jotka pitäisi ratkaista jäsenvaltioiden oikeudellisessa kehityksessä. Kun kaikki kansalliset muutoksenhakekeinot on käytetty, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 35 artiklan mukaan yksittäiset kansalaiset voivat saattaa asiansa Strasbourgissa sijaitsevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsiteltäväksi.

Ei ole mitään syytä ottaa EU:n tasolla käyttöön lainsäädäntöä näihin kysymyksiin vastaamiseksi. Euroopan parlamentin ei pitäisi osallistua tähän asiaan toimielimen asemassaan. Emme myöskään halua osallistua millään tavalla espanjalaisten jäsenten esittämiin vaihtoehtoihin päätöslauselmaesityksiin, joilla tähän asiaan yhdistetään kotimaisen politiikan ongelmia.

Fiona Hall (ALDE), kirjallinen. – (EN) Esitän äänestyselostuksen Margrete Aukenin mietintöön tuenosoituksena vaalipiirini kolmelle eri asukkaalle, jotka pyysivät minulta apua. Vaalipiirin asukas oli käyttänyt kaikissa näissä kolmessa tapauksessa säästönsä talon ja maa-alueen ostamiseen Valenciasta. Jokaisessa tapauksessa ostohetkellä noudatettiin asianmukaisia oikeudellisia menettelyjä. Kaikki nämä vaalipiirin asukkaat joutuivat sen jälkeen kärsimään Valencian viranomaisten laittomista maan takavarikointia koskevista vaatimuksista.

Tässä on kyseessä vain kolmesta monen tuhannen joukossa olevasta tapauksesta, jossa Espanjassa kiinteistöjä omistavat joutuvat kärsimään epäoikeudenmukaisista toimista. Pyydän komissiota toimimaan nopeasti ja päättäväisesti Margrete Aukenin mietinnön suositusten mukaisesti.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Äänestin Margrete Aukenin mietinnön puolesta, koska siinä arvostellaan selkeästi Espanjan valtion holtitonta kaupunkisuunnittelua ja korostetaan yhteisön varojen väärinkäyttöä suunnittelu- ja ympäristötoimissa.

Haluaisin myös tähdentää Espanjan kansanpuolueen (PP:n) ja Espanjan sosialistisen työväenpuolueen (PSOE:n) jäsenten saamattomuutta. He eivät päässeet sopuun vaihtoehtoisesta päätöslauselmaesityksestä, jolla olisi voitu saavuttaa heidän tarvitsemansa enemmistö; sen vuoksi kummatkin hävisivät. He ovat jälleen kerran osoittaneet, että ainoa asia, mistä he pääsevät sopuun, on baskinationalismin vastustaminen. Sosialistit ja PP yrittivät painostaa muita parlamentin jäseniä kannattamaan omia päätöslauselmiaan, joissa esittelijän esittämää arvostelua lievennetään huomattavasti.

Haluan tehdä selväksi, että Espanjan hallitus osallistuu käytäntöön, jolla järjestelmällisesti kohdellaan huonosti sen kansalaisia, tuhotaan ympäristöä ja johon liittyy laajamittaista korruptiota. Minusta toimivalta asiassa pitäisi siirtää välittömästi Baskimaalle.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuhannet Euroopan kansalaiset ovat joutuneet laajan kaupunkirakentamisen uhreiksi. Tämä käy ilmi lukuisista vetoomuksista, jotka liittyvät Euroopan kansalaisten omaisuutta ja elinympäristöä koskevien oikeuksien väärinkäyttöön. Julkiset hankinnat ovat aiheuttaneet ongelman, ja alueelliset ja paikalliset viranomaiset eivät ole valvoneet kaupunkirakentamista tarpeeksi. Hyväksytyn päätöslauselman pitäisi tarjota konkreettisia ratkaisuja henkilöille, jotka asuvat edellä mainituilla alueilla Espanjassa.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Olen osallistunut alusta saakka Margrete Aukenin mietinnön valmisteluun. Se on saanut tukea espanjalaisilta ja muilta eurooppalaisilta. Olen puolustanut varauksettomasti sen sisältöä. Tuen täysin tätä mietintöä, koska siinä tuodaan selvästi esiin, että kaikki Espanjan viranomaiset, eli keskushallinto, itsehallintoalueiden hallitukset ja paikallisviranomaiset, ovat osallistuneet sellaisen taloudellisen mallin kehittämiseen, joka perustuu kaupunkirakentamiseen liittyvään keinotteluun. Tämä on ollut ympäristölle, taloudelle ja Espanjan sosiaaliselle kehitykselle tuhoisaa.

Mietintö kesti kansanpuolueen (PP:n) ja sosialistisen työväenpuolueen (PSOE) painostuksen, ja siinä korostetaan asiaa koskevien poliittisten ja oikeudellisten ratkaisujen lievyyttä, mikä on johtanut siihen, että viranomaisia ei rangaista. Siihen sisältyy myös julistus sellaisten kehittämissuunnitelmien lykkäämisestä,

jotka eivät täytä ympäristön kestävyyttä ja sosiaalista vastuuta koskevia vaatimuksia. Näin voidaan tutkia väärinkäytöksiä ja välttää politiikkaa, jolla hyväksytään tapahtuneet tosiasiat.

Mietinnössä edellytetään lisäksi, että Espanjan hallitus perustaa työryhmän, johon osallistuvat kaikki hallintoviranomaiset. Siinä kehoitetaan, että kaupunkisuunnittelusta Espanjassa olisi käytävä julkista keskustelua. Keskustelun perusteella olisi mahdollista ottaa käyttöön lainsäädännöllisiä toimia keinottelun ja kestäättömän kehityksen torjumiseksi sekä lopettaa autonomisten alueiden, kuten Aragónin ja Valencian, harjoittama valikoiva lainsäädännön soveltaminen.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Kannatin Margrete Aukenin mietintöä, joka perustuu vetoomuksiin Espanjan laajan kaupunkirakentamisen vaikutuksesta Euroopan kansalaisten oikeuksiin, ympäristöön sekä EU:n lainsäädännön soveltamiseen.

Laajamittaisesta kaupunkirakentamisesta rannikkoalueilla on paljon näyttöä. Siitä ovat vastuussa keskushallinto ja itsehallintoalueiden sekä paikalliset viranomaiset. Ne ovat luoneet kestäättömän kehityksen mallin, joilla on ollut erittäin vakavia ympäristöllisiä, sosiaalisia ja taloudellisia seurauksia. Monella Espanjan alueella on tämän toiminnan seurauksena aiheutettu korvaamatonta tuhoa biologiselle monimuotoisuudelle ja luonnon koskemattomuudelle. Tällaisiin syytteisiin vastaaminen on hidasta ja asiasta annetuilla tuomioilla ei hyvitetä uhreja. Tämä on herättänyt ihmisissä epäilyksiä Espanjan oikeusjärjestelmästä.

On korostettava, että Espanjassa omaisuutta erilaisissa olosuhteissa ostaneet tuhannet Euroopan kansalaiset ovat joutuneet kaupunkirakentamiseen liittyvien väärinkäytösten uhreiksi. Väärinkäytöksiin syyllistyivät paikallisviranomaiset, ja tämän seurauksena kiinteistöt joudutaan purkamaan.

Näiden seikkojen vuoksi Espanjan hallitusta olisi kehoitettava tekemään täydellinen arvio lainsäädännöstä, jolla vaikutetaan laajan kaupunkirakentamisen vuoksi kiinteistöjen omistajien oikeuksiin. Näin voidaan lopettaa EY:n perustamissopimukseen kirjattujen oikeuksien ja velvollisuuksien väärinkäyttö.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Haluaisin kiittää esittelijää hänen työstään ja todeta, että pidän myönteisenä hänen mietintöään Espanjan laajan kaupunkirakentamisen vaikutuksesta Euroopan kansalaisten oikeuksiin, ympäristöön sekä EU:n lainsäädännön soveltamiseen. Tämä vaikutus on ollut erityisen kielteinen, ja siitä ovat osoituksena alueella asuvilta saadut lukuisat vetoomukset.

Minusta vetoomusvaliokunta on tässä asiassa ottanut asianmukaisesti huomioon niiden kansalaisten pyynnöt, jotka ovat huolestuneita luonnonmaiseman tuhoamisesta, sopimusten sääntöjen ja ympäristösuojelun noudattamatta jättämisestä sekä valtavista rakennustöistä. Tämän valiokunnan alueelle tekemillään tiedonhakumatkoilla saamat selkeät todisteet osoittavat, että rakennusteollisuus on loukannut lainsäädäntöä ja että Espanjan kansalaisten perustamissopimusten mukaisia oikeuksia on puolustettava.

Kannatan siksi tätä mietintöä. Se on täysin toissijaisuusperiaatteen mukainen. Toivon lisäksi, että Espanjan paikalliset viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimet ilman, että komission pitää turvautua rikkomismenettelyihin.

Søren Bo Søndergaard ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Äänestimme asianomistajia kohtaan tuntemamme myötätunnon vuoksi mietinnön puolesta. Meistä kuitenkin Espanjan viranomaisten, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen olisi käsiteltävä ja ratkaistava Espanjan, EU:n ja kansainvälisen oikeuden väitetyt rikkomukset.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen, että parlamentti äänesti tämän mietinnön puolesta. Monet skottilaiset ovat kärsineet Espanjan suorittamasta maa-alueiden takavarikoinnista. He ovat menettäneet kotinsa, joihin monet säästivät koko elinaikansa. Espanjan hallituksen on tehtävä kaikkensa, jotta kyseisten henkilöiden oikeuksia kunnioitetaan. Monia henkilöitä johdettiin harhaan ja heille esitettiin valheita siitä, mitä he ostivat. Tämä tilanne on voitava oikaista lainsäädännöllisin keinoin.

Diana Wallis (ALDE), kirjallinen. – (EN) Äänestimme Espanjan kaupunkirakentamista koskevan mietinnön puolesta, koska siitä käy ilmi vetoomusvaliokunnan usean vuoden yksikohtaisen työn tulos. Se on vastannut usean tuhannen vetoomuksen esittäjän satoihin asiaa koskeviin vetoomuksiin. Lisäksi se on tehnyt tiedonhakumatkoja ja keskustellut kaikkien asianomaisten osapuolten kanssa. Mietintö hyväksyttiin valiokunnassa suurella ryhmien välisellä enemmistöllä. Meillä on vaaleilla valittuina edustajina velvollisuus varmistaa, että Euroopan kansalaisten, joita olemme kannustaneet käyttämään vapaata liikkuvuutta koskevia oikeuksiaan, ei pitäisi joutua vastaanottavan jäsenvaltion mielivaltaisten tai perusteettomien rajoitusten kohteeksi.

Me tunnustamme, että komissiolla on perustamissopimusten nojalla ensisijainen vastuu valvoa yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa. Tunnustamme myös, että perustamissopimuksissa nimenomaisesti suljetaan pois kaikki vaikutukset, jotka kohdistuvat omistusoikeusjärjestelmiä koskeviin kotimaisiin sääntöihin. Olemme ensinnäkin sitä mieltä, että parlamentin vetoamusvaliokunnan pitäisi toimielimien ”silminä ja korvina” tuoda esille vetoamusmenettelyssä havaittuja mahdollisia systemaattisia ongelmia, jotka vaikuttavat tuhansien kansalaistemme liikkumisvapauteen.

Toiseksi katsomme, että näissä yhteisön lainsäädännön rikkomuksissa vaikuttaa olevan kysymys erityisesti ympäristöalan lainsäädännöstä ja julkisia hankintoja koskevista säännöistä.

Thomas Wise (NI), kirjallinen. – (EN) EU:n ja sen jatkuvan elämäämme puuttumisen kiihkeänä vastustajana olen johdonmukaisesti äänestänyt useimpia sellaisia mietintöjä vastaan, joita minua on pyydetty tarkastelemaan. On väistämätöntä, että joskus tulee eteen mietintö, johon on suhtauduttava eri tavalla, ja uskon, että yksi niistä on Margrete Aukenin mietintö. Minua ovat lähestyneet monet ulkomailla asuvat henkilöt, jotka tekivät kaikkensa, jotta he voisivat rakentaa kunnollisen, lainmukaisen ja vakaalla pohjalla olevan elämän Espanjassa. Se, että he joutuivat virkakoneiston uhreiksi, on nyt historiaa. Toivottavasti tässä mietinnössä edistetään tasapuolista ratkaisua.

Toimintani tässä asiassa ei merkitse, että pehmentäisin asennettani EU:hun ja sen käsittämättömään, joustamattomaan ja vastuuttomaan rakenteeseen. Jos alempiasteinen virkakoneisto ei kuitenkaan ratkaise ongelmia, joita se itse luo, niin jonkinlainen ratkaisu on pyrittävä saamaan aikaan.

Toivon nyt, että Espanjan eri viranomaisien luomiin lukemattomiin ongelmiin puututaan ja että ne ratkaistaan viipymättä vaalipiirini asukkaiden edun vuoksi.

Minua kalvaa huoli, että tällainen toiminta ei ehkä merkitse, että asia ratkaistaan. Tahaton seuraus on ainoa pysyvä sääntö EU:n alueella.

- Mietintö: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta. Pidän Obaman valintaa tärkeänä tilaisuutena uudelle maailmanlaajuisen sitoutumisen politiikalle ja käännekohtana Yhdysvaltojen ja koko maailman historiassa.

Tästä eteenpäin meillä pitäisi olla uusi maailmalaaajuista sitoutumista koskeva politiikka, ja EU:n olisi oltava siinä avainasemassa. Meillä on nyt mahdollisuus jatkaa maailmalaaajuista sitoutumista uudistuneiden toimielinten avulla, kun otamme huomioon tulevat Euroopan parlamentin vaalit.

Demokraattipuolueen ehdokkaan voitto on jälleen kerran todiste poikkeuksellisesta uudistumiskyvystä, mikä on usein nähty Yhdysvaltain historian vaikeina aikoina. Yhdysvaltojen uuden johdon ansiosta EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistä politiikkaa voidaan parantaa. Kaksi osapuolta tekee yhteistyötä tehokkaassa kumppanuudessa monesta maailmanlaajuisesta kysymyksestä, johon kummankin mantereen on vastattava, kuten ilmastonmuutoksesta, maailmanlaajuisista haasteista, alueellisista kysymyksistä, puolustuksesta, taloudellisista asioista ja kaupasta. Meidän on ratkaistava nämä ongelmat yhteisesti, määrätietoisesti ja luovasti. Obaman valinta on osoitus Yhdysvaltojen myönteisistä ja vaikuttavista puolista sekä tämän päivän monimutkaisesta ja globalisoituneesta maailmasta, jossa muutos on jatkuvaa.

Transatlanttinen yhteys on edelleen olennaisen tärkeä. Luotan rooliin, jota Yhdysvallat jatkaa presidentti Obaman johdolla tässä asiassa.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Tässä laajassa mietinnössä kannatetaan aiheellisesti Euroopan ja Yhdysvaltojen suhteiden vahvistamista. Siinä käsitellään yksityiskohtaisesti Lähi-itää, Pakistania, Afganistania, Venäjää, puolustusta, turvallisuutta sekä taloudellisia ja kaupan alan näkökohtia.

Ei ole kuitenkaan hyväksyttävää, että esittelijä ennakoi Lissabonin sopimuksen voimaantulon, koska on käynyt selväksi, että kansalaisten enemmistö ei halua Euroopan perustuslakia tai sen kopiota. On hyvä, että esittelijä kiinnittää huomiota Palestiinan kysymykseen, mutta miksi ei mainita Israelin oikeutta turvallisuuteen? Äänestin tällaisen painotuksen vuoksi tätä mietintöä vastaan.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Francisco José Millán Monin mietinnössä käsitellään transatlanttisten suhteiden tilaa Yhdysvaltain presidentinvaalien jälkeen. Kannatin mietintöä, koska minusta on tällä hetkellä välttämätöntä, että Yhdysvallat ja Euroopan unioni tekevät tiivistä yhteistyötä lähes kaikilla aloilla: politiikan, puolustuksen, talouden, energian, ympäristön, kulttuurin ja tieteen aloilla ja niin edelleen.

Meidän olisi oltava tietoisia, että Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin yhdistetty bruttokansantuote muodostaa yli 50 prosenttia maailman bruttokansantuotteesta. Uusi transatlanttinen toimintaohjelma (NTA), joka on ollut käytössä vuodesta 1995 saakka, olisi korvattava transatlanttisen kumppanuuden yhteisymmärryskehyksellä, jota päivitetäisiin jatkuvasti. Yhdysvallat ja EU joutuvat välttämättä toteuttamaan toimia turvallisuuden ja järjestyksen ylläpitämiseksi maailmassa. Tämä edellyttää luonnollisesti yhteistyötä muiden valtioiden, erityisesti Kiinan, Intian ja Venäjän, kanssa.

Pidän myös näkökohtia YK:n uudistamisen tarpeesta aiheellisina. Niihin sisältyy myös turvallisuusneuvoston toiminnan uudistamisen tarve. Transatlanttisissa suhteissa ei saa sivuttaa Naton roolia. Meidän pitäisi hyväksyä nyt, että kaikkein tärkeintä on tunnistaa nopeita ja tehokkaita toimia laajenevan talouskriisin hidastamiseksi. Lisään vielä, että meidän pitäisi ottaa näissä suhteissa huomioon myös Kanada, Meksiko ja Etelä-Amerikka.

Meidän on toivottava, että päivittäisessä todellisuudessa osoitetaan todeksi Yhdysvaltojen nykyisen presidentin sanat, joiden mukaan "Yhdysvalloilla ei ole parempaa kumppania kuin Eurooppa". Tämä on välttämätöntä, kun vastaamme tasapuolisesti sivilisaatiomme kokemuksiin haasteisiin.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan parlamentin "valtavat odotukset" Barack Obaman valinnasta Yhdysvaltojen presidentiksi koskevat itse asiassa ainoastaan imperialisteja, joilla on hyvä syy olettaa, että heidän etujaan palvellaan paremmin. Kansalaisilla ei pitäisi olla mitään harhakuvitelmia siitä, että poliittinen muutos toteutuisi heidän hyväkseen. Yhdysvaltojen uuden presidentin lausunnot ja julkilausumat eivät jätä minkäänlaista epäilystä asiasta.

Mietinnössä vaaditaan tiiviimpää yhteistyötä EU:n, Yhdysvaltojen ja Naton välille vaalituloksen vuoksi. Siinä ehdotetaan sen vuoksi sellaisen elimen perustamista, jolla koordinoidaan kahden imperialistisen keskuksen (EU:n ja Yhdysvaltojen) ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa yhä korkeammalla tasolla.

Samaan aikaan kun niiden välinen kilpailu ja vihamielisyys kasvaa kapitalistisen rahoituskriisin vuoksi, Euroopan ja Yhdysvaltojen imperialistit yrittävät koordinoida yhteistyötään ruohonjuuritason oppositioon puuttumiseksi. Tämä on heidän päämääränsä "maailmanlaajusten haasteiden", "puolustus- ja turvallisuuskysymyksien" ja "alueellisten kysymyksien" ratkaisemiseen liittyvien yhteisten ja tehokkaiden toimien taustalla. Tästä on tyypillinen esimerkki se, että mietinnössä ilmaistaan valmius hyväksyä Guantanamon vankeja EU:hun Yhdysvaltojen pyynnöstä.

Kansalaisten on perustettava oma yhteinen rintama EU:n, Yhdysvaltojen ja Naton heihin kohdistamaa hyökkäystä vastaan, ja heidän on kukistettava imperialistinen komento.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Francisco José Millán Monin transatlanttisten suhteiden tilaa Yhdysvaltain vaalien jälkeen koskeva mietintöä vastaan, koska minusta ei ole oikein, että Euroopan unioni toimii Lissabonin sopimuksen voimaantulon ja vastaavien ulkopoliittisten välineiden käyttöönoton vuoksi voimakkaammin ja yhtenäisemmin kansainvälisen geopolitiikan näyttämöllä. En ole myöskään täysin samaa mieltä transatlanttisen kumppanuuden ja Naton merkityksestä yhteiselle turvallisuudelle.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Pidän transatlanttisia suhteita erittäin tärkeinä ja olen jatkuvasti vaatinut Naton vireyttämistä ja vahvistamista. Tämän mietinnön pääpainotuksesta poiketen en kuitenkaan usko, että tämä merkitsee Yhdysvaltojen ja yksittäisten jäsenvaltioiden (erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan) vahvojen siteiden korvaamista EU:n ja Yhdysvaltojen välisellä kumppanuudella. Viittaus Lissabonin sopimukseen, jota kansalaisemme eivät halua, sekä ehdotus siitä, että oletetun komission varapuheenjohtajan tai korkean edustajan pitäisi olla uuden transatlanttisen poliittisen neuvoston yhteispuheenjohtaja, ovat tästä esimerkkejä. Vastustan lisäksi erityisesti mietinnössä esitettyä EU:n puolustusta koskevia näkökohtia. Mietinnössä pidetään myönteisenä Euroopan puolustuskyvyn parantamista ja siinä kannatetaan erityisesti eurooppalaista turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, jota konservatiivit ovat jatkuvasti vastustaneet.

Näistä syistä äänestin tyhjää.

- Turkmenistan (B6-0150/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Halusin äänestää tyhjää Euroopan yhteisöjen ja Turkmenistanin kauppasopimusta koskevasta päätöslauselmaesityksestä. Pidän kuitenkin tärkeänä taloudellisten ja kauppasuhteiden avaamista Turkmenistanin yhteiskunnan kanssa, mutta epäilen, onko väliaikainen sopimus paras ratkaisu molemmille osapuolille.

- Mietintö: Daniel Caspary (A6-0085/2006)

Philip Claeys (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin tätä päätöslauselmaa vastaan, koska se merkitsee mielestäni, että parlamentin uskottavuutta heikennetään. Euroopan parlamentti laatii aina korkealentoisia julistuksia ihmisoikeuksista ja korostaa, että ihmisoikeudet ovat ulkopoliittikan tärkein tavoite, mutta se aikoo allekirjoittaa nyt sopimuksen sellaisen valtion kanssa, joka rikkoo näitä ihmisoikeuksia erittäin laajamittaisesti. Taustalla oleva uskomus on aina se, että pelkästään tällaisen sopimuksen tekeminen parantaa ihmisoikeuksia asianmukaisessa valtiossa. Kuulemme saman tarinan Turkin liittymisen puolestapuhujilta: kyllä, ihmisoikeuksia loukataan ja kidutus on yleistä, mutta kun Turkki liittyy EU:hun, kaikki jää historiaan. Tosiasiat osoittavat kuitenkin päinvastaista.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Päätin äänestää tyhjää Daniel Casparyn Turkmenistanin kanssa tehtävää väliaikaista kauppasopimusta koskevasta mietinnöstä. Voin hyväksyä ainoastaan jotkut kohdat ehdotuksessa, mutta en koko asiakirjaa. Tämän vuoksi en äänestä sitä vastaan vaan äänestän tyhjää.

- Mietintö: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta. Internetistä on tullut nyt kaikkien henkilökohtaisten ja institutionaalisten suhteidemme perusta. Monet yritykset omistavat henkilökohtaisia tietojamme ja käyttävät yksityisiä tietojamme ilman asianmukaista lupaa. Näiden syiden vuoksi on selvää, että meidän on turvattava perusoikeus yksityisyyden suojasta internetissä.

Internet voi myös tarjota huomattavaa tukea muille perusoikeuksille, kuten sananvapaudelle, poliittisen toiminnan vapaudelle sekä yhdistymisvapaudelle. Se tarjoaa kuitenkin monia mahdollisuuksia rikolliseen toimintaan. Yksi esimerkki tästä verkon väärästä käytöstä on lapsipornografian yleistynyt vitsaus. Sitä on tarjolla internetissä, ja meidän on velvollisuus torjua sen käyttö.

Sen vuoksi on tarpeen toteuttaa konkreettisia toimia, joilla suojellaan ja edistetään verkossa vierailevien henkilöiden perusvapauksia. Meidän toimintamme on perustuttava yksityisyyteen ja turvallisuuteen ja meidän on kiinnitettävä jatkuvasti huomiota koulutusta koskevaan perusoikeuteen sekä tietojärjestelmien käyttömahdollisuuteen.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Internet on valtava tekninen edistysaskel, jonka avulla käyttäjät voivat ottaa yhteyttä toisiinsa. Lisäksi voidaan luoda henkilökohtaisia, ammatillisia ja kasvatuksellisia suhteita, levittää tietoa, edistää kulttuuria sekä lisätä sen vaikutusta.

Rikollisuus internetissä on kuitenkin lisääntynyt ja internetistä on tullut rikollisten verkostojen suosima väline, koska se on helposti saatavilla, halpa ja erittäin tehokas. Viime vuonna lasten hyväksikäyttö internetissä on lisääntynyt 16 prosentilla, eikä useimmissa tapauksissa ole voitu antaa mitään tehokkaita rangaistuksia tai edes löytää näitä rikollisia. Terrorismia koskevassa kysymyksessä voidaan panna merkille noin 5 000 terroristien propagandasivustoa, joita käytetään radikalisoimiseen ja värväystoimintaan sekä tietolähteeksi terroristien menettelyistä ja resursseista.

Rikollisuuden torjumiseksi on löydettävä pikaisesti ratkaisuja sekä kehitettävä asianmukaisia lainsäädännöllisiä keinoja, mutta tämä ei saa johtaa sellaiseen liialliseen ja kohtuuttomaan valvontaan, jossa käytetään sensuuria sekä internetin tietoliikenteen salaista seurantaa.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Tämä on hyvä päätöslauselma, jossa löydetään varovainen tasapaino oikeuksien ja velvollisuuksien välillä. Kyseessä on rohkea toimi sensuuria vastaan. Viime vuosina on yritetty liian monta kertaa poliittisen korrektiuden nimissä alistaa jopa internet sensuurille, jotta kiistanalaiset ajatukset poistetaan sanomalehtien lisäksi WWW-sivustoilta. Verkon käyttö on ollut jo pitkään piikki tiedotusvälineitä valvovien inkvisiittorien lihassa. He haluavat kieltää monikulttuurisen yhteiskunnan arvostelun esimerkiksi rasismien vastaisella lainsäädännöllä.

Internetin käytön vapaus on sananvapauden paras tae.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Stavros Lambrinidisin turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamista internetissä koskevan mietinnön puolesta, koska mielestäni on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni toteuttaa toimia, joilla internetin käyttäjien perusoikeudet sovitetaan yhteen tietoverkko-rikollisuuden torjunnan kanssa kansalaisten ja erityisesti lasten suojelemiseksi. Tämän vuoksi on mielestäni tärkeää kehittää lainsäädäntöä tietosuojasta, turvallisuudesta ja sananvapaudesta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Ilmaisunvapaus ja oikeus yksityiselämän kunnioitukseen ovat ehdottomia oikeuksia, joita ei saa missään olosuhteissa heikentää. Me katsomme, että näitä oikeuksia on sovellettava myös internetiin, jotta taataan yksilön oikeus ilmaisunvapauteen.

Olemme myös sitä mieltä, että henkilötietojen poistamista tietokannoista ja verkkosivuilta koskevaa mahdollisuutta olisi harkittava, ja kehotamme yrityksiä takaamaan, että yksityishenkilöt voivat poistaa henkilötietonsa tietokannoista. Tällaisen vakuuden puute on mielestämme ensisijaisesti kansainvälinen ongelma, joten se ratkaistaan parhaiten kansainvälisillä säännöksillä ja sopimuksilla.

Junilistan kannattaa hyvin paljon turvallisuutta ja perusvapauksia internetissä, mutta me vastustamme joitain mietinnössä käytettyjä sanamuotoja. Mietinnössä ilmaistaan esimerkiksi halu hyväksyä teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen tähtääviä rikosoikeudellisia toimenpiteitä koskeva direktiivi. Me vastustamme tätä jyrkästi, sillä emme halua, että Euroopan rikoslainsäädäntö yhdenmukaistetaan. Esittelijä vertaa internetin käyttöä oikeuteen saada koulutusta. Tämä on mielestämme ylimielinen näkökanta, koska oikeus ja mahdollisuus koulutukseen eivät ole monessa EU:n jäsenvaltiossa itsestäänselvyys.

Mietinnön hyvät pyrkimykset ovat kuitenkin kielteisiä seikkoja painavammat, joten päätimme äänestää sen puolesta.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Tuen täysin Stavros Lambrinidisin mietintöä turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta internetissä. Se on mielestäni erittäin tärkeä ja tarpeellinen, koska olemme lähes kaikkialla maailmassa läsnä kansainvälisessä verkossa. Internetistä on lyhyesti sanottuna tullut osa arkielämäämme.

Emme voi kuvitella parempaa tietolähdettä, kun kirjoitamme kirjaa tai kun haluamme tehdä hienostuneen ruokalajin ja etsimme mielenkiintoista reseptiä. Emme ole kuitenkaan aina tietoisia siitä, että internetissä vierailumme jättää jälkiä, joita esimerkiksi markkinointia harjoittavat ihmiset, tiedustelupalvelut ja jopa väärän henkilöllisyyden käyttäjät voivat käyttää meitä vastaan.

Internet voi olla myös sopiva tiedonvälityskeino rikollisille ja terroristeille. Juuri tämän vuoksi on vaikeaa valmistella kohtuullista lainsäädäntöä, jonka perusteella kansalaiset voivat käyttää turvallisesti kaikkia internetin tarjoamia etuja tasapainoisella ja tehokkaalla tavalla, mutta jonka nojalla rajoitetaan sen väärinkäyttöön liittyviä todellisia ja vakavia uhkia.

Kannatan esittelijän ehdotuksia, joiden tavoitteena on löytää oikea tasapaino yksityisyyden suojan ja yksilöiden tietoturvan välillä verkossa siten, että heidän perusoikeuksiaan ja -vapauksiaan kunnioitetaan. Mielestäni palvelun laatua koskevan näkökohdan lisäksi viranomaiset ovat vastuussa internetin tarjonnan varmistamisesta vähävaraisimmille ja valtion kaikkein eristyneimpien alueiden asukkaille.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Internetin käyttö ja kehittäminen ovat epäilemättä tärkeitä etenkin sananvapauden ja demokratian edistymisen kannalta. Tasapainon löytäminen tällaisen vapauden, yksityisyyden suojan ja internetin tietoturvan välillä on meille kaikille todellinen haaste.

Tämä koskee erityisesti poliittista toimintaa. Joillain oppositiossa olevilla tai mahdollisesti kiistanalaisia poliittisia näkemyksiä esittävillä henkilöillä ei ole mahdollisuutta tutustua eri tiedotusvälineisiin, joten heille internet merkitsee mahdollisuutta välittää ajatuksiaan kaikkialle maailmaan. Tällaista vapautta ei pitäisi sensuroida. Kiina, Kuuba ja Burma ovat todellisia totalitaarisia valtioita, ja ne eivät epäröi vaientaa tällaista sananvapautta järjestelmällisellä tietojen sensuroinnilla ja suodattamisella, millä halveksutaan kaikkia demokratian ja vapauden periaatteita.

Internetin suodattaminen pornografian, lapsipornografian ja terrorismin torjumiseksi on välttämätöntä, mutta tällainen tarkkailu on määriteltävä tiukasti ja hallitusti.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Stavros Lambrinidisin mietintö on ensimmäinen mietintö, jonka pääasiallinen aihe on internetiä koskevaan ongelmaan vastaaminen käyttäjän näkökulmasta. Äänestin sen puolesta, koska mielestäni kyseessä on tasapainoinen ja asianmukainen mietintö, jossa käsitellään tämän alan tärkeimpiä aiheita.

PPE-DE-ryhmän esittelijänä tästä mietinnöstä pidän tärkeänä, että siinä tunnustetaan käyttäjän oikeus julkaistua sisältöön ja erityisesti oikeus poistaa tämä sisältö pysyvästi. Pidän myös tärkeänä, että siinä esitetään pyyntö sähköisen henkilöllisyyden määrittelemisestä tulevassa sääntelyjärjestelmässä sekä ehdotetaan erityisiä toimia sen suojelemiseksi.

Mietinnössä korostetaan internetin kehittämiseen osallistuvien osapuolten välisen yhteistyön merkitystä, jotta olemassa olevien säännöksiä täydentämiseksi suunnitellaan itsesääntelyyn tai yhteissääntelyyn perustuvia välineitä (esimerkiksi käytäntösääntöjä). Internetin kehitys on ollut nopeaa, joten nämä sääntelytoimet ovat paljon perinteistä lainsäädäntöä tehokkaampia, koska suurin osa asianmukaisista toimijoista hyväksyy ne ja soveltaa niitä ilman valtion määrittämiä pakkokeinoja.

Internet on maailman laajin yleinen tiedonvälitysjärjestelmä. Sen kehityksen tahti voi aiheuttaa meille yllätyksen, jos emme keskity siihen tasapainoisella ja realistisella tavalla siten, että tulevassa kyberavaruutta koskevassa lainsäädännössä keskitytään erityisesti käyttäjään.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä Stavros Lambrinidisin mietintöä turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta internetissä.

Kannatan varauksettomasti luonnoksen tavoitteita. Niiden mukaan tarkasteluun sisällytetään kaikki toimijat, toimintaa harjoitetaan eri tasoilla ja käytetään hyväksi nykyisiä kansallisia, alueellisia ja kansainvälisiä sääntelyvälineitä sekä vaihdetaan parhaita käytänteitä. Siten tarjotaan vastaus, jossa otetaan huomioon internetin eri käyttäjien tarpeet ja ongelmat sekä monet sähköiset toiminnot.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tämän mietinnön tavoitteita turvallisuuden ja perusoikeuksien vahvistamiseksi internetissä.

Alusten kierrätys (B6-0161/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin turvallista alusten kierrätystä koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta, koska minusta on erittäin tärkeää, että tämä kysymys ratkaistaan olennaisena osana aluksen elinkaarta. Käytöstä poistettuja aluksia olisi pidettävä vaarallisena jätteenä, koska niiden sisältämien vaarallisten aineiden vuoksi niiden pitäisi kuulua Baselin yleissopimuksen soveltamisalaan.

Olen tyytyväinen, että yhteisö haluaa parantaa alusten purkamista koskevia käytäntöjä.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) EU:n ympäristönsuojelua koskevat tavoitteet voidaan toteuttaa täysin ainoastaan, jos ne sisällytetään yhteisön toimintalinjojen eri aloille. Tämän vuoksi tällä päätöslauselmaesityksellä pyritään nopeuttamaan kaikkia toimenpiteitä, joita unionin on toteutettava sen varmistamiseksi, että käytöstä poistettujen alusten purkaminen suoritetaan työntekijöille turvallisissa olosuhteissa ja että meriympäristöä suojellaan riittävästi.

Yksirunkoisten säiliöalusten maailmanlaajuisen käytöstä poistamisen sekä sen ruuhkan, joka on aiheutunut markkinoilta poistettavista monesti vaarallisia aineita sisältävistä vanhoista aluksista, vuoksi voimme ennakoita, että heikkolaatuiset purkamislaitokset lisääntyvät hallitsemattomasti Etelä-Aasiassa ja että niitä voi syntyä jopa Afrikan valtioihin. Kaikkien näiden syiden vuoksi kannatamme tätä päätöslauselmaesitystä ja kaikkia toimia, joilla pyritään varmistamaan kansainvälisten turvallisuus- ja ympäristösäännöksiä noudattaminen.

Puhemies. – (FR) Äänestysesitykset ovat päättyneet.

Istunto keskeytetään. Sitä jatketaan kohta klo 15.00 kirjallisella kysymyksellä kulttuurin merkityksestä Euroopan alueiden kehittämisessä.

6. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.15 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

7. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

8. Kulttuurin merkitys Euroopan alueiden kehittämisessä (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Doris Packin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta

kysymyksestä (O-0064/2009), joka koskee kulttuurin merkitystä Euroopan alueiden kehittämisessä (B6-0226/2009).

Doris Pack, laatiija. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, tapaamme epätavalliseen aikaan. Tänään esittämämme suullinen kysymys sai alkunsa Euroopan sielua käsittelevästä ”A Soul for Europe” -työryhmästä. Me uskomme löytävämme tämän Euroopan sielun kaikkein vanhimmalta tasolta, eli alueilta, joilla ihmiset viestivät toistensa kanssa tiettyä ääntämistapaa, paikallisia murteita tai jopa alueellista kieltä käyttäen. Paikallisella ruoalla on siellä ominaismakunsa, todella paikallisia hedelmiä ja vihanneksia myydään toreilla, siellä lauletaan vielä kansanlauluja ja sieltä ovat peräisin tarinat ja myytit: lyhyesti sanottuna ihmiset tuntevat kuuluvansa sinne ja olevansa siellä kotonaan.

Globalisaation laajentumiseen liittyy yhdenmukaistamisen uhka, joten monet ainutlaatuiset erityispiirteet katoavat. Ainoastaan Euroopan suurenmoiset alueet voivat turvata tämän erityispiirteen ja niiden on voitava luottaa Euroopan unionin suojeluun. Euroopan alueiden rikkaus ja monimuotoisuus on säilytettävä. Nämä alueet olivat usein keskenään vihollisia, ne miehitettiin, jaettiin, tuhottiin sodassa ja yhdistettiin uudelleen. Alueet ovat kuin kantasolujamme. Euroopan unioni on säilyttänyt pienikokoiset kulttuurit, ja ihmisoikeudet sitovat sitä myös tällä alalla.

Tänään käymämme lyhyen keskustelun ja päätöslauselmamme olisi kannustettava komissiota löytämään keinoja, jotta alueiden kulttuurien rikkaus saadaan vieläkin näkyvämmäksi ja jotta löydetään EU:lle keinoja edistää niiden säilyttämistä sekä jatkuvaa kehittämistä. Euroopan kulttuurin mahdollisuuksia on käytettävä strategisesti. Julkisen sektorin ja valtionhallinnon ajatuksien ja aloitteiden integrointia paikalliselle ja alueelliselle tasolle olisi hyödynnettävä tarkoituksenmukaisesti vuonna 2009, luovuuden ja innovoinnin teemavuonna.

Haluaisin sanoa aluekehitysvaliokunnan jäsenille, että emme pyri millään tavalla rajoittamaan nykyistä aluepolitiikkaa, haluamme vain edistää sen kulttuurista ulottuvuutta. Pyydämme komissiota toteuttamaan oman osansa toimista.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää teitä komission jäsenen Figelin puolesta tilaisuudesta käsitellä kulttuurin asemaa toimintalinjoissamme sekä kulttuurin erityistä panosta Euroopan alueiden ja kaupunkien kehitykseen. Kulttuurin merkitys otetaan huomioon eri tavoilla yhteisön tasolla.

EU:n koheesiopolitiikan yhteydessä alueellisiin ja paikallisiin strategioihin on onnistuneesti yhdistetty kulttuuri luovuuden tukemiseksi ja innovaation edistämiseksi. Koheesiopolitiikalla tuetaan esimerkiksi kulttuuriperintömme suojelua, kulttuurin infrastruktuurin ja sen palveluiden kehittämistä, alueiden vetovoiman edistämistä ja sen yhteyttä kestäväan matkailuun sekä myös paikallisten talouksien elvyttämistä ja rajatylittävien strategioiden kehittämistä.

Komissio käynnisti vuonna 2007 kulttuuria koskevan Euroopan toimintasuunnitelman, joka on nyt ensimmäisessä täytäntöönpanovaiheessa. Tällä uudella kulttuuria koskevalla strategisella lähestymistavalla asetetaan yhteiset tavoitteet. Sen tarkoituksena on myös edistää kulttuurin taloudellista, sosiaalista ja poliittista arvoa sen monialaista roolia vahvistamalla. Komissio ja jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä uuden avoimen yhteistyömenettelyn mukaisesti, jotta yhteisiä toimia vahvistetaan niillä aloilla, joilla vaikutetaan suoraan paikallisiin ja alueellisiin kehitysstrategioihin. Tällä tavalla voidaan esimerkiksi tukea mahdollisimman paljon luovaa teollisuutta ja kulttuuriteollisuutta, erityisesti pk-yrityksiä, edistää kulttuurin saatavuutta sekä kannustaa kulttuurialan ammattilaisten liikkuvuutta.

Komissio pohtii asiaa jatkuvasti ja käynnistää pian riippumattoman tutkimuksen kulttuurin merkityksestä paikalliselle ja alueelliselle talouskehitykselle osana Euroopan aluepolitiikkaa. Tämän tutkimuksen tuloksilla voidaan korostaa sitä, miten tärkeää on investoida kulttuuriin ja luovaan alaan ja siinä havainnollistetaan kyseisten investointien, erityisten alueellisten kehitystavoitteiden ja Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian, välisiä yhteyksiä. Tutkimuksella edistetään kulttuurin ja luovan teollisuuden mahdollisuuksia koskevan vihreän kirjan valmistelua. Sitä laaditaan parhaillaan, ja komission on määrä hyväksyä se alkuvuodesta 2010.

Komissio järjestää säännöllisesti konferensseja paikallisten ja alueellisten viranomaisten edustajien kanssa. Haluaisin mainita avointen ovien päivän, johon osallistuu Brysselissä joka vuosi suuri määrä sidosryhmien edustajia, jotka keskustelevat alue- ja koheesiopolitiikkaan liittyvistä monenlaisista kysymyksistä. Näissä työpajoissa on säännöllisesti tarkasteltu kulttuuriin liittyviä näkökohtia.

Lisäksi muissakin EU:n toimintalinjoissa, kuten EU:n yhdenmetyssä meripolitiikassa, komissio pyrkii ottamaan kansalaisyhteiskunnan toimijat mukaan Euroopan rikkaan merellisen kulttuuriperinnön esiintuomiseen. Siten ensi toukokuussa Euroopan meripäivän juhlatilaisuudessa Roomassa sidosryhmät tarkastelevat muun muassa merellistä kulttuuriperintöä sekä kestävästä alueellista matkailua.

Haluaisin lopuksi mainita, että eurooppalaisessa kulttuurifoorumissa, jonka komissio järjestää ensimmäistä kertaa kulttuuria koskevan Euroopan toimintasuunnitelman yhteydessä Brysselissä 29. ja 30. syyskuuta, tuodaan yhteen kulttuurin alan edustajat ja kansalliset viranomaiset mukaan lukien paikalliset ja alueelliset viranomaiset.

Manolis Mavrommatis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin ensiksi ilmaista tyytyväisyyteni erittäin mielenkiintoiseen aloitteeseen, joka koskee kulttuurin merkitystä Euroopan unionin alueiden kehitykselle. Kulttuuriperintö on tärkeä osa Euroopan kansojen identiteettiä ja historiallista kehitystä. Sen suojeleminen ja säilyttäminen on siten erityisen tärkeää nuorten koulutukselle sekä eurooppalaisen identiteetin kunnioittamiselle. Kulttuuriperintö on perustavanlaatuinen arvo Euroopan kansalaisille sen eurooppalaisesta, kansallisesta tai paikallisesta ulottuvuudesta riippumatta. Tiedämme kaikki, että huomio kohdistuu suuriin kaupunkeihin, joissa sijaitsevat kuuluisimmat museot ja muistomerkit.

Tosiseikka on kuitenkin, että Euroopan maaseutu, joka muodostaa 90 prosenttia Euroopan pinta-alasta, kärsii syrjäytymisestä ja taloudellisesta taantumasta. EU:n kulttuurialan ohjelmilla autetaan siten huomattavasti alueiden taloudellisen toiminnan kehitystä. Näiden alueiden kestävästä kehitystä edistää työn tarjonnan ja työllisyyden lisäksi kulttuuri- ja historiamatkailun vetonaulojen luominen.

Voimme siten katsoa, että kulttuurilla edistetään suoraan kulttuurialan opetuksen kehittämistä eurooppalaisille ja välillisesti taloudellista hyvinvointia erityisesti alueilla, joihin on keskityttävä ja joita on kehitettävä eniten.

Mary Honeyball, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin mielissäni tilaisuudesta osallistua tähän keskusteluun. On vain valitettavaa, että käymme sen torstai-iltapäivänä, jolloin ei ehkä ole aivan niin paljon yleisöä kuin pitäisi.

Minusta tämä on tärkeä keskustelu tämänhetkisen taloudellisen tilanteen vuoksi. Olemme jo kuulleet keskusteluja kulttuurista ja työpaikoista ja miten kulttuuriteollisuus ja kulttuurialan työntekijät voivat edistää taloutta ja todella auttaa. Kuten olemme jo kuulleet parlamentissa, näinä epävarmoina aikoina on tärkeää, että keskustelemme näistä asioista mahdollisimman perusteellisesti.

Puhun täällä myös sen vuoksi, että edustan yhtä näistä suurista kaupungeista, jonka edellisen puheenvuoron esittäjä mainitsi. Lontoo on, kuten kaikki tiedätte, yksi EU:n kulttuurialan keskuksista, ja sillä on – kuten meillä kaikilla – merkittävä historia ja paljon tarjottavaa. Se on myös ainakin brittiläisen kulttuuriteollisuuden keskus. Minulla on siten myös tehtävä puhua edustamieni kansalaisten puolesta sekä toimia niiden työpaikkojen puolesta, joista joudutaan usein luopumaan ensin, kun asiat sujuvat huonosti. Sen vuoksi olen hyvin tyytyväinen siihen, mitä komissio on sanonut kulttuuriteollisuuden merkityksestä, miten haluamme säilyttää sen sekä rakentaa sen varaan ja siihen, että kulttuurilla on taloudellista merkitystä. Minusta tämä taloudellinen merkitys jätetään hyvin usein huomiotta emmekä puhu siitä. Me emme edes ajattele sitä, ja kulttuuri jätetään toissijaiseen asemaan. Tätä ei voida hyväksyä erityisesti sen vuoksi, että kulttuurilla voi olla hyvin tärkeä merkitys kansalliselle ja alueelliselle kehityksellemme. Toivon, että yksi asia, joka tuodaan esille tämänpäiväisessä keskustelussa ja jonka voimme vielä viestinä jäsenvaltioillemme ja jota komissio ja neuvosto voivat viedä eteenpäin, on se, että olemme erittäin huolestuneita siitä, millä tavalla tämä alueellinen kehitys toteutetaan, miten käsittelemme sitä ja mikä on kulttuurin mahdollinen merkitys tässä kehityksessä.

Kuten Doris Pack sanoi, tähän asiaan liittyy kysymys kulttuurisesta monimuotoisuudesta. Mielestäni yksi EU:n ja Euroopan parlamentin vahvoista puolista on se, että me kaikki toimimme yhdessä, nyt 27 jäsenvaltion kesken, ja me olemme itse asiassa hyvin erilaisia monella eri tavalla: meillä on eri taustat ja kulttuurit ja tietenkin eri kielet. Tämä on vain alkua. Vaikka maailma pienenee ja ihmiset ovat enemmän yhdessä, niin yhä on olemassa näitä merkittäviä eroja. Meidän olisi pidettävä niitä myönteisinä, koska kyseiset eroavaisuudet ovat käsittelemiemme kysymysten ytimessä. Me kaikki haluamme pitää kiinni identiteetistämme ja siitä, minkälaisiksi tunnemme itsemme, ja meidän on voitava tehdä näin.

Tässä yhteydessä mielestäni on otettava huomioon, että mantereellemme saapuu ihmisiä muualta. Ihmisiä saapuu muualta maailmasta, ja monet heistä ovat olleet joissain jäsenvaltioissamme jo kahden tai kolmen sukupolven ajan. Hekin ovat peräisin eri taustoista. Meidän olisi otettava myös huomioon, että heillä on erilaiset kulttuurit, perinteet ja kielet. Vaikka heidät kotoutetaan ja he oppivat meidän kieleemme, heillä on silti oma identiteettinsä. Tässä keskustelussa ei ole mainittu tätä seikkaa. Pidän sitä tärkeänä ja toivon, että

se voidaan ottaa huomioon erityisesti, kun käsittelemme monikielisuuden kaltaisia asioita, joista olemme käyneet hyviä keskusteluja. Tämä on äärimmäisen tärkeä kysymys, ja minusta meidän pitäisi asettaa se tähänastista tärkeämpään asemaan, mutta muuttuvan Euroopan asiayhteyteen. Meidän on sen vuoksi säilytettävä olemassa olevat kulttuurimme ja olemassa oleva monimuotoisuutemme ja omaksua uutta monimuotoisuutta, jota on saapunut ja jota saapuu edelleen mantereellemme. Kaikkien näiden syiden vuoksi pidän myönteisenä tukea, jota annamme kulttuurille ja kulttuuriteollisuudelle. Pienten ja keskisuurten yritysten tuki on nykyisessä taloudellisessa tilanteessa selkäranka toimille, joita tarkastelemme. Jos suuret yhtymät ja yritykset menettävät työntekijöitä, jotka irtisanotaan työpaikastaan tai lomautetaan, voi hyvinkin olla, että pk-yritykset tehostavat toimia ja luovat työpaikkoja niille, jotka voivat työskennellä alalla.

Toivon, että me kaikki tunnustamme, miten tärkeä kulttuurin merkitys on mantereellemme ja yhteiskunnallemme ja että ne, jotka ovat paikalla tässä keskustelussa, vievät viestin jäsenvaltioillemme, alueillemme sekä edustamillemme kansalaisille. Tiedän, että meillä on hyvä viesti, joten sitä olisi levitettävä.

Grażyna Staniszweska, ALDE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, alueet ovat kulttuurin kehityksen kannalta erittäin tärkeitä. Alueilla syntyy suurin osa pitkään jatkuneista vaihto-ohjelmista sekä yhteisistä hankkeista eri perinteiden, tapojen ja saavutusten välillä. Alueet edistävät kulttuurin kehitystä ja kulttuurista – tärkeistä ja houkuttelevista hankkeista ja tapahtumista – tulee vetonaula, joka houkuttelee taloudellisia investointeja. Kyseessä on klassinen lumipallovaikutus, jota parhaiten havainnollistaa upean Euroopan kulttuuripääkaupunki -ohjelman vaikutus. Vuoden kestävä kulttuuritapahtumaa seuraa aina taloudellinen elpyminen. Monet eurooppalaiset kaupungit, jotka haluavat osallistua hankkeeseen, ymmärtävät tämän.

Kulttuuri on merkittävä tilaisuus erityisesti heikommissa asemassa oleville alueille, joilla on paljon luonnonvaroja tai matkailun ja vapaa-ajan vieton vetonauvoja maantieteellisen sijaintinsa vuoksi. Sen vuoksi on erittäin tärkeää ottaa huomioon alueellisten viranomaisien merkittävä tehtävä sekä edistää heidän toimintaansa erityisten Euroopan unionin ohjelmien avulla. Odotan, että komissio esittää lähiaikoina vihreän kirjan, johon sisältyy laajoja toimenpiteitä kulttuurin alalla mukaan lukien aluetasoa koskeva keskeinen kysymys.

Hyvät kollegat, haluaisin lopuksi kiinnittää huomion aloitteeseen vuoden 2013 julistamisesta naapurivaltioiden kielen oppimisen teemavuodeksi. Alueellisen yhteistyön aktiivista kehittämistä haittaa Euroopassa usein naapurivaltioiden ja -alueiden kielen ja kulttuurin taitojen puutetta koskevat ongelmat sekä kyyryttömyys kommunikoida kunnollisesti. Lähinaapurin kielen oppiminen voi lisätä huomattavasti keskinäistä ymmärrystä ja viestintää ja siten voidaan vahvistaa kulttuurista ja taloudellista yhteistyötä sekä lujittaa koko Euroopan yhteisöä.

Ryszard Czarnecki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, minusta tässä keskustelussa on syytä palauttaa mieliin komission aikaisemman puheenjohtajan Jacques Delorsin kuvaavat sanat. Kun häneltä kysyttiin komission puheenjohtajan toimikautensa päättymisen jälkeen, katuiko hän mitään tai jäikö jokin asia keskeneräiseksi, hän myönsi, että Euroopan unioni ja komissio olivat käyttäneet liian vähän aikaa kulttuuria koskeviin kysymyksiin. Minusta hänen itsekritiikkinsä voisi olla suunnannäyttäjämme.

Olen samaa mieltä sen puheenvuoron esittäjän kanssa, joka puhui parlamentin oudoista painopisteistä. Sanomme, että kulttuuri on tärkeää ja että pelkästään toimielimet, hallinto ja säännökset eivät ole ensisijaisia. Sitten keskustelemme niistä asiasta maanantaina, tiistaina, keskiviikkona ja torstai-aiamuna. Ainoastaan torstai-iltapäivän keskustelussa käsitellään asiaa, jota voidaan kutsua perustavanlaatuisiksi: kulttuuria, koska kulttuuri on itse asiassa Euroopan yhtenäisyyden perusta. Alueiden kulttuurin lisäksi tärkeää on kansallinen kulttuuri, koska Euroopan perintö on itse asiassa Euroopan kansojen perintö, ja tämä koskee ehkä erityisesti kulttuuriperintöämme.

Olen ilahtunut, että tämä aihe otettiin esille. Olen tyytyväinen, koska oletan, että se on yhä tärkeämpi parlamentin sekä EU:n toimeenpanovallan käyttäjän, erityisesti komission ja neuvoston, työssä.

Věra Flasarová, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen samaa mieltä kollegani Doris Packin esittämien kysymysten sanamuodosta. Mielestäni monenvälisen tuen myöntäminen Euroopan alueille on hyvin tärkeää. Euroopassa oli ennen rajat, jotka erottivat valtiot ja kansat toisistaan vuosisatojen ajan ja jotka loivat eräänlaisen psykologisen ei-kenenkään-maan. Olemme onneksi onnistuneet poistamaan rajat Schengenin sopimuksen ansiosta, mutta alueet ovat edelleen jaettuja, kaupunkeja on jaettu kahteen ja psykologiset ongelmat jatkuvat, kun yksi alue kuuluu sinne ja toinen jonnekin muualle. Yhä tiiviimmin yhdentyneessä Euroopassa nämä vanhat arvet parantuvat kartalla ja ihmisten mielissä hitaasti, mutta varmasti. Nopein tapa tehdä niistä ehjiä on antaa tukea kansalaisaloitteille sekä kulttuurijärjestöjen ja alueellisten laitosten toiminnalle. Tämä on paljon tehokkaampaa ja käytännöllisempää kuin ylhäältä alaspäin

suuntautuvat toimet. Alueelliset laitokset ja alueella elävät tavalliset ihmiset tietävät parhaiten, mitä on tehtävä heidän alueensa elvyttämiseksi.

Monien hankkeiden toteuttaminen olisi edistysaskel ja piristysruiske jatkotoimille. Olen kotoisin Pohjois-Määrin alueelta Sleesiasta, missä Tšekin, Puolan ja Slovakian alueet kohtaavat. Juuri tällä historiallisella Tšénin alueella, johon nykyisin kuuluu Tšekin Český Těšínin kaupunki ja Puolan Cieszyńin kaupunki, on luotu hanke, jota kutsutaan nimellä ”puutarha joen kummallakin rannalla”, koska joki virtaa näiden kahden kaupungin välissä. Kyseessä oli aikaisemmin yksi kaupunkikokonaisuus. Hankkeessa luodaan joen kahdella puolella yhteyksiä, jotka eivät liity ainoastaan kaupunkiin vaan myös arkkitehtuuriin ja etenkin kulttuuriin. Aikaisemman kokonaisuuden kahtiajaetut osat on yhdistettävä asukkaiden kulttuuritoiminnalla. Kahden kaupungin ja niiden lähiympäristön välisestä joesta on tullava kulttuurivaihdon ja kulttuurien limittymisen tyyssija. Kyseisten hankkeiden tärkeä näkökohta on uusien työmahdollisuuksien luominen tämän työn toteutuksen aikana sekä myös sen jälkeen. Palveluala laajenee varmasti ja alueen vetovoima lisääntyy, joten matkailun mahdollisuuksia sekä kaikenlaista siihen liittyvää liiketoimintaa edistetään. ”Puutarha joen kummallakin rannalla” -hankkeen alkuunpanijoita inspiroi Ranskan Strasbourgin ja Saksan Kehlin esimerkki. Ne ovat myös lähinaapureita, jotka muodostavat luonnollisen kaupunkirakenteen. Myös täällä Rein-joki virtaa kummankin kaupungin välissä. Ranskan ja Saksan esimerkki voidaan toteuttaa myös Tšekin tasavallassa ja Puolassa tai missä tahansa muualla Euroopassa. Tällaisia esimerkkejä on Keski-Euroopassa monta. Kun puhumme kulttuurin osuudesta Euroopan alueiden kehittämisessä, mieleen tulevat juuri tällaiset hankkeet.

EU:n, komission ja Euroopan parlamentin olisi tuettava tällaisia kulttuurihankkeita vielä tähänastista enemmän. Kansalaisaloitteiden tekijät usein valittavat, että tällaisia toimintoja haitataan kohtuuttomasti monimutkaisella byrokratialla tai asianmukaisten ministeriöiden ja virastojen liian mutkikkaalla rakenteella.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on kaksi kysymystä komission jäsenelle. Yksi: mitä kulttuuri on? Ja kaksi: mitä ihmettä sillä on tekemistä Euroopan unionin kanssa?

Alueellani sijaitsee Northamptonshiren historiallinen maakunta. Osa sen kulttuurista identiteettiä, historiaa ja yhteiskuntarakennetta on peräisin sen historiallisista yhteyksistä kenkäteollisuuteen. Kenkien valmistaminen maakunnassa pantiin ensimmäisen kerran merkille vuonna 1202, kun Peter the Cordwainer oli melko tunnettu tässä maakunnassa. Vuonna 1452 tuomioistuimien säänteli eri kauppiaiden, mukaan lukien suutarien, hintoja ja tuotteiden painoja, ja Northampton toimi kenkäteollisuuden tyyssijana kyseisenä ajankohtana.

Vuoden 1841 väestönlaskentaluettelon mukaan maakunnassa oli 1 821 suutaria. Maakunnan jalkapallojoukkue Northampton Football Clubiin viitataan vieläkin nimellä ”the Cobblers” (suutarit) ja Northamptonshiressä toimii edelleen 34 kenkätehdasta, joista kaikki ovat yli 100 vuotta vanhoja. Minulla on jalassani tänään Barkerin kengät Earls Bartonin kylästä, joka sijaitsee kauniissa Daventryssä, joka on Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin vaalipiiri. Meillä on museo, meillä on kenkäteollisuutta koskevia kulttuuritapahtumia, ja ne kaikki olivat olemassa ennen Euroopan unionia.

Vaikka ymmärrän täysin kulttuurin merkityksen valtioiden eri alueille, ihmettelen, miten Euroopan unioni voi auttaa meitä näissä asioissa. Ja mitkä ovat Euroopan alueet? Minusta kulttuurin pitäisi kehittyä Euroopan alueilla aivan kuin aikaisemminkin: paikallisesti ja luonnollisesti eikä valtionhallinnon johdolla.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin kiittää teitä tästä tilaisuudesta. Haluaisin laajentaa tarkasteluamme hieman ja katsoa tulevaisuuteen enkä ainoastaan menneisyyteen. Olemme tilanteessa, jossa näemme, että jatkuva kasvu ei ole mahdollista, koska sitä rajoittavat luonnonvarojen rajallisuus sekä se, että maaperä voi ottaa vastaan ja hajottaa jätteitämme vain rajallisesti. Emme voi perustaa näkemystämme ainoastaan aineelliseen kasvuun, kehitysmallimme, vaan meidän on tarkasteltava kehitystä enemmän elämänlaadun kannalta: meidän on pohjimmitaan vähennettävä materiaalsen vaurauden merkitystä yhteiskunnassamme.

Tästä näkökulmasta alueet ovat yhtä tärkeitä niiden kulttuurisen rikkauden, eli elämänlaadun rikkauden, vuoksi. Tämä on erittäin tärkeää tällä hetkellä, kun elämäntapamme on muututtava kokonaan. Tämän materiaalsen vaurauden vähentämisen yhteydessä on pidettävä erittäin tärkeänä alueen vaurautta elämänlaadun kannalta. Tämä on mielestäni jopa ehdottoman välttämätöntä.

Haluaisin siksi, että komissio ja parlamentti ymmärtävät elämäntapojen muutoksen, joka meidän on toteutettava yhteiskunnassamme aineellisen vaurauden merkityksen vähentämiseksi. Sen vuoksi kulttuurityöstä tulee korvaamatonta, koska meidän on korvattava materiaallinen vauraus aineettomalla rikkauksella. Meidän on yritettävä ymmärtää alueellista kokemusta ja suojeltava sitä ennen kuin menetämme otteemme siitä tarkkaamattomuuden vuoksi.

Tästä syystä pyydän, että jatkamme keskustelua, koska se on tärkeää ja koska meidän on yksinkertaisesti muutettava elämäntapaamme.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kulttuurin kauneus on peräisin sen alueellisesta ja paikallisesta monimuotoisuudesta, joka muuttuu yhteiskunnan kehittyessä. Perinteisiin syvästi juurtuneet alueelliset kulttuurit ovat vahva pohja kansallisille kulttuureille ja niiden monille muunnelmille. Niillä on muotojen ja ilmaisun kirjavuuden vuoksi suurta vetovoimaa ja niillä tarjotaan taiteellisia virikkeitä, välitetään kokemuksia ja tunteita sekä vahvistetaan paikallisen yhteiskunnan siteitä.

Ammattitaiteilijat syrjäyttävät alueellisia kulttuureja, joista he kuitenkin saavat inspiraationsa. Usein ajatellaan, että alueellinen kulttuuri on amatöörimäistä toimintaa, mutta ammattilaistoininnalle pitäisi myöntää huomattavaa taloudellista tukea. Ehkä juuri tämän vuoksi myös EU:ssa on nähtävissä sellainen kehityssuunta, että rahoitusta myönnetään isoihin ja kallisiin hankkeisiin mukaan lukien kansainväliset hankkeet, joihin osallistuu ammattitaiteilijoita eri valtioista. Alueelliset ja paikalliset kulttuurit katoavat vähitellen ja samalla niiden monet ilmenemismuodot, alat ja luovat taidot häviävät.

Voimme tänään puhua perinne- ja kansanmusiikista historiallisesti jälkeenjääneillä alueilla, mutta voimme tuskina mainita niitä, kun on kyse kehittyneistä alueista. Sen vuoksi on kiireisesti luotava tutkimusohjelma, jotta alueellisen kulttuurin suojeleminen ja kehittäminen dokumentoidaan sen kaikissa henkisissä ja taiteellisissa ilmenemismuodoissaan. Nämä seikat esitetään yksityiskohtaisemmin tarkistuksessa käsiteltävänä olevaan päätöslauselmaan. Toivon, että parlamentin jäsenet tukevat sitä.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Kulttuuri luo arvoja sekä henkisessä että materiaalisessa merkityksessä. Kulttuuriteollisuus ja luova teollisuus työllistää miljoonia henkilöitä kaikkialla Euroopassa. Aktiivisimmin kasvavat alat ovat elokuvateollisuus, kirjojen julkaisutoiminta ja musiikin säveltämis- ja julkaisutoiminta, jota usein kutsutaan musiikkiteollisuudeksi.

Ei ole sattumaa, että EU:n kaikkein menestyneimmät ja suosituimmat aloitteet liittyvät tiiviisti kulttuuriin. Euroopan taidekokoelmien vaihto-ohjelman vuoksi Budapestin yleisö voi tällä hetkellä nähdä vertaansa vailla olevan Gustave Moreaun ja Alfons Muchan näyttelyn merkittävässä museossa.

Toinen tällainen aloite on Euroopan kulttuuripääkaupunkeja koskeva ohjelma, jolla tuodaan näkyville ja edistetään kaupunkeja ja koko alueita. Alle vuoden kuluttua, vuonna 2010, Unkarin eteläosassa sijaitseva vähän tunnettu pikkukaupunki Pécs saa kantaa tätä upeaa nimeä, ja sadat tuhannet alueelle saapuvat kävijät edistävät koko alueen talouskasvua.

Olen vakuuttunut, että kulttuurin avulla EU pääsee lähemmäksi kansalaisiaan sekä tuo kansalaiset lähemmäksi toisiaan. Kun puhumme alueellisesta identiteetistä Euroopan unionissa, on selvää, että mainitsemme kulttuurin. Toivon, että Lissabonin sopimusta seuraavalla aikakaudella on olemassa nykyistä enemmän kulttuuria ja koulutusta koskevia aloitteita ja että niille myönnetään enemmän varoja. Modernin osaamisyhteiskunnan taloudellinen moottori on innovatiivinen ja omintakeinen ilmiö, eli: innovaatio ja luovuus.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, olin Strasbourgissa kolmekymmentä vuotta sitten, kun suorilla vaaleilla valittu parlamentti kokoontui ensimmäisen kerran. Vanhin jäsen oli Louise Weiss, jonka mukaan nimettiin tämä kaunis rakennus, joka on loistava osa Euroopan kulttuuria. Hänen puheensa muodosti Euroopan parlamentin henkisen perusasiakirjan. Hän puhui silloin, että tarvitsemme eurooppalaisia, joita yhdistää yhteisen eurooppalaisen kulttuurin perusta.

Monet ajattelevat, että Euroopan kulttuuri ei ole mitään uutta, mutta se on paljon kansallisvaltioitakin vanhempien asioiden uudelleen löytämistä, hyvä Christopher Heaton-Harris. Rajat, ainakin mantereella, ovat usein melko keinotekoisia. Kulttuuri on juurtunut syvään alueelle, joita jakavat usein keinotekoiset rajat, ja alueellinen kulttuuri on erittäin tärkeä kansojen välisenä yhdyssiteenä. Yksi suurimmista kulttuurihenkilöistä oli Böömin metsien runoilija Adalbert Sifter, joka työskenteli Baijerissa, Ylä-Itävallassa ja Böömissä ja joka yhdisti Tšekin ja Saksan kansan. Tätä perinnettä on pidettävä elossa: kulttuuria, jota tuhotaan kansallismielisyydellä ja pakkosiirroilla; vähemmistökulttuureja; alueellista kulttuuria; rajojen yli ulottuvia Euroopan alueiden kulttuureita; ja erityisesti monimuotoisuutta, jonka kykenemme säilyttämään ainoastaan yhteisesti.

Franz Josef Strauß, merkittävä Baijerin eurooppalainen, sanoi kerran, että me voimme pysyä baijerilaisina, baskeina, saksalaisina ja britteinä ainoastaan, jos meistä tulee ajoissa eurooppalaisia. Eurooppa ei ole määräävä tekijä vaan yhteinen katto globalisaation ja yhtenäistämisen sateessa.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Euroopan unionin hanke, joka suunniteltiin pikemminkin taloudellisen yhdentymisen mekanismiksi, on valtavassa kiitollisuudenvelassa Euroopan kulttuurin edustamalle yhdistävälle tekijälle. Monimuotoisuuden edistäminen on samalla yksi tämän vaalikauden aikana käynnistetyn kulttuuria koskevan Euroopan toimintasuunnitelman tavoitteista. Samalla edistetään kulttuuria talouskasvun välineenä ja se sisällytetään suhteisiin kolmansien maiden kanssa.

Kulttuuria on tarkasteltava hieman eri näkökulmasta, jos otamme huomioon sen, että tämä ala luo enemmän vaurautta kuin esimerkiksi Euroopan kemianteollisuus ja tarjoaa elinkeinon miljoonille työntekijöille.

Tämä ala voi edistää heikommassa asemassa olevien alueiden kehitystä taiteen ja kulttuurin alan kulttuuriyhteistyöhankkeisiin myönnettävän tuen avulla. Esimerkiksi Romania on osoittanut, että se pystyi toteuttamaan laajoja hankkeita yhteistyössä Euroopan alueiden kanssa ohjelman ”Sibiu, vuoden 2007 Euroopan kulttuuripääkaupunki” avulla, ja näillä hankkeilla oli merkittävä taloudellinen vaikutus tälle alueelle.

Meidän on samalla kannustettava ohjelmia kulttuurialan työntekijöiden rajatylittävän liikkuvuuden edistämiseksi sekä valtioiden välisten kulttuuri- ja taidetapahtumien esittämiseksi.

Mainitsen nämä seikat kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan ja aluekehitysvaliokunnan jäsenenä, ja olen myös eurooppalaisen rajalla sijaitsevan alueen entinen aluehallinnon johtaja.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, ihmisten on syötävä, liikkuttava ja hakeuduttava suojaan kylmältä ja sateelta. Nämä ovat tuotannon ja kaupankäynnin perusteita, joilla vastataan perustarpeisiin. Kuitenkin sillä, minkälaista haarukkaa käytämme tai miltä polkupyörämme tai talomme katto näyttää, ei ole mitään tekemistä talouden kanssa vaan kyseessä on kulttuurin ilmenemismuoto. Ihmisillä on älyllinen tarve luoda yksinkertaisesti luomisen vuoksi. He ovat ylpeitä työstään, kun he saavat tunnustusta niiltä, jotka näkevät tai koskevat heidän aikaansaannoksiaan, ja he tuntevat sen vuoksi olonsa paremmaksi. Tärkeä seikka on, että kulttuurin monimuotoisuus yhdistetään usein alueisiin. Meidän ei koskaan olisi yhtenäistettävä alueita ja niiden kulttuuria, meidän pitäisi tukea niiden moninaisuutta. Kulttuuri on alueiden sielun ilmaisumuoto. EU ei olisi ollenkaan niin kiinnostava paikka ilman sen nykyisiä kulttuuriaarteitaan. Kulttuurin säilyttäminen on kallista, ja meidän tehtävämme on tukea kulttuuria. Ilman sitä Euroopan unionissa ei ole taloutta eikä onnellisia ihmisiä.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan kulttuurinen rikkaus on peräisin sen alueiden suuresta monimuotoisuudesta. Tätä monimuotoisuutta on suojeltava. Koniakówin pitsi on täysin erilaista kuin Bruggen pitsi. Kulttuurista peräisin olevien ajatusten pinnallisen jäljentämisen luoma sekoitus johtaa köyhtymiseen. Meidän on säilytettävä kulttuurin kaikkien muotojen ja ilmauksien monimuotoisuus mukaan lukien monikielisyys ja aineellinen kulttuuri, koska monipuolisuutemme on identiteettimme, luovan kehityksen lähde ja rikastuttava ristisiitos. Se antaa myös kulttuurimatkailulle tarkoituksen. Alueiden kulttuuri tarvitsee tukea ja suojelua. Haluaisin pyytää komissiota luomaan tätä asiaa varten ohjelman.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin tunnuslause on ”moninaisuudessaan yhtenäinen”. Moninaisuus tekee koko EU:sta poikkeuksellisen houkuttelevan ja merkitsee myös, että olemme hyvin erilaisia Yhdysvaltojen kaltaisista valtioista. Kulttuurin monimuotoisuus perustuu muun muassa alueellisten kulttuuriemme valtavaan monimuotoisuuteen, jonka vuoksi alueemme ja koko valtiot ovat erittäin kiinnostavia matkailijoille. Ne ovat kiinnostavia meille eurooppalaisille sekä erittäin kiinnostavia muille, jotka voivat käydä Euroopassa ja nähdä, kokea ja arvostaa tätä poikkeuksellista monimuotoisuutta.

Alueellista kulttuuria olisi tuettava jo tästäkin syystä. Meidän pitäisi kuitenkin muistaa, että alueellinen kulttuuri on silta, jonka vuoksi eri alueilla asuvat ihmiset voivat osallistua niin kutsuttuun korkeakulttuuriin. Ilman tätä on vaikea puhua tiettyjen kulttuurimallien ja niiden käsityksien yhdenmukaistamisesta ja popularisoinnista.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan yhtenäisyyden aikaansaaminen siten, että sen monimuotoisuus, identiteetti ja kulttuuriperintö säilytetään, on yhteisömme merkittävä arvo. Eri valtiot, alueet ja paikallisyhteisöt vaalivat sekä kehittävät kulttuuriaan ja perinteitään ja tuovat kyseisen perinnön yhtenäiseen Eurooppaan. Ne jakavat kulttuurin toisten alueiden kanssa ja vastineeksi oppivat muiden alueiden taidoista ja saavutuksista. Ne voivat siten antaa jotain muille alueilla ja ottaa niiltä jotakin muuta vastaan.

Alueiden ja pienempien seutujen kulttuuriperinnön säilyttämiseksi on tärkeää, että EU:n budjetista voidaan myöntää varoja. Ne, jotka pelkäsivät kulttuurinsa ja identiteettinsä katoamista integraation jälkeen, alkavat ymmärtää, että päinvastainen on totta: EU tukee alueellista, kansan- ja paikalliskulttuuria.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen kollegaani Zbigniew Zaleskia.

Joku sanoi kerran: kun kuulen sanan ”kulttuuri”, tavoittelen revolveriani. Minusta Euroopan parlamentti aliarvioi tällä hetkellä kansallisten parlamenttiemme ja hallitustemme tavoin koulutuksen ja kulttuurin merkitystä. Olemme aina huonoimmassa asemassa.

Sanotaan, että käsi, joka kehtoa keinuttaa, johtaa maailmaa. Uskon, ja tämä on henkilökohtainen mielipiteeni, että Kreikka oli Euroopan kulttuurin kehto. Yksi tai kaksi englantilaista, Lordi Byron ja muita, tekivät jonkin verran asian hyväksi. Voisiko Maltalta, Yrjön ristin maasta, peräisin oleva komission jäsen Borg vastata tähän kysymykseen: miksi emme voi käyttää hieman enemmän rahaa tukeaksemme oman kulttuurimme tulevaisuutta? Me käytämme vaikka kuinka monta miljoonaa ja miljardia euroa vaikka mihin, mutta entä musiikki, runous, historia, sopusointu. Antakaa meille tilaisuus.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää parlamentin jäseniä useista esittämistään näkökohdista. Välitän varmasti esittämänne näkökohdat ja huolenaiheet komission jäsenelle Figelille. Haluaisin kuitenkin esittää muutamia yleisiä näkökohtia ja vastauksia.

Doris Pack puhui sääntöjen yhdenmukaistamisesta Euroopan tasolla ja siitä, miten se vaikuttaa alueiden monimuotoisuuteen. Haluaisin huomauttaa, että Euroopan tasolla toteutettava yhdenmukaistaminen on tarpeellista, jotta tasavertaiset toimintaedellytykset varmistetaan kaikkialla Euroopan unionissa. Kansalaiset voivat siten hyötyä täysin sisämarkkinoista. Tämä ei kuitenkaan merkitse, että yhdenmukaistaminen johtaa kulttuurin monimuotoisuuden heikkenemiseen. Tämä oli itse asiassa Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden lopputulos.

Lisäksi komissio edistää aluepolitiikan välityksellä kulttuurin monimuotoisuutta ja sijoittaa kulttuuriin suoraan ja välillisesti, sillä siihen osallistuvat alueelliset viranomaiset ja sidosryhmät. Komissio pyrkii monella toimintalinjalla edistämään monimuotoisuutta sekä ottamaan huomioon alueelliset erityispiirteet kaikkialla Euroopan unionissa.

Kulttuuria ja talouskriisiä koskevasta näkökohdasta sekä siitä, että kulttuuri edistää kasvua ja työllisyyttä, haluaisin muistuttaa, että komissio tekee tänä vuonna tutkimuksen, jossa tarkastellaan, miten kulttuurin ulottuvuus on sisällytetty vuosien 2007–2013 alueellisiin kehitysstrategioihin. Tutkimustuloksissa tuodaan esiin, mikä arvo on kulttuurialaan sijoittamisella mukaan lukien kulttuuri ja luova teollisuus. Siinä korostetaan kyseisten sijoitusten, erityisten alueellisten kehitystavoitteiden ja Lissabonin toimintasuunnitelman välisiä yhteyksiä.

Vihreästä kirjasta haluaisin kertoa teille, kuten sanoin puheenvuoroni alussa, että tämä asiakirja on määrä julkaista vuoden 2010 ensimmäisellä vuosineljänneksellä, ja sen tavoite on käynnistää avoin kuulemismenettely. Siinä on kolme keskeistä tavoitetta. Ensiksi strategisemman lähestymistavan edistäminen. Toiseksi Euroopan kulttuuriteollisuuden ja luovan toimialan mahdollisuuksien avaaminen ja kolmanneksi sellaisten strategioiden kehittämisen edistäminen, joilla pyritään kannustamaan kulttuuriteollisuuden ja luovan toimialan sekä talouden muiden alojen välistä parempaa yhdistämistä ja siten kulttuurin ja luovuuden liittämistä innovointiin ja laajempaan talouteen. Alueellinen ulottuvuus otetaan luonnollisesti tässä yhteydessä täysin huomioon.

Haluaisin päättää viittaamalla Bernd Posseltin lausuntoon, että kansallismielisyys tuhoaa usein kulttuurin. Sitä ei vamasti tuhoa Euroopan unioni: se uskoo yhtenäisyyteen ja monimuotoisuuteen sekä puolustaa niitä.

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut kolme työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavassa istuntojaksossa.

9. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

10. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

11. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 116 artikla): ks. pöytäkirja

12. Tämän istuntojakson aikana hyväksyttyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

13. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

14. Istuntokauden keskeyttäminen

(Puhemies julisti istunnon päättyneeksi klo 15.50)